

BUDSKAP TILL DE UNGA

Ellen G. White

Förord

...

Ungdomen av i dag står inför en prövningstid ensam i sitt slag. Historiens slutscener nalkas. Den stora striden mellan gott och ont når snart sin höjdpunkt. I dessa tider av tvivel och förvirring höres röster från alla håll: "Följ oss!" "Kämpa för vår sak!" Aldrig ha så många åskådningar och så många rörelser framträtt som nu. Aldrig har det varit så svårt att besvara ungdomens stora fråga: "Vad är sanning?"

"Budskap till de unga" fyller ungdomens behov och besvarar denna fråga såsom ingen annan ungdomsbok förmår göra.

Genom sin försyns ledning har Herren givit adventungdomen sitt eget svar på denna fråga. Han har förutsett vårt stora behov av ledning och själv kommit till vår hjälp. Till den sista församlingen har han skänkt sin dyrbaraste gåva -- gudomlig ledning genom profetians ande. Som sitt redskap utvalde Herren en sjuttonårig flicka, Ellen G. Harmon (sedermera White). I henne har ungdomen funnit en ädel vän och rådgivare. Hon har själv kämpat mot mörkrets makter och vunnit seger i Kristus. Under sitt långa liv av hängivet tjänande har hon nedskrivit många budskap av varning, förmaning, vägledning och tröst till de unga. Tusenden kunna vittna om att hon varit ledd av Guds Ande, och att hon varit hans budbärare.

Alla dessa "budskap", skrivna genom åren, utgöra en dyrbar skatt, som borde ägas av varje ung man och kvinna i vår tid. Därför har Generalkonferensens ungdomsavdelning utvalt och samlat det bästa hon skrivit rörande ungdomens problem och intressen. För att komplettera bokens innehåll ha många stycken, som finnas i andra av hennes böcker, tagits med. Knappast något av detta har varit tillgängligt på svenska språket förut.

Det är vår innerligaste bön, att dessa ”Budskap till de unga” måtte bliva till största möjliga hjälp för alla våra ungdomar, som äro förenade i adventbudskapet, och att de må skänka kraft, inspiration och hänförelse för den sista avslutande striden. Förläggarna.

Inledning

...

Karaktärsdaning för evigheten

Jag är djupt intresserad i de unga, och min innerliga önskan är att se dem utbilda kristna karaktärer, i det att de genom flitigt studium och allvarlig bön söka erhålla den uppfostran, som är nödvändig för en fullgod tjänst i Guds verk. Jag längtar efter att se dem hjälpa varandra att nå ett högre plan i kristlig erfarenhet.

Kristus kom för att lära människosläktet frälsningens väg, och han gjorde denna väg så jämn, att ett litet barn kan gå på den. Han bjuder sina lärjungar att fara efter att lära känna Herren. Och när de dagligen följa hans ledning, skola de få erfara, att "hans uppgång är så viss som morgonrodnadens".

Du har iakttagit den uppgående solen och sett, huru dagen småningom bryter in över jorden och himmelen. Gryningen utbreder sig mer och mer, tills solen uppenbarar sig. Därefter blir ljuset ständigt starkare och klarare, tills middagens fulla glans är uppnådd. Detta är en vacker bild av vad Gud önskar göra för sina barn genom att giva dem en rikare kristlig erfarenhet. När vi dagligen vandra i det ljus, som han sänder oss, i villig lydnad för alla hans bud, växer och vidgas vår erfarenhet, tills vi bliva fullmogna män och kvinnor i Kristus Jesus,

De unga måste ständigt ha Kristi segrande liv lör ögonen. Jesus kom ej till jorden såsom en konung för att styra folken. Han kom som en oansenlig människa för att frestas och för att övervinna frestelser, för att såsom vi fara

efter att lära känna Herren. Genom studiet av hans liv skola vi förstå, huru mycket Gud genom honom vill göra för sina barn. Vi skola inse, att huru stora våra prövningar än äro, skola de aldrig bli större än de, som Kristus utstod, för att vi skulle lära känna vägen, sanningen och livet. Genom att efterleva hans exempel visa vi vår uppskattning av hans offer för vår skull.

De unga ha blivit köpta med ett oändligt pris, med Guds Sons blod. Besinna Faderns uppoffring, då han lät sin enfödde Son bringa detta offer. Besinna vad Kristus försakade, då han lämnade himmelens härlighet och konungatronen för att giva sitt liv såsom ett dagligt offer för människorna. Han utstod begabberi och misshandel. Han bar all den skymf och förolämpning, som onda människor kunde rikta mot honom. Och när hans verk på jorden var fullbordat, led han korsets bittra död. Betänk hans lidande på korset -- spikarna, som drevos in i hans händer och fötter, hån och smälek från deras sida, som han kom för att frälsa. Även hans Faders ansikte dolde sig för honom. Men det var genom allt detta som Kristus gjorde det möjligt för alla, som vilja, att bliva delaktiga av det gudomliga livet.

En trofast vän

När Kristus uppfor till sin Fader, lämnade han inte sina efterföljare utan hjälp. Den helige Ande, såsom hans representant, och himmelens änglar, såsom tjänande andar, äro utsända för att bistå dem, som kämpa trons goda kamp mot en stor övermakt. Kom alltid ihåg, att Jesus är din hjälpare. Ingen förstår så bra som han din karaktärs särdrag. Han vakar över dig, och om du vill låta dig ledas av honom, skall han i din väg sända himmelska krafter, som skola sätta dig i stånd till att fullfölja allt det som är hans avsikt med dig.

Under detta livet göra vi förberedelser för det tillkommande. Snart kommer det en räkenskapsdag, då varje själ, som söker utbilda en kristlig

karaktär, måste bestå provet inför Guds rannsakande frågor: Har du varit ett exempel, som andra tryggt kunnat följa? Har du vakat över själar såsom de, som måste avlägga räkenskap? Himmels härskara är intresserad i de unga, och den önskar innerligt, att du skall bestå provet, och att du skall få höra de välsignade orden: ”Väl gjort, du gode och trogne tjänare, ... gå in i din Herres glädje.”

Må de unga komma ihåg, att de äro här för att dana karaktärer för evigheten, och att Gud väntar, att de skola göra sitt bästa. Må de mera erfarna vaka över de oerfarna. Må de, när de se dem frestas, taga dem avsides och bedja med dem och för dem. Herren vill, att vi skola erkänna Kristi stora offer för oss genom att visa oss intresserade i deras frälsning, som han kom för att rädda. Om de unga vilja söka Kristus, skall han göra deras ansträngningar fruktbarande.

Kapitel 1

En kallelse till de unga

Gud önskar, att de unga skola bliva allvarligt sinnade människor, för att vara beredda att arbeta i hans stora verk och väl skickade att bära ansvar. Gud kallar ungdomar med ofördärvade hjärtan, som äro starka och modiga och beslutna att kämpa manligt i den strid som förestår dem, så att de må ära Gud och lyckliggöra mänskligheten. Om blott de unga ville studera Bibeln, om de ville undertrycka sina syndiga böjelser och lyssna till sin Skapares och Återlösares röst, skulle de icke endast vinna frid med Gud utan även finna, att de bleve förädlade och omskapade. Det är för dig av evighetsvärde, unga vän, att akta på föreskrifterna i Guds ord; de äro av ovärderlig betydelse för dig.

Jag ber dig enträget att vara vis och att besinna, vad följderna bli av att föra ett otyglat leverne, som ej ledes av Guds Ande. ”Faren icke vilse. Gud låter icke gäcka sig. Ty vad människan sår, det skall hon ock skörda. Den som sår i sitt kötts åker, han skall av köttet skörda förgängelse.” För din egen själs skull och för Kristi skull, hans som utgav sig själv för att frälsa dig från förtappelse, besinna dig på tröskeln till ditt liv och överväg noga ditt ansvar, dina möjligheter och dina förmågor. Gud har givit dig ett tillfälle att fullgöra en hög bestämmelse. Må du genom ditt inflytande bära vittnesbörd om Guds sanning. Må du samarbeta med Gud i hans verk för mänsklighetens återlösning.

Kallade till en hög uppgift

O, att de unga kunde värdera den höga uppgift, till vilken de äro kallade! Överväg noga den väg, du beträder. Begynn ditt arbete med höga

och heliga föresatser, och var besluten att genom Guds nåds kraft icke avvika från rättfärdighetens väg. Om du börjar gå åt fel håll, kommer du vid varje steg att möta faror och olyckor, och du kommer i fortsättningen att förirra dig från sanningens, trygghetens och framgångens väg. Det är nödvändigt, att du får din kunskapsförmåga stärkt och ditt moraliska sinne skärpt genom gudomlig kraft.

Guds sak kräver en människas fulla kraft. På många fält finnes ett trängande behov av ungdomar med boklig bildning. Det behövs människor, som kunna anförtros en uppgift på de vidsträckta fält, som nu vitna till skörd. Medelmåttigt begåvade ungdomar, som överlämna sig helt åt Gud, och som ej äro fördärvade av last och orenhet, skola ha framgång och bli i stånd till att utföra ett stort verk för Gud. Må ungdomen akta på förmaningens ord och vara besinningsfull!

Huru många unga ha inte förslösat sina gudagivna krafter i dårskap och utsvävningar! Huru många sorgliga bilder uppstiga inte i mitt minne av ungdomar, som intellektuellt, moraliskt och fysiskt blivit fullständiga vrak genom att överlämna sig åt fördärvliga vanor! Deras hälsa ruineras, och deras liv blir allt mer förfelat på grund av eftergivenhet för otillåtna njutningar.

Jag beder eder enträget, obekymrade och sorglösa ungdomar av idag, omvänden eder och bliven Guds medarbetare! Låt det bliva eder livsuppgift att lyckliggöra och rädda andra. Om ni söka hjälp hos Gud, skall hans kraft, som verkar i eder, omintetgöra allt motstånd, och ni skola bliva helgade genom sanningen. Synden är i oroande grad utbredd bland ungdomen i våra dagar, men låt det bli edert mål att göra vad ni kunna för att rädda själar från Satans makt.

Varen ljusbärare

Låt edert ljus lysa, varhelst ni gå fram. Visa att ni äro målmedvetna, att ni inte äro obeslutsamma och att ni inte lätt påverkas av onda kamraters övertalningar. Var icke redo att samtycka till deras förslag, som vanära Gud, utan sök hellre att omvända och rädda själar från det onda.

Tag eder tillflykt till bönen, och övertyga med saktmod och ödmjukhet dem, som göra motstånd. En själ, som räddas från villfarelse och bringas under Kristi baner, förorsakar glädje i himmelen och skall smycka din segerkrona med en stjärna. En räddad själ skall genom sitt goda inflytande föra andra själar till frälsningens kunskap. På detta sätt skall verket utvidgas, och först när evighetens dag inbryter, skall det uppenbaras, vilken utsträckning verket fått.

Tveka ej att arbeta för Herren, emedan du tror att du kan utföra så litet. Utför det lilla med trohet, och Gud skall välsigna dina ansträngningar. Han skall inskriva ditt namn i livets bok såsom en, som är värdig att ingå i Herrens glädje. Låt oss enträget bedja Herren, att arbetare må uppstå för de fält, som nu vitna till skörd. Skörden är mycken, men arbetarna äro få.

Hysen höga tankar

De unga borde hysa höga tankar och ha visa planer, så att de kunde få ut det mesta av sina tillfällen och erhålla den hänförelse och det mod, som besjälade apostlarna. Johannes säger: ”Jag har skrivit till eder, I ynglingar, ty I ären starka, och Guds ord förbliver i eder, och I haven övervunnit den onde”. Ett högt ideal framställes för de unga, Gud kallar dem att delta i hans verk. Trogna ungdomar, som fröjda sig över att få vara lärjungar i Kristi skola, kunna utföra ett stort arbete för Mästaren, om de blott vilja giva akt på den gudomliga Ledarens uppmaning, såsom den har ljudit ned genom

tiderna: ”Skicken eder såsom män, varen starka!”

Ni måste vara människor, som ödmjukt vilja vandra med Gud, och som vilja stå inför honom under eder mannaålder, fria från besmittelse och fria från den sensualitet, som fördärvar denna tidsålder. Ni måste vara människor, som äro villiga att förakta all falskhet och ondska, och som våga vara sanna och modiga, då ni höja Prins Immanuels blodbestänkta banér. Edra förmågor skola växa, då ni använda dem i Mästarens tjänst, och de skola bliva högt aktade av honom, som har köpt dem för ett oändligt pris. Slå eder ej till ro, och försumma ej att utföra någonting, just därför att ni inte kunna utföra någonting stort, utan utför grundligt och energiskt vadhelst som faller på eder lott.

Ställen eder i ledet

Kristus kallar frivilliga till att ställa sig under hans standar och till att höja korsets banér inför världen. För samlingen längtar efter ungdomar, som vilja bära ett frimodigt vittnesbörd, och som med brinnande iver vilja väcka de slumrande krafterna bland Guds folk och på detta sätt föröka församlingens makt i världen. Det behövs ungdomar, som vilja motstå världslighetens storm-flod, och som vilja varna andra för att taga de första stegen på osedlighetens och lastens väg.

Men först måste de ungdomar, som önska tjäna Gud och ägna sig åt hans tjänst, rena sin själs tempel från all orenhet och låta Kristus taga sin boning i hjärtat. Därefter skola de bli i stånd till att lägga mera kraft i sin kristliga verksamhet och skola röja en helig iver, då de övertala människor att låta försona sig med Gud. Vilja icke våra unga hörsamma Kristi inbjudan och svara: ”Här är jag, sänd mig”? Gå ut i stridslinjen, ni unga, och visa, att ni äro Kristi medarbetare genom att fortsätta verket, där han slutade det, och föra det fram till fullbordan.

Nödvändiga karaktärsdrag

Gud förbjuder ej de unga att vara äregiriga. De karaktärsdrag, som göra en man framgångsrik och ärad bland människor -- ett okuvligt begär efter något bättre, en fast vilja, ett oförtrutet verksamhetsbegär och en outtröttlig ihärdighet -- böra icke undertryckas.

Kapitel 2

Honom till behag

Gud har för var och en ett särskilt verk att utföra. Låt oss, när vi se världens ondska uppenbaras vid domstolarna och avslöjas i de dagliga tidningarna, närma oss Gud och genom levande tro anamma lians löften, på det att Kristi nåd måtte uppenbaras i oss. Vi kunna utöva ett inflytande, ett mäktigt inflytande i världen. Om Guds överbevisande kraft är i oss, skola vi bli i stånd till att omvända själar, som äro i synden.

Vår ödmjukhet är av stor betydelse i detta verk. Vi böra ej söka uppnå de högsta platserna eller eftersträva människors pris. Vårt mål borde icke vara att bli störst. Vi skola endast ha Guds ära för ögonen. Vi skola verka med allt det förstånd, som Gud har givil oss, i det vi ställa oss i ljuset, så att Guds nåd kan komma över oss och dana och forma oss till likhet med Gud. Himlen väntar att få skänka sina rikaste välsignelser åt dem, som vilja viga sina liv till att utföra Guds verk under dessa sista dagar av världens historia. Vi skola bli prövade och frestade. Kanhända skola vi bli kallade att tillbringa nätter under vaka; men må sådana tillfällen tillbringas under allvarlig bön till Gud, så att han må giva oss förstånd och väcka vårt sinne till att skönja de förmåner, vi åtnjuta.

Kapitel 3

Villkor för framgång

Guds fruktan är vishetens begynnelse. -- Många av våra unga inse ej nödvändigheten av att med all kraft uppöva sina förmågor för att kunna göra sitt bästa vid alla tillfällen och under alla omständigheter. De ha icke Guds fruktan för sina ögon, och deras tankar äro icke rena och höga.

Hela himlen äger kännedom om varje tanke och handling. Må vara att dina handlingar ej ses av dina medmänniskor, de äro dock uppenbara för änglarna. Änglarna äro förordnade till att tjäna dem, som sträva efter att övervinna varje dålig vana och vara opåverkade av Satans funder.

Omutlig ståndaktighet

Den kraft, som små handlingar i ondo och ringa över-trädelser ha till att dana karaktären, beaktas ej så som den borde. De största och mest upphöjda grundsatser äro uppenbarade för oss i Guds ord. De äro givna till att understödja varje handling i det godas tjänst, till att tygla sinnet och hålla det i jämvikt samt till att få oss att längta efter att uppnå en hög kristlig nivå.

I berättelserna om Josef och om Daniel och hans medbröder se vi, hur sanningens gyllene kedja kan länka ungdomen vid Guds tron. De kunde icke förmås till att avvika från rättfärdighetens väg. De värderade Guds ynnest högre än furstars hyllning, och Gud älskade dem och höll dem under sitt beskärm. På grund av deras omutliga ståndaktighet och deras beslut att ära Gud över all mänskligmakt, ärade Gud dem inför människorna. De ärades av Gud genom härskaror, vilkas kraft vilar över allt Guds händers verk såväl därovan i himlen som här nere på jorden. Dessa unga skämdes ej för att visa

sin tro. Till och med i konungens hov bekände de sin tro på himmelens Herre genom sina ord, sina handlingar och sina levnadsvanor. De vägrade att lyda någon jordisk befallning, som kunde avhålla dem från att ära Gud. De fingo himmelsk styrka till att bekänna sin undergivna lydnad för Gud.

Du borde vara beredd att följa dessa ädla ynglingars exempel. Blygs aldrig för din tro! Bekänn den, och visa den inför människors och änglars ögon! Låt dig ej ledas av falsk blygsamhet eller falsk försiktighet, som får dig att leva ett liv som står i motsats till dessa råd. Giv ett talande vittnesbörd om din tro genom att noga välja dina ord och genom att leva ett med dem överensstämmande liv, genom dina ägodelar och genom en allvarlig fromhet. Var besluten att låta Kristus intaga hedersplatsen i din själs tempel. Lägg dina förmågor utan förbehåll för hans fötter att användas i hans tjänst.

Fullständig helgelse

För ditt timliga och eviga väl är det bäst, att du viger dig helt åt det rätta, så att världen må veta vilken ståndpunkt du har. Många ha ej helt helgat sig för Guds sak, och deras vacklande ställning är i sig själv en källa till svaghet och en stötesten för andra. Utan fasta grundsatser och utan helgelse föras de genom frestelser bort från det, de veta vara rätt. De sträva icke allvarligt efter att övervinna allt som är orätt, efter att genom Kristi rättfärdighet dana en god karaktär.

Världen har rätt att veta, vad som kan krävas av varje förnuftig mänsklig varelse. Den som med sitt liv införlivar fasta, bestämda och rättfärdiga grundsatser, skall bliva en mäktig kraft inför sina medmänniskor, och han skall påverka andra genom sin kristendom. Mången inser och värderar inte det stora inflytande, som var och en har, evad det gäller gott eller ont. Varje studerande borde förstå, att de grundsatser, som han antager, utöva ett mäktigt, omdanande inflytande på hans karaktär. Den som mottager

Kristus som sin personliga Frälsare, skall älska honom och alla dem, för vilka han har dött. Ty Kristus skall i honom bliva en källa, vars vatten springer fram till evigt liv. Han skall överlämna sig utan förbehåll under Kristi herravälde.

Hävda din frihet

Gör det till en livslag, vilken ingen frestelse eller något biintresse kan få dig att överträda, att ära Gud, emedan han ”så älskade världen, att han utgav sin enfödde Son, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv.” Såsom en återlöst, fri och sedlig varelse, köpt med ett omätligt pris, kallar Gud dig till att hävda din frihet och till att använda de krafter, du fått av Gud, såsom en fri undersåte i hans rike. Förbliv ej längre i syndens trældom, utan bevisa din trohet mot Gud, såsom en god undersåte under konungarnas Konung.

Visa genom Jesus Kristus, att du är värdig det stora förtroende, som Herren har visat dig, då han har skänkt dig livets nåd. Du måste vägra att vara det ondas makt underdånig. Såsom Kristi kämpar måste vi frivilligt och förnuftigt antaga hans frälsningsvillkor. Vi måste vid varje tillfälle hysa goda föresatser och handla i överensstämmelse med dem. Den gudomliga visheten skall bliva ett ljus på din stig. Var trogen mot dig själv och trogen mot Gud! Allt som kan vackla, skall vackla, men om du är rotad och grundad i sanningen, skall du förbliva i de ting, som ej kunna vackla. Guds lag är orygglig och oföränderlig, ty den är ett uttryck för Jehovas karaktär. Besluta dig för att du inte på något sätt skall genom dina ord eller ditt inflytande bringa vanära över dess auktoritet.

Fullständigt överlämnande

Att ha Kristi religion betyder att helt ha överlämnat sig åt Gud och att

ha underordnat sig den helige Andes ledning. Genom den helige Andes gåva skall du erhålla moralisk kraft, och icke blott skall du äga de förmågor, som tidigare anförtrotts dig för Herrens tjänst, utan deras verksamhetskraft skall även mångfaldigas. Livets problem blir mycket enklare, om man lägger alla sina förmågor i Guds hand. Tusentals strider mot det naturliga hjärtats böjelser mildras och omintetgöras. Religionen är liksom ett gyllene band, som förenar både de ungas och de gamlas själar med Kristus. Därigenom föras de, som äro villiga och lydiga, tryggt över de mörka och villsamma stigarna till Guds stad.

Det finns unga med endast medelmåttig begåvning, som likväl genom undervisning och övning under lärare, som besjålas av höga och rena grundsatser, kunna bliva skickade för någon förtroendepost, som Gud har kallat dem till. Men det finnes unga, som skola misslyckas, emedan de ej ha beslutit att bekämpa och övervinna sina naturliga böjelser och ej vilja lyssna till Guds röst i hans ord. De ha ej tillslutit sina själar för frestelser och beslutit att göra sin plikt under alla omständigheter. De äro lika den, som under en farofull resa vägrar att taga emot någon ledning eller anvisning, varigenom han skulle kunna undvika olycka och undergång, och i stället går ett säkert fördärv till mötes.

Ditt val -- ditt öde

O, att var och en måtte inse, att han själv bestämmer över sitt öde! Din lycka för detta livet och för det kommande, eviga livet ligger i dina händer. Du kan välja sådana umgängesvännar, som genom sitt inflytande förflacka dina tankar, dina ord och din sedliga halt. Du kan giva dina böjelser och lidelser fria tyglar, du kan försmå all auktoritet, använda obildat språk och förnedra dig själv till den lägsta nivå. Ditt inflytande kan bli sådant, att det drager ned andra, och du kan bli en orsak till fördärv för dem, som du kunde ha fört till Kristus. Kanhända du leder andra bort från Kristus, från det rätta, från det heliga och bort från himlen. I domen skola då de förlorade peka på

dig och säga: ”Om det inte hade varit för hans inflytande, skulle jag ej hava valt denna väg och begabbat religionen. Han hade ljuset, han visste vägen till himlen. Jag var okunnig och gick med förbundna ögon min väg mot fördärvet”. Vilket svar kunna vi giva på en sådan anklagelse? Hur viktigt är det ej att var och en betänker, varthän han leder själar. Vi stå på gränsen till den eviga världen, och huru sorgfälligt borde vi ej beräkna värdet av vårt inflytande. Vi skulle ej utesluta evigheten ur våra beräkningar, utan ständigt vänja oss vid att fråga: Kommer denna min vandel att behaga Gud? Vilket inflytande kommer mina handlingar att ha på dem, som ej haft så stort ljus och så tydliga vittnesbörd angående vad som är rätt?

Hjärterannsakande frågor

O, att de unga måtte rannsaka skrifterna och handla så, som de tro att Kristus skulle ha gjort under liknande omständigheter! Våra möjligheter att erhålla kunskap från himlen ha lagt på oss ett stort ansvar, och med djup oro borde vi fråga: Vandrar jag i ljuset? Leder jag andra på rätt väg enligt det stora ljus jag fått, eller gör jag vägarna så krokiga, att den svage bringas att avvika från vägen?

Vi borde vara genomsyrade av en djup, förblivande känsla av sanningens värde, helighet och auktoritet. De klara strålarna från det himmelska ljuset skina på eder vandringsstig, kära unga, och jag beder, att ni må göra det bästa av edra tillfällen. Mottag och tillgodogör eder varje ljusstråle från himlen, och eder väg skall bli klarare och klarare, till dess dagen når sin höjd.

Kapitel 4

Våra tillfällen

Det finnes för oss i denna tid lärdomar att draga från deras erfarenhet, som verkat för Gud under gångna generationer. Huru litet veta vi ej om dessa mäns strider, prövningar och vedermödor, då de beredde sig för att möta Satans härskaror. Genom att ikläda sig hela Guds vapenrustning voro de i stånd att motstå Satans list.

Dessa män, som under flydda tider hängåvo sig åt hans saks befrämjande, voro omutligt trogna sina grundsatser. De voro män, som inte kunde misslyckas eller bli missmodiga, män som, i likhet med Daniel, voro uppfyllda av vörndnad och nitälskan för Gud, besjälade av ädla föresatser och strävanden. De voro lika svaga och hjälplösa som någon av dem, som nu verka Guds verk, men de satte hela sin tillit till Gud. De hade styrka, men den bestod i sinnets och själens odling. Och det måste vara fallet med var och en, som vill göra Gud till den förste och siste och förnämste i allting. Även om vi sakna vishet, kunskap, dygd och kraft, kunna vi erhålla allt detta, om vi av Kristus vilja taga emot de lärdomar, som det är vår förmån att mottaga.

Hurudana arbetare behövas?

I denna tid ha vi möjligheter och fördelar, som det ej var lätt att erhålla under flydda generationer. Vi ha större ljus, och detta har kommit till oss genom dessa trogna väktares arbete, som anförtrodde sig åt Gud och mottogo kraft från honom att låta ljuset skina ut över världen med rena, klara strålar. Vi böra nu använda oss av detta större ljus, liksom ädelt sinnade män och kvinnor under gångna tider använde sig av det ljus, som Gud då gav dem. De

bemödade sig länge om att lära de läxor, som givits dem i Kristi skola, men de bemödade sig icke förgäves. Deras ihärdiga ansträngningar blevo belönade. De omgjordade sig med den mäktigaste av alla krafter; men ändå längtade de ständigt efter en djupare, högre och rikare förståelse av de eviga tingens, på det att de med mera framgång skulle kunna framställa sanningens skatter för en behövande värld.

Det är sådana arbetare som behövas nu. Dessa som äro män efter Guds sinne, och som ha sina namn skrivna i himmelen, äro de som, likt Daniel, uppodla varje förmåga på ett sådant sätt, att de kunna representera Guds rike i en värld, full av ondskan. Ett större mått av kunskap är nödvändigt, ty när kunskaper användas i Guds verk, äro de en kraft i det godas tjänst. Världen behöver tänkande män, män med grundsatser, män som ständigt förkovra sitt förstånd och sitt omdöme. Tidningspressen behöver män, som kunna använda den till största gagn, så att sanningen får vingar, som kunna föra den till varje nation, tungomål och folk.

Vägen till framgång

Vi måste göra bruk av sådana ungdomar, som vilja uppodla ett allvarligt nit, ungdomar, som inte äro rädda för att sätta in hela sin kraft i uppgiften. Sådana unga skola finna en plats var som helst, emedan de icke tröttna på vägen. I sitt sinne och sin själ hava de något av gudalighet. Deras blick är riktad mot målet, och de skynda ständigt framåt och uppåt, i det de ropa: Seger! Men Gud kallar ej de slöa, de rädda, de klentrogna -- dessa som genom sin brist på tro och sin ovillighet alt förneka sig själva för Kristi skull hindra verket från att fortskrida.

Gud kallar sådana, som vilja samarbeta med honom. I gemenskapen med Kristus blir den mänskliga naturen ren och sann. Kristus giver förmågan, och människan blir en kraft i det godas tjänst. Sannfärdighet och

renhet äro Guds egenskaper, och den som äger dem, äger en oövervinnelig kraft.

Kapitel 5

Uppnåbara höga mål

Kära unga, vad är målet och avsikten med edert liv? Sträva ni efter uppfostran för att få ett namn och en ställning i världen? Hysa ni förhoppningar, som ni ej våga ge uttryck åt -- att en dag kunna stå på höjden av intellektuell storhet, att en dag kunna sitta i rådplägande och lagstiftande församlingar och hjälpa till att stifta lagar för nationen? Det är inget orätt i dessa strävanden. Var och en av eder kan göra sig ett namn. Ni borde ej vara tillfreds med små förhoppningar. Sikta högt och spara inga ansträngningar för att nå målet!

Religionen är livets grundval

Guds fruktan ligger till grund för all sann storhet. Rättsinnighet, omutlig rättsinnighet är den grundsats, du måste bära med dig under alla livets förhållanden. Låt din religion följa dig i ditt skolarbete, i din bostad, under alla dina sysselsättningar. Den viktiga frågan för dig är, hur du skall kunna välja dina studier och förkovra dig, så att du må kunna bevara den fasthet och renhet, som kännetecknar en obefläckad kristlig karaktär, och som kan hålla alla tidens krav och intressen underordnade det högre krav, som Kristi evangelium ställer.

Du bör nu lägga grunden så, att du kan bli i stånd att bygga vidare, inrätta dig så i samhället och för livet, att du kan motsvara Guds avsikt med din skapelse. Såsom en Kristi lärjunge är du ej förhindrad att hängiva dig åt timliga sysselsättningar, men du måste ha din religion med dig. Vilken sysselsättning du än kan bli i stånd att utföra -- tro aldrig, att du inte kan vinna framgång utan att uppoffra dina grundsatser.

Handla under ansvar

Om blott du ledes av religiösa grundsatser, kan du eftersträva vilken hög ställning som helst. Vi skulle vara glada över att se dig nå den lysande ställning, som Gud önskar att du skall nå. Jesus älskar och värderar de unga. Han finner ej behag i att se dem växa upp med utbildade och utvecklade förmågor. De kunna bliva starka människor med fasta principer, väl skickade att anförtros höga, ansvarsfulla poster, och med det målet för ögonen kunna de med all rätt spänna varje nerv.

Men begå aldrig ett så stort brott som att i ondo missbruka de förmågor du fått av Gud och vilseleda andra. Det finnes människor med stora gåvor, som bruka sina förmågor till att befordra sedligt förfall och fördärv. Men den säd som dessa utså, skall frambringa en skörd som de icke skola bli stolta över att få inbärga. Det är en farlig sak att använda sina gudagivna förmågor till att sprida fördärv och olycka i stället för välsignelse i samhället. Det är även farligt att veckla in det pund, som anförtrotts oss, i en duk och gömma undan det för världen, ty det betyder att kasta bort livets krona. Gud kräver vår tjänst. Var och en har skyldigheter att fullgöra, och vi kunna utföra livets stora värv, endast om dessa skyldigheter till fullo accepteras, och om de troget och samvetsgrannt fullgöras.

Religionens inflytande

Den vise mannen säger: ”Tänk på din Skapare i din ungdomstid.” Men tro aldrig, att religionen skall göra dig sorgsen och dyster och försvåra din väg till framgång. Kristi religion varken utplånar eller försvagar en enda förmåga. Den sätter dig ej på något sätt ur stånd att njuta av någon verklig lycka. Den har ej till ändamål att minska ditt intresse för livet eller göra dig likgiltig för vänners och samhällets krav. Den höljer ej tillvaron i säcktyg,

den tar sig icke uttryck i djup suckan och jämmerrop. Nej, nej! De som göra Gud till den förste och siste och förnämste i allting, äro de lyckligaste människor i världen. Leenden och solsken äro icke bannlysta från deras anleten. Religionen gör ej sin bekännare rå och simpel, ostädad och oartig. Tvärtom höjer den och förädlar honom, den förfinar hans smak, helgar hans omdöme och gör honom passande för de himmelska änglarnas sällskap och för det hem, som Jesus har gått för att bereda.

Låt oss aldrig glömma, att Jesus är ett källsprång till glädje. Han finner ej behag i människobarnens olycka, utan älskar att se dem lyckliga. De kristna ha många lyckokällor att ösa ur, och de kunna med den största noggrannhet säga, vilka nöjen som äro tillåtna och rätta. De kunna njuta av sådana förströelser, som ej förslöa sinnet eller förnedra själen, sådana som ej giva misräkningar och lämna efter sig ett beklagligt inflytande, som berövar dem deras självrespekt eller hindrar dem från att bliva nyttiga. Om de kunna taga Jesus med sig och bevara ett bedjande sinne, äro de fullkomligt trygga.

Förvaltningen av våra pund

Unga vänner, Guds fruktan ligger till grund för all framgång. Den är vishetens begynnelse. Eder himmelske Fader ställer krav på eder; ty utan anhållan eller förtjänst från eder sida giver han eder gåvor enligt sin försyn. Och än mer: han har givit eder hela himlen i en gåva, i sin älskade Son. I gengäld för denna oändliga gåva kräver han av eder villig lydnad. Enär du är friköpt med ett så stort pris, som Guds Sons dyrbara blod, fordrar han, att du skall göra ett rätt bruk av de förmåner du åtnjuter. Dina intellektuella och moraliska egenskaper äro Guds gåvor, de äro pund, som anförtrotts dig att visligen nyttjas, och det står dig icke fritt att låta dem ligga obegagnade på grund av brist på lämplig uövning eller bli förlamade och förkrympta genom överksamhet. Det åligger dig att avgöra, huruvida du skall troget fullgöra de skyldigheter, som vila på dig, eller icke, huruvida dina bemödanden skola få en god inriktning och bliva de bästa eller icke.

Vi leva under de sista dagarnas faror. Hela himlen är intresserad i hurudan karaktär du utbildar. Allt har blivit förberett för dig, för att du skulle bliva delaktig av gudomlig natur och undkomma det fördärv, som till följd av den onda begärelsen råder i världen. Människan lämnas ej ensam för att med sina egna svaga ansträngningar besegra ondskans andemakter. Hjälper finnes till reds och skall givas åt varje själ, som verkligen åstundar den. Guds änglar, som stego upp och ned på den stegen Jakob såg i drömmen, skola hjälpa varje själ, som så vill. att uppstiga ända till den högsta himlen. De bevara Guds folk och giva akt på hur varje steg tages. De som hålla sig på den skinande vägen, skola bliva belönade: de skola gå in i sin Herres glädje.

Ett högt ideal att uppnå

Det ideal, som Gud uppställt för sina barn, är högre än någon mänsklig tanke kan nå. Gudaktighet -- gudalighet -- är det mål, som skall nås. Framför lärjungen är en väg av ständiga framsteg beredd. Han har en uppgift att utföra och ett mål att uppnå, som innesluter allt gott, allt rent och ädelt. Han kommer att göra framsteg så snabbt och så långt som möjligt i varje gren av sann kunskap. Men hans ansträngningar skola inriktas på ting, som äro så mycket högre än blott själviska och timliga intressen, som himlen är högre än jorden.

Kapitel 6

Duglighet

Ett stort ansvar vilar på eder unga. Gud väntar mycket av de ungdomar, som leva under denna generation av större ljus och förökad kunskap. Han väntar, att de skola delgiva andra detta ljus och denna kunskap. Han vill använda dem till att skingra den villfarelse och vantro, som förmörkar mångas sinnen. De måste förkovra sig själva genom att inhämta varje litet grand av kunskap och erfarenhet. De äro inför Gud ansvariga för de tillfällen och förmåner, som givits dem. Det arbete, de ha att utföra, kräver deras allvarliga ansträngningar, så att det ständigt kan föras framåt i enlighet med tidens krav.

Om de unga vilja helga sina sinnen och hjärtan till Guds tjänst, skola de erhålla ett stort mått av verksamhetskraft och bliva till stor välsignelse. Detta är det mål, som Herren väntar, att de unga skola nå. Om man nöjer sig med något mindre än detta, vägrar man att få ut det mesta möjliga av de tillfällen, som Gud givit. Detta kommer att betraktas som förräderi mot Gud, som uraktlåtenhet i arbetet för mänsklighetens bästa.

Förberedelse för tjänande

De som sträva efter att bliva Guds arbetare, som all-varligt söka erhålla kunskap för att kunna meddela denna åt andra, skola ständigt erhålla ljus från Gud, så att de kunna bliva förbindelsemedel mellan Gud och människor. Om unga män och kvinnor, i likhet med Daniel, vilja bringa sina vanor, böjelser och lidelser i harmoni med Guds vilja, skola de bliva skickade för högre uppgifter. De borde rena sina sinnen från allt, som är simpelt och lättsinnigt. Kärlek till nöjen och förströelser borde förkastas såsom opassande i deras liv

och erfarenhet, som lever i tron på Guds Son samt ”äter hans kött och dricker hans blod”.

De borde tänka på att de kunna försumma att erhålla den uppfostran, som gör dem passande att verka i någon del av Herrens vingård, i trots av att alla möjligheter att lära äro inom räckhåll. De kunna ej inträda i Guds tjänst utan de nödvändiga förutsättningar, som en förständig fromhet erbjuder. Om de på njutningarnas och förströelsernas altare offra sina själsförmögenheter, vilka borde stärkas genom höga och ädla syften, så försvagas de förmågor, som Gud har givit dem, och de ådraga sig skuld inför honom, emedan de uraktlåta att genom förständigt bruk förkovra sina anlag.

Deras förkrympta andlighet är en förnärmelse mot Gud. De besudla och fördärva deras sinnen, som de umgås med. Genom sina ord och handlingar uppmuntra de en sorglös likgiltighet för heliga ting. De icke blott sätta sin egen själ i fara, utan deras exempel är till skada för alla, med vilka de komma i beröring. De äro fullständigt oförmögna att representera Kristus. De äro sorglösa, hänsynslösa och dåraktiga syndens tjänare, som leda själar bort från honom.

De som äro tillfreds med ringa insikter, äro icke lämpliga att samarbeta med Gud. Hes dem som låta sitt sinne utan förbehåll driva dit det vill, väcker Satan tankar och föreställningar, som så fylla deras själar, att de lockas in i hans armé för att vilseleda andra. De kunna göra religionen till ett yrke, de kunna ha ett sken av gudsfruktan, men de älska vällust mer än Gud.

Duglighet utan fromhet

Det finns unga som ha ett visst mått av duglighet, som erkännes och beundras av deras medmänniskor, men deras duglighet är ej helgad. Den är ej stärkt och fördjupad genom erfarenhetens luttrande prövningar, och Gud

kan icke bruka den till mänsklighetens fromma och till sitt namns förhärligande. Under sken av gudaktighet använda de sina förmågor till att uppställa falska ideal, och de oomvända finna i dem en ursäkt för sina egna onda handlingar. Satan leder dem till att roa sina medmänniskor genom tomt prat och så kallade kvickheter. Allt de utföra verkar neddragande, ty de stå under frestarens inflytande, hans, som inriktar och danar deras karaktärer, så att de kunna utföra hans verk.

De ha förmågor, men de äro oövade; de ha begåvning, men den är outvecklad. De ha fått pund att förvalta, men de missbruka och fördärva dem genom dårskaper, och de draga andra ned till sin egen låga nivå. Kristus betalade lösesumman för deras själar genom självförnekelse, självvuppoftning och förödmjukelse, genom all den skam och smälek han utstod. Detta gjorde han för att kunna rädda dem från syndens bojor, från slaveri under en herre, som endast frågar efter dem, då han kan använda dem till att fördärva själar. Men de göra Återlösarens kärlek till dem gagnlös, och han ser med sorg på deras arbete.

Sådana unga skola gå mot evig förtappelse. Hur skola de betrakta sin glädje och sorglöshet på den dag, då varje människa av all världens domare skall erhålla vedergällning i överensstämmelse med sina gärningar? De ha byggt med trä, hö och strå, och hela deras livsverk skall gå förlorat. Vilken förlust!

O, hur mycket bättre är ej deras belägenhet, som taga del i Guds verk och se upp till Jesus för att erhålla hans bifall, i det de dagligén i sin räkenskapsbok nedteckna sina felsteg och sorger, de segrar de vunnit över frestelser, och sin glädje och frid i Kristus! Sådana unga skola ej behöva möta den stora räkenskapsdagen med blygsel och förskräckelse.

Kapitel 7

Vår vandring uppåt

Av väsentlig betydelse vid danandet av en kristlig karaktär är uthållighet i att göra det rätta. Jag skulle vilja inpräglade i de ungas medvetande vikten av ståndaktighet och energi vid karaktärens utbildning. Allt ifrån de första åren är det nödvändigt att i karaktären inlägga grundsatser av omutlig rättsinnighet, på det att de unga måtte uppnå det högsta idealet för helgjutna män och kvinnor. De borde ständigt tänka på att de blivit köpta för ett högt pris, och borde ära Gud med kropp och själ, ty de äro hans egendom.

Daglig förkovran

Det kännetecknar de ungas verksamhet att göra framsteg dag för dag. Aposteln Petrus säger: ”Vinnläggen eder just därför på allt sätt att i eder tro bevisa dygd, i dygden kunskap, i kunskapen återhållsamhet, i återhållsamheten ståndaktighet, i ståndaktigheten gudsfruktan, i gudsfruktan broderlig kärlek, i den broderliga kärleken allmänlig kärlek. Ty om detta finns hos eder och mer förökas, så tillstädjer det eder icke att vara överksamman eller utan frukt i fråga om kunskapen om vår Herre Jesus Kristus.”

Alla dessa på varandra följande steg skola ej hållas i tankarna och övervägas, då du begynner. Men om du fäster din blick på Jesus och endast strävar efter att ära Gud, kommer du att göra framsteg. Du kan icke uppnå full mognad i Jesus Kristus på en dag, och du skulle bli missmodig om du kunde se alla de svårigheter, som du måste möta och övervinna. Det är Satan du har att kämpa emot, och han skall genom varjehanda anslag söka avvända din håg från Kristus.

Svårigheter som möta

Vi måste möta alla svårigheter, som komma i vår väg, och övervinna dem en i sänder. Om vi övervinna den första svårigheten, skola vi vara starkare, då vi möta nästa, och skola vid varje ny ansträngning bliva bättre i stånd att göra framsteg. Genom att se på Kristus kunna vi bliva segrare. Det är genom att fästa vår blick på svårigheterna och genom att undvika allvarlig kamp för det rätta, som vi bliva svaga och klentrogna.

Genom att taga ett steg i sänder kunna vi klättra uppför den största brant, och till slut kunna vi nå toppen av berget. Bliv ej överväldigad av den mängd arbete, du måste utföra under din livstid, ty du behöver ej göra allt på en gång. Gå till var dags arbete med alla de förmågor du äger, gör bruk av varje dyrbart tillfälle, sätt värde på den hjälp Gud giver dig, och tag ett steg i sänder på framåtskridandets väg. Kom ihåg, att du endast behöver leva en dag i sänder, att Gud har givit dig en dag, och att himmelens böcker skola visa, hur du har värderat dess förmåner och tillfällen. Må du så använda varje dag, som Gud giver dig, att du till sist kan höra Mästaren säga: ”Väl gjort, du gode och trogne tjänare.”

Kapitel 8

Guds medarbetare

Ni ha inom räckhåll obegränsade möjligheter. En troende människa kallas i Bibeln för Guds barn. ”Mina älskade, vi äro nu Guds barn, och vad vi skola bliva, det är ännu icke uppenbart, men det veta vi, att när han en gång uppenbaras, skola vi bliva honom lika; ty vi skola få se honom sådan han är. Och var och en som har detta hopp till honom, han renar sig, likasom Han är ren.” Det är eder förmån att avhålla eder från det, som är simpelt och lågt, och uppnå en hög ställning -- att bliva aktade av människor och älskade av Gud.

Den religiösa verksamhet, som Herren anförtror unga människor, och människor i alla åldrar, visar hur högt han aktar dem som sina barn. Han giver dem kraft till ett segrande liv. Han kallar dem till att deltaga i hans stora frälsningsverk. Liksom en fader tager sin son till medarbetare i sin verksamhet, så tager Herren sina barn till sina medarbetare. Vi ha blivit Guds medarbetare. Jesus säger: ”Såsom du har sänt mig i världen, så har ock jag sänt dem i världen.” Skulle du inte vilja välja att bli Guds barn, hellre än att vara Satans och syndens tjänare och ha ditt namn tecknat bland Kristi fiender?

Unga män och kvinnor behöva mer av Kristi nåd för att i sina liv kunna tillämpa kristendomens grundsatser. Förberedelsen för Kristi tillkommelse är en förberedelse, som göres genom Kristus för att utbilda våra högsta egenskaper. Det är varje ung människas förmån att fullkomna sin karaktär. Men det är nödvändigt att hålla sig nära Kristus. Han är vår styrka och kraft. Vi kunna icke lita på oss själva för ett ögonblick.

Från seger till seger

Hur stort eller litet ditt pund än är, kom ihåg, att vad du äger har blivit dig anförtrott av Gud. Genom de tillfällen Gud sålunda giver, sätter han dig på prov, om du vill visa dig trogen eller ej. Du har honom att tacka för alla dina förmågor. Dina kroppskrafter, dina själsförmögenheter och dina andliga förmågor höra honom till, och till hans ära skola de brukas. Din tid, ditt inflytande, dina anlag, din duglighet -- för allt detta måste du avlägga räkenskap inför honom, som giver allt. Den, som genom allvarligt bemödande söker förverkliga Guds plan för mänsklighetens återlösning, använder sina gåvor på bästa sätt.

Var uthållig i det arbete du påbörjat, så att du kan gå från seger till seger. Utbilda dig för ett visst kall. Sätt dig ett högt mål före, så att du må kunna utföra allt större ting i det godas tjänst och sålunda återspegla Guds härlighet.

Kapitel 9

En mäktig fiende

Den fallna människan är Satans rättmätiga slav. Jesu Kristi mission var att frälsa henne från hans makt. Människan är av naturen böjd för att följa Satans ingivelser, och hon kan icke av sig själv framgångsrikt motstå en sådan fruktansvärd fiende, såvida icke Kristus, den mäktige segraren, bor i henne, styr hennes vilja och giver henne styrka. Endast Gud kan besegra Satans makt. Fienden är ständigt i rörelse. Han upphör ej med att hålla vakt för ett enda ögonblick, av fruktan att förlora ett tillfälle att fördärva själar. Det är viktigt att Guds folk förstår detta, så att de kunna undfly hans snaror.

Under förklädnad

Satan förbereder sina bedrägerier så, att Guds folk under hans sista härnadståg mot dem icke skall förstå, att det är han. ”Och detta är icke att undra på. Satan själv förskapar sig ju till en ljusets ängel” (2 Kor. 11: 14). Medan några förvillade själar förfäktat, att han icke existerar, tager han dem till fånga och verkar genom dem i stor omfattning. Satan vet bättre än Guds folk, vilken makt de kunna ha över honom, om de förlita sig på Kristus.

De svagaste bland de troende kunna framgångsrikt tillbakaslå Satan och hela hans här, om de orubbligt förtrösta på Kristus och ödmjukt anropa honom om hjälp. Satan är för listig för att öppet och dristigt komma med sina frestelser, ty då skulle den kristne göra bruk av sina slumrande krafter, och han skulle förtrösta på den starke och mäktige Återlösaren. Nej, frestaren kommer obemärkt och verkar under förklädnad genom de olydnadens barn, som ha ett sken av gudaktighet. Han skall gå så långt som hans makt tillåter för att plåga, fresta och vilseleda Guds folk.

Han, som vågade antasta, fresta och smäda vår Herre, och som hade makt att föra honom upp på helgedomens mur och upp på ett mycket högt berg, kommer att utöva sin makt i en förundransvärd utsträckning över denna generation, som i visdom är vida underlägsen sin Herre, och som är nästan helt och hållet okunnig om Satans slughet och makt.

På ett förunderligt sätt kommer han att fördärva deras kroppar, som av naturen äro benägna att lyda hans befallningar. För sin egen saks skull fröjdar sig Satan över att han blir betraktad som en uppdyktad gestalt. När han behandlas som "luft" och avbildas genom barnsliga illustrationer eller såsom ett djur, är han väl tillfreds. Man tänker sig honom så obetydlig, att man står fullständigt oförberedd för hans klokt uttänkta planer, och han har nästan alltid framgång. Om hans makt och slughet toges på allvar, skulle människorna vara beredda att framgångsrikt motstå honom.

Kampen om själarna

Jag såg mörkrets makter kämpa om själar, och jag såg ljusets änglar motstå dem. Striden var häftig. Onda änglar trängde sig omkring dem, förpestade luften genom sitt fördärvliga inflytande och förslöade deras sinnen. Heliga änglar iaktlogo oroligt dessa själar och väntade på att få driva tillbaka Satans härskara. Men de goda änglarna kunna ej behärska sinnena mot individernas egen vilja. Om dessa ge efter för fienden och icke bemöda sig om att motstå honom, kunna Guds änglar göra föga mer än hålla tillbaka Satans härsmakt, så att den icke kan fördärva själar, förrän ytterligare ljus har givits dem som äro i fara, på det att de må vakna upp och anropa himlen om hjälp. Jesus skall icke utsända heliga änglar att hjälpa dem, som inte göra någon ansträngning att hjälpa sig själva.

Om Satan ser att det är fara för att han skall förlora en själ, anstränger

han sig till det yttersta för att kunna behålla denna. Och när människan är väckt till att inse faran och med brinnande iver ser upp till Jesus för att få hjälp i sitt trångmål, fruktar Satan, att han skall förlora en fånge, och han vidtager åtgärder för att med sina änglar omringa själen och skapa en mur av mörker, för att inte himmelens ljus skall kunna nå henne. Men om den nödställda förbliver ståndaktig och i sin hjälplöshet och svaghet förlitar sig på Kristi förtjänst, lyssnar Jesus till den allvarliga trosbönen och sänder en skara av himmelens mäktiga änglar för att förlossa henne.

Satan kan ej uthärda, att man anropar hans mäktige rival, ty han fruktar och bävar för hans (Kristi) kraft och majestät. Vid ljudet av en brinnande bön darrar hela Satans härsmakt ... Och när mäktiga änglar, klädda i himmelens vapenrustning, komma den svaga, förföljda själen till hjälp, draga sig Satan och hans änglar tillbaka, väl vetande att deras strid är förlorad.

Kapitel 10

Stridens art

Människans vilja är aggressiv och strävar ständigt efter att lämpa allting efter sina egna syften. Om den engageras på Guds och det rättas sida, skola Andens frukter uppenbara sig i människans liv. Gud har utlovat ”härlighet och ära och frid åt var och en som gör det goda”.

När Satan tillåtes omdana viljan, använder han den till att främja sina syften. Han uppväcker otro och uppeggar människohjärtat till strid mot Guds ord. Genom ständiga, outtröttliga ansträngningar söker han ingiva människorna sina egna känslor av hat och motstånd mot Gud och bringa dem i opposition mot himmelens anordningar och bud samt den helige Andes verk. Han värvar under sina fanor all onskans makt och för fram den på slagfältet under sitt härförarskap för att sätta ont mot gott.

Kallelsen att bekämpa onskans makt

Satans verksamhet går ut på att störta Gud från hjär-tats tron och fördärva den mänskliga naturen, så att den får samma vanställda utseende som hans egen. Han frammanar alla onda böjelser och uppväcker orena lidelser och begär. Han förklarar, att han vill giva dig all makt, all ära, rikedom och syndig njutning. Men hans villkor är, att du skall priggiva din renhet och förslöa ditt samvete. På det sättet förnedrar han de mänskliga förmågorna och bringar dem i trädöm under synden.

Gud kallar människorna till att bekämpa onskans makt. Han säger: ”Låten därför icke synden hava väldet i edra dödliga kroppar, så att I lyden deras begärelser. Och ställen icke edra lemningar i syndens tjänst att vara

orättfärdighetsvapen, utan ställen eder själva i Guds tjänst, såsom de där från döden hava kommit till livet, och edra lemmar i Guds tjänst, att vara rättfärdighetsvapen.”

Den kristnes liv är en kamp. Men ”den kamp vi hava att utkämpa är en kamp icke mot kött och blod, utan mot furstar och väldigheter, mot världshärskare, som råda här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarymderna”. I denna rättfärdighetens kamp mot orättfärdigheten kunna vi vinna framgång endast genom gudomlig hjälp. Vår skröpliga vilja måste underkastas den Allsmäktiges vilja. Den mänskliga viljan måste förenas med den gudomliga. Därigenom kunna vi erhålla den helige Andes hjälp. Och varje seger skall bidra till att återvinna Guds köpta egendom, till att återställa hans bild i själen.

Den helige Andes hjälp

Herren Jesus verkar genom den helige Ande, ty den är hans ställföreträdare. Genom denna ingjuter han andligt liv i själen, stärker dess goda uppsåt, renar den från moraliska brister och gör den passande för hans rike. Jesus har stora välsignelser att utgjuta och rika gåvor att utdela bland människorna. Han är den underbare Rådgivaren, oändlig i visdom och kraft. Om vi vilja erkänna den helige Andes kraft och låta oss bli påverkade av den, skola vi bliva fullkomliga i honom. Hur stor är ej denna tanke! I Kristus ”bor gudomens hela fullhet lekamligen, och i honom haven I blivit delaktiga av den fullheten”. Det mänskliga hjärtat kommer aldrig att förstå vad lycka är, förrän det låter sig påverkas av Guds Ande. Anden omvandlar den pånyttfödda själen till likhet med förebilden, Jesus Kristus. Genom Andens påverkan förvandlas fiendskap mot Gud till tro och kärlek, och högmod förvandlas till ödmjukhet. Själen förnimmer sanningens härlighet, och Kristus äras genom karaktärens fullkomning. När dessa förändringar ägt rum, uppstämman änglarna jubelsång, och Gud och Kristus glädja sig över själar, som omdanats till likhet med den gudomliga förebilden.

Segerns pris

Striden mellan ont och gott har inte blivit mindre häftig, än den var under Frälsarens jordeliv. Vägen till himlen är ej jämnare nu än den var då. Alla våra synder måste avlägsnas. Varje efterlåtenhet, som försvårar vår andliga tillväxt, måste förhindras. Det högra ögat eller den högra handen måste offras, om de kunna bli orsak till vårt fall. Äro vi villiga att förneka vår egen visdom och mottaga himmelriket såsom ett litet barn? Äro vi villiga att avstå från vår självrättfärdighet? Äro vi villiga att uppoffra människors bifall? Priset för det eviga livet är oändligt stort. Äro vi villiga att mottaga den helige Andes hjälp? Äro vi villiga att samarbeta med Anden, i det vi anstränga oss och göra uppoffringar, som motsvara värdet av det som skall ernås?

Kapitel 11

Fiendens särskilda strävan

Det har visats mig att vi måste vara beskyddade på alla sidor, och att vi uthålligt måste motstå Satans ingivelser och anslag. Han har förskapat sig till en ljusets ängel och är i färd med att bedraga tusenden och göra dem till sina slavar. De fördelar han vinner genom vetenskapen om människans själliv, äro oerhörda. Här smyger han sig oförmärkt in, likt en orm, för att fördärva Guds verk. Alla Kristi underverk och gärningar förklarar han vara mänskliga.

Om Satan skule göra ett djärvt, öppet anfall mot kris-tendomen, skulle detta föra de kristna under fruktan och bävan till Frälsarens fötter, och den starke och mäktige Aterlösaren skulle jaga den djärve motståndaren på flykten. Men förskapad till en ljusets ängel påverkar Satan själen och lockar många bort från den enda säkra och rätta vägen.

Allteftersom vi närma oss tidens slut, låter sig männi-skosinnet lättare påverkas av Satans förförelser. Han låter bedragna människor förklara Kristi gärningar och underverk genom att utgå från naturliga förutsättningar. Satan har alltid varit angelägen att bortförklara Kristi verk och befästa sin egen makt och sina egna anspråk. Vanligtvis gör han icke detta öppet och dristigt. Han är listig och vet, att det verksammaste sättet för honom att utföra sitt verk är att komma till fallna människor förklädd till en ljusets ängel.

Satan kom till Kristus i öknen under skepnad av en skön ung man -- mer lik en furste än en fallen ängel. Han kom med Skriftens ord i sin mun. Han sade: "Det är skrivet" o. s. v. Vår lidande Frälsare mötte honom med Skriftens ord, i det han sade: "Det är skrivet . . ." Satan drager nytta av Kristi tillstånd av lidande och svaghet. Han tog på sig vår mänskliga natur . . .

Själv förtröstan ödesdiger

Om Satan kan så omtöckna och bedraga människosinnet, att han kan få dödliga människor att tro, att de i sig själva äga en inneboende kraft till att utföra stora och goda handlingar, upphöra de att förlita sig på att Gud skall göra det, som de tro sig själva vara i stånd att utföra. De erkänna ej någon högre kraft. De giva icke Gud den ära han gör anspråk på, och som tillkommer hans upphöjda majestät. Satans syftemål är sålunda uppnått. Han jublar, när en fallen människa förmätet upphöjer sig själv, såsom han själv upphöjde sig i himlen och blev utkastad. Han vet, att den människa som förhärligar sig själv, lika säkert går mot fördärvet som han själv.

Trons undergrävande

Satan misslyckades med sina frestelseförsök mot Kristus i öknen. Frälsningsplanen har blivit genomförd. Det dyra priset har betalats för människans återlösning. Och nu söker han rycka undan grundvalen för den kristnes hopp och få människosjälarna att tro, att (le icke kunna bliva hjälpta eller frälsta genom det stora offer som framburits. Genom ”orättfärdighetens alla bedrägliga konster” leder han fallna människor att tro, att de kunna reda sig bra utan någon försoning, att de icke behöva sätta sitt hopp till en korsfäst och uppstånden Frälsare, och att människans egen förtjänst skall förskaffa henne Guds ynnest. Och sedan omintetgör han människans tillit till Bibeln, väl vetande, att om han lyckas däri och det vittne, som brännmärker honom, blir oskadliggjort, så är han säker.

Han ingjuter den villfarelsen i människosinnet, att det icke finns någon personlig djävul. De som tro detta, bemöda sig icke om att motstå och bekämpa det, som inte existerar, och de stackars förblindade människorna antaga slutligen den grundsatsen, att allting är rätt. De erkänna inget

rättesnöre för sin vandel. Satan leder många till att tro, att bön till Gud är fåfång och blott en formalitet. Han vet mycket väl, hur nödvändig begrundan och bön är för att hålla Kristi efterföljare vakna och redo att motstå hans list och bedrägeri. Satans påfund skola avvända sinnet från dessa viktiga övningar, så att själen icke skall kunna anropa den Mäktige om hjälp och från honom erhålla styrka till att motstå angreppen.

Det kommer att väl gagna hans syften, om vi försumma bönen, ty då bliva hans bedrägliga konster mera beredvilligt trodda. Då Satan utsätter människan för sina försåtliga frestelser, uppnår han det syftemål, som han ej lyckades nå, då han frestade Kristus. Han kommer stundom under skepnad av en älsklig ung människovarelse eller som en vacker dimbild. Han utför stora välgärningar och blir av vilseldeda människor dyrkad som vårt släktes välgörare.

Hur vi kunna styra vårt sinne

Jag såg, att Satan icke kan behärska själarna, om de icke underkasta sig hans myndighet. De som vända sig från det rätta, äro i allvarlig fara. De skilja sig från Gud och gå miste om hans änglars beskydd, och Satan, som alltid är på sin vakt för att fördärva själar, börjar för dem framlägga sina bedrägerier, och de utsätta sig sålunda för den största fara. Om de få sina ögon öppnade och försöka motstå mörkrets makt och göra sig fria från Satans snaror, så är detta ingen lätt sak. De ha vågat sig in på Satans mark, och han gör anspråk på dem. Han skall inte tveka att sätta in hela sin kraft och kalla till undsättning hela sin onda härskara för att vrida en enda mänsklig varelse ur Kristi händer.

De som ha inbjudit Satan till att fresta dem, skola bliva tvungna att göra förtvivlade ansträngningar för att befria sig från hans makt. När de själva börja arbeta på sin frihet, skola Guds änglar, som de ha bedrövat.

komma till deras undsättning. Satan och hans änglar vilja icke förlora sitt byte. De strida och kämpa med de heliga änglarna, och kampen är häftig. Men om dessa, som ha farit vilse, fortsätta att bedja och i djup ödmjukhet bekänna sina missgärningar, skola Guds mäktiga änglar vinna seger och rycka dem från de onda änglarnas makt.

Då förhänget drogs undan

Då förhänget drogs undan och jag fick se denna tids-ålders fördärv, blev mitt hjärta bedrövat, och min ande nästan försmäktade inom mig. Jag såg, att jordens invånare voro i färd med att fylla sin ondskas mått. Guds vrede är upptänd och skall icke bliva stillad, förrän syndarna ha utplånats från jorden.

Satan är Kristi personlige fiende. Han är upphovsman och ledare av varje slags uppror i himmelen och på jorden. Hans vrede tilltar, och vi känna icke till hans makt. Om våra ögon kunde bli öppnade, så att vi såge de fallna änglarna verka i dem som äro obekymrade och anse sig säkra, skulle vi inte känna oss så trygga. Onda änglar förfölja oss ständigt. Vi förvänta ej annat från onda människors sida, än att de skola handla efter Satans ingivelser. Men medan våra sinnen icke äro skyddade mot Satans osynliga redskap, skola dessa vinna ny mark och skola göra tecken och under inför våra ögon. Aro vi beredda att motstå dem med Guds ord, det enda vapen som vi med framgång kunna använda?

Somliga skola bliva frestade att tro på dessa under, såsom komme de från Gud. Sjuka skola bliva botade. Underverk skola utföras i vår åsyn. Äro vi beredda att motstå frestelsen, då Satans bedrägliga underverk äga rum i all sin förföriska kraft? Skola icke många själar bliva snärjda och fångade? Falska föreställningar, avvikelser från Guds tydliga föreskrifter och bud samt intresse för fabler göra själarne mottagliga för lögnens kraftgärningar. Vi

måste alla nu söka rusta oss för den strid, i vilken vi alla snart måste taga del. Om vi tro på Guds ord, under bön studera det och tillämpa det i vårt dagliga liv, blir det vår sköld mot Satans makt och skall göra oss till segervinnare genom Kristi blod.

Kapitel 12

Styrka

De som slutligen skola bliva segervinnare, skola få genomgå skeden av förfärlig oro och trångmål i sin religiösa erfarenhet. Men de få icke misströsta, ty detta är en del av deras fostran i Kristi skola, och det är nödvändigt för att allt slagg skall kunna rensas bort. Guds tjänare måste modigt uthärda fiendens angrepp och hans bittra hån och måste övervinna de hinder, som Satan ställer i deras väg.

Satan skall försöka att göra Kristi efterföljare modfälda, så att de icke kunna bedja och rannsaka Bibeln, och han skall låta sin förhatliga skugga falla över deras väg för att hindra dem att se Jesus och hans kärlek samt den himmelska arvedelens härlighet. Han gläder sig, om han kan bli orsak till att Guds barn gå där fruktande och bävande och ständigt ansättas av tvivel. Han bemödar sig om att göra vägen så uppfylld av sorger som möjligt. Men om du oavlåtligen blickar uppåt och inte ser på svårigheterna, skall du icke försmäkta på vägen. Du kommer snart att se Jesus sträcka ut sin hand för att hjälpa dig, och du behöver endast förtröstansfullt lägga din hand i hans och låta honom leda dig. När du förtröstar på honom, får du även hopp.

I Herrens kraft

Jesus är världens ljus, och du måste utgestalta ditt liv i överensstämmelse med hans. Hos Kristus skall du finna hjälp till att dana en stark, harmonisk och skön karaktär. Satan kan inte göra det ljus, som utstrålar från en sådan karaktär, utan verkan. Herren har för var och en av oss ett verk att utföra. Han menar inte, att vi skola vara stödda av människors lov och pris. Hans avsikt är, att varje själ skall uppehållas av Herrens kraft. Gud

har givit oss den bästa gåvan, sin enfödde Son, för att höja och förädla oss och göra oss passande för en plats i hans rike, genom att delgiva oss sin egen fullkomliga karaktär. Jesus kom till världen och levde så, som han önskar att hans efterföljare skola leva. Om vi äro självsvåldiga och alltför lättjefulla för att göra allvarliga ansträngningar i Guds verk, skola vi göra oersättliga förluster både i detta livet och i det tillkommande.

Guds avsikt är icke, att vi skola arbeta under förtviv-lan, utan med tro och hopp. När vi rannsaka skrifterna och betrakta Faderns underbara kärlek, då han sände sin Son i världen, på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv, skulle vi glädja oss med en utsäglig och härlig glädje. Allt, som kan vinnas genom utbildning, vill Gud, att vi skola betjäna oss av för sanningens utbredning. En sann och levande gudsfruktan måste utstråla från vårt liv och vår karaktär, på det att Kristi kors må förhärligas inför världen och människosjälens värde bli uppenbarat i korsets ljus. Våra sinnen måste öppnas till att förstå skrifterna, så att vi kunna erhålla andlig kraft genom att livnära oss av det himmelska brödet.

Kapitel 13

Ni äro icke edra egna

Stundom få vi höra sådana frågor som dessa: Skall jag alltid hållas tillbaka? Får jag aldrig handla i överensstämmelse med mina önskningar ?

Ju mindre du följer dina naturliga böjelser, desto bättre är det för dig och för andra. De naturliga böjelserna ha blivit förvända och de naturliga krafterna missriktade. Satan har bringat människan i strid mot Gud. Han verkar beständigt för att utplåna Guds avbild i människan. Därför måste vi lägga band på våra ord och handlingar.

Frukterna av fullständig helgelse

När Guds nåd tager hjärtat i besittning, inser man att ondskans nedärvda och omhuldade böjelser måste korsfästas. Ett nytt liv under ny ledning måste börja i själen. Allt som uträttas, måste vara till Guds ära. Detta verk innefattar såväl den yttre som den inre människan. Hela varelsen, kropp, själ och ande, måste underordnas Gud, för att kunna användas av honom såsom rättfärdighetens redskap.

Den naturliga människan är icke underordnad Guds lag, och hon kan inte heller vara det i egen kraft. Men genom tron lever den, som har blivit förnyad, dag för dag Kristi liv. Dagligen visar han, att han inser att han är Guds tillhörighet.

Kropp och själ tillhöra Gud. Han utgav sin Son för världens återlösning, och på grund därav ha vi fått ett nytt liv, en nådatid, under vilken vi kunna utveckla fullkomligt gudhängivna karaktärer. Gud har återlöst oss

från syndens slaveri och gjort det möjligt för oss att leva ett pånyttfött och förändrat liv i hans tjänst.

Alla våra förmågor tillhöra honom

Gud har satt sin stämpel på oss. Han har köpt oss, och han vill att vi skola komma ihåg, att våra fysiska, andliga och moraliska förmågor tillhöra honom. Tid och inflytande, förstånd, känsla och medvetande, allt är Guds och måste brukas endast i överensstämmelse med hans vilja. De få icke brukas i överensstämmelse med världens anvisningar, ty världen lyder under en furste; som står i fiendskap mot Gud.

Vår kropp, i vilken själen bor, tillhör Gud. Varje sena, varje muskel är hans. Under inga omständigheter få vi genom vårdslöshet eller missbruk försvaga ett enda organ. Vi böra samarbeta med Gud genom att bevara kroppen i det bästa möjliga hälsotillstånd, så att den kan bli ett tempel, där den helige Ande kan vistas och omdana varje kroppslig och andlig förmåga enligt Guds vilja.

Sinnet måste fyllas av ädla grundsatser. Sanningen måste inristas på hjärtats tavlor. Minnet måste uppfyllas av Ordets dyrbara sanningar. Då skola dessa sanningar, likt kostbara pärlor, lysa fram i livet.

En själs värde

Det värde, som Gud sätter på sina händers verk, och den kärlek han har till sina barn, uppenbaras genom den gåva, han gav för att återlösa människorna. Adam hemföll under Satans herravälde. Han bragte synden in i världen och genom synden döden. Gud utgav sin enfödde Son för att frälsa människan. Detta gjorde han för att vara rättfärdig och för att kunna rättfärdiggöra alla, som mottaga Kristus. Människan sålde sig åt Satan, men

Jesus har återköpt människosläktet.

Ni äro icke edra egna. Jesus har köpt eder med sitt blod. Gräv inte ned dina pund i jorden. Bruka dem för honom. Vilken sysselsättning du än må ägna dig åt, låt Jesus bestämma över dig. Om du märker, att du håller på att förlora din kärlek till Frälsaren, så lämna din sysselsättning och säg: ”Här är jag, Frälsare, vad vill du att jag skall göra?” Han skall nådeligen mottaga dig och omfatta dig med sin rika kärlek. Han skall giva dig ett överflödande mått av förlåtelse; ty han är barmhärtig och långmodig och vill icke att någon skall förgås.

Vi själva, med allt vad vi äga, tillhöra Gud. Vi borde ej betrakta det som ett offer att skänka honom vårt hjärtas tillgivenhet. Hela hjärtat borde givas honom såsom ett beredvilligt offer.

Kapitel 14

Sann omvändelse

”Jag skall stänka rent vatten på eder, så att I bliven rena; jag skall rena eder från all eder orenhet och från alla edra eländiga avgudar. Och jag skall giva eder ett nytt hjärta och låta en ny ande komma i edert bröst; jag skall taga bort stenhjärtat ur eder kropp och giva eder ett hjärta av kött.”

Många, som tala med andra om behovet av ett nytt hjärta, veta icke själva vad dessa ord innebära. De unga missförstå i synnerhet uttrycket: ”ett nytt hjärta”. De veta ej vad det betyder. De vänta, att en särskild förändring skall äga rum i deras känsloliv. Detta kalla de omvändelse. På grund av detta missförstånd ha tusentals störtat i fördärvet. De ha ej förstått uttrycket: ”I måsten födas på nytt.”

Icke känsla, men ett förändrat liv

Satan ingiver människor att tro, att de äro omvända, därför att de ha erfarit ett känslorus. Men denna erfarenhet medför ingen förändring. Deras handlingar äro desamma som förut. Deras liv bära inga goda frukter. De bedja ofta och länge och häntyda ständigt till de känslor, de hade vid det eller det tillfället. Men de leva icke det nya livet. De äro bedragna. Deras erfarenhet sträcker sig ej djupare än till känslan. De bygga på sanden, och när stormarna komma, sopas huset bort.

Många stackars själar famla i mörkret, i det de jaga efter sådana känslor, som andra påstå sig ha haft i sin erfarenhet. De förbise det förhållandet, att den som tror på Kristus, måste ”med fruktan och bävan arbeta på sin frälsning”. Den frälsningssökande själen har något hon måste

göra. Hon måste ångra sin synd och visa sann tro.

När Jesus talar om ett nytt hjärta, menar han sinnet, livet och hela varelsen. Att hjärtat förändras, betyder att ens sympatier tagas från världen och riktas på Kristus. Att ha ett nytt hjärta är att ha ett nytt sinne, nya avsikter och nya bevekelsegrunder. Vad är beviset på ett nytt hjärta? Jo, ett förändrat liv. Det gives något som heter ett dagligt bortdöende från högmod och själviskhet.

Sann religion är praktisk

Somliga misstaga sig storligen genom att tänka att en hög bekännelse kan ersätta verkligt tjänande. En religion, som inte är praktisk, är inte sann. Sann omvändelse gör oss omutligt ärliga i vårt umgänge med våra medmänniskor. Den gör oss trogna i vår dagliga gärning. Varje allvarlig Kristi efterföljare kommer att visa, att Bibelns religion sätter honom i stånd till att använda sina förmågor i Mästarens tjänst.

”Varen icke tröga, där det gäller nit”. Dessa ord skola bliva uppfyllda i varje sann kristens liv. Även om ditt arbete kan synas vara simpelt, kan du förädla det genom det sätt på vilket du utför det. Utför det såsom åt Herren. Gör det med glädje och med himmelsk värdighet. Det är de ädla grundsatser, som tillämpas i arbetet, som gör detta välbehagligt i Herrens ögon. Sann gudstjänst förenar den ringaste av Guds tjänare på jorden med den förnämste av hans tjänare i den himmelska världen.

Såsom Guds söner och döttrar horde de kristna sträva efter att uppnå det höga ideal, som framställes för dem i evangelium. De borde ej vara tillfreds med något annat än det fullkomliga, ty Kristus säger: ”Varen alltså I fullkomliga, såsom eder himmelske Fader är full-komlig.”

Ett helgat liv

Låt oss göra Guds ord till vårt studium och tillämpa dess heliga grundsatser i våra liv. Låt oss vandra inför Gud i saktmod och ödmjukhet och dagligen rätta våra felsteg. Må vi icke genom självisk stolthet skilja oss från Gud. Omhulda icke en känsla av förnäm överlägsenhet, i det du tror dig vara bättre än andra. ”Därför, den som menar sig stå, han må se till att han icke faller”. Du skall få erfara vila och frid, om du underordnar din vilja under Kristi vilja. Då skall Kristi kärlek härska i hjärtat och bringa livets dolda verksamhetsflöden i Frälsarens tjänst. Ett häftigt, lätt uppbrusande sinne skall lugnas och underkuvas genom Kristi nåd. Medvetandet om syndernas förlåtelse skall medföra en frid, som övergår allt förstånd. En allvarlig strävan skall göra sig gällande att övervinna allt, som vill förhindra en kristlig fullkomning. Oenighet skall försvinna. Den som förr fann fel hos sina medmänniskor, skall nu inse, att ännu större fel vidlåda hans egen karaktär.

Det finnes människor, som lyssna till sanningen och bliva överbevisade om att de ha levat i strid mot Kristus. De känna sig fördömda och ångra sina överträdelser. Om de förlita sig på Kristi förtjänst och med en sann tro omfatta honom, undfå de förlåtelse för sina synder. Då de höra upp att göra vad ont är och lära sig att göra vad gott är, tillväxa de i Guds nåd och kunskap. De inse, att de måste göra uppoffringar för att skilja sig från världen, och när de beräknat kostnaderna, betrakta de allting annat såsom värdelöst, om de blott kunna vinna Kristus. De ha låtit inskriva sig i Kristi armé. Striden väntar dem, och de upptaga den modigt och glatt, i det de kämpa mot sina naturliga böjelser och själviska önskningsar, underordnande sin vilja under Kristi vilja. Dagligen anropa de Herren om nåd att lyda honom, och de erhålla hjälp och kraft. Detta är sann omvändelse. Den som har fått ett nytt hjärta, förlitar sig på Kristi hjälp under ödmjuk, tacksam förtröstan. Han uppenbarar i sitt liv rättfärdighetens frukter. Han älskade en gång sig själv. Världsliga nöjen voro hans glädje. Nu är hans avgud störtad

från sin tron och Gud härskar oinskränkt. De synder, som han förr älskade, hatar han nu. Fast och beslutsamt följer han helighetens väg.

Satans band

Pliktens vedermöda och syndens njutning äro de band, med vilka Satan binder människorna i sina snaror. De som hellre vilja dö än utföra en ond handling, äro de enda som skola befinnas trogna. ("Testimonies for the Church", Band 5, sid. 53.)

Kapitel 15

Styrka genom prövningar

De första trettio åren av Kristi liv tillbringades i den lilla staden Nasaret. Invånarna i denna stad voro kända för sin ogudaktighet. Det var orsaken till Natanaels fråga: ”Kan något gott komma från Nasaret?” Evangelisterna förtälja mycket litet om Kristi första levnadsår. Förutom den korta berättelsen om hur han följde med sina föräldrar till Jerusalem, ha vi endast följande korta uppgift: ”Barnet växte upp och blev allt starkare och uppfylldes av vishet; och Guds nåd var över honom.”

Kristus är vårt föredöme i allting. Enligt Guds försyn tillbringades hans tidigaste år i Nasaret, varest invånarna voro sådana, att han ständigt utsattes för frestelser, och det var nödvändigt för honom att vara beskyddad för att kunna förbliva ren och obefläckad mitt ibland så mycken synd och ogudaktighet. Kristus utvalde icke denna plats själv. Hans himmelske Fader utvalde denna plats åt honom, för att hans karaktär där skulle bli prövad och luttrad på mångahanda sätt. Under sina första levnadsår var Kristus underkastad allvarliga prövningar, svårigheter och strider, för att han därigenom skulle utveckla den upphöjda karaktär, som gör honom till ett fullkomligt föredöme för både barn, ungdom och vuxna människor.

Barnen och de unga äro ofta i en omgivning, som inte är gynnsam för ett kristligt liv. De giva lätt vika för frestelser och angiva såsom ursäkt för att de vandra på syndens väg, att deras omgivning inte är fördelaktig. Jesus föredrog avskildheten, och genom att föra ett verksamt liv och låta sina händer vara sysselsatta inbjöd han icke frestelsen, utan höll sig fjärran från deras sällskap, vilka utövade ett fördärligt inflytande. Kristus satte sina fötter på den mest ojämna väg, som barn och unga någonsin skola bli kallade att beträda. Kristus fick sig icke tilldelat ett liv i överflöd och

bekvämlighet. Hans föräldrar voro fattiga och för sitt underhåll hänvisade till sitt dagliga arbete. Därför kännetecknades Kristi liv av flitig verksamhet.

Renhet är ej beroende av omständigheterna

Ingen kommer någonsin att behöva utbilda en kristlig karaktär under ogynnsammare omständigheter än de, som vår Frälsare var underkastad. Den omständigheten att Kristus levde trettio år i Nasaret, den plats från vilken många ansågo det vara ett under, om något gott kunde komma, är en tillrättavisning för de unga, som anse att de måste anpassa sig efter omständigheterna. Om ungdomens omgivningar äro ogynnsamma eller rent av skadliga, gör mången detta till en ursäkt för att icke utbilda en kristlig karaktär. Kristi föredöme borde slå ned den tanken, att hans efterföljare äro beroende av plats, rikedom eller medgång för att kunna leva ett obefläckat liv. Kristus skulle lära dem, att deras trohet borde göra varje plats eller ställning, som Guds försyn kallar dem till, ärofull, hur ringa den än må vara.

Kristi liv var ämnat att visa, att renhet, stadga och trohet mot grundsatser icke äro beroende på en tillvaro, fri från svårigheter, fattigdom och motgång. De prövningar och försakelser, som så många unga klaga över, uthärdade Kristus utan att klaga. Och en sådan fostran är just den erfarenhet, som ungdomen behöver, som skall giva stadga åt deras karaktär och göra dem lika Kristus, star-ka i anden till alt motstå frestelser. De skola icke bliva överrumplade av Satans påfund, om de skilja sig från dem, vilkas inflytande kan leda dem på avvägar och fördärva deras sedliga liv. Genom daglig bön till Gud skola de få nåd och visdom från honom att uthärda livets strider och hårda verkligheter och bliva segervinnare. Sinnets allvar och trohet kunna endast erhållas genom vaka och bön. Kristi liv var ett exempel på uthållig kraft, som icke tilläts bli försvagad genom förebråelser, hån, försakelser eller svårigheter.

Så skulle förhållandet vara med de unga. Om prövningar möta dem, kunna de förstå, att Gud prövar deras trohet. I samma mån som de bevara sin karaktärs renhet under motgångar, skall deras kraft, stadga och uthållighet förökas, och de skola växa sig starka i anden.

Hellre död än vanära

Välj fattigdom, smädelse, dina vänners förlust eller vilket lidande som helst, hellre än att befläcka din själ med synd. Hellre död än vanära eller överträdelse av Guds lag, horde vara varje kristens måtto. ("Testimonies for the Church", Band 5, sid. 147.)

Kapitel 16

Vi kunna motstå frestelsen

De som äro delaktiga av den gudomliga naturen, skola icke giva vika för frestelser. Fienden arbetar med all makt för att beseгра dem, som sträva efter att leva ett kristet liv. Han sänder frestelser i deras väg, i hopp om att de skola giva vika. På det sättet hoppas han kunna göra dem missmodiga. Men de, som ha satt sina fotter på tidsåldrarnas Klippa, skola icke giva efter för hans påfund. De skola komma ihåg, att Gud är deras Fader och Kristus deras hjälpare. Frälsaren kom i världen för att åt varje prövad och frestad själ giva kraft till att övervinna, såsom han övervann. Jag känner frestelsens makt, jag känner farorna, som möta på vägen, men jag vet också, att för dem som kämpa mot frestelserna, finnes tillräckligt med kraft för varje behov.

Vi böra ej onödigtvis utsätta oss för frestelser

”Gud är trofast; han skall icke tillstädja, att I bliven frestade över eder förmåga, utan när han låter frestelsen komma, skall han ock bereda en utväg därur, så att I kunnen härda ut i den.” Men vi ha vår del att utföra. Vi böra icke i onödan utsätta oss för frestelser. Gud säger: ”Gån ut ifrån dem och skiljen eder ifrån dem, . . . kommen icke vid det orent är. Då skall jag taga emot eder och vara en Fader för eder; och I skolen vara mina söner och döttrar.” Om vi söka nöjen tillsammans med världens barn, om vi anpassa oss efter världsliga sysselsättningar, om vi få gemensamma intressen med otroende och sålunda sätta vår fot på frestelsens och syndens väg, hur kunna vi då vänta, att Gud skall bevara oss från fall?

Håll dig fjärran från världens fördärliga inflytande. Gå ej objuden till de platser, där fiendens makter äro i livlig verksamhet.

Gå ej dit, där du kan bli frestad och vilseledd. Men om du har ett budskap till otroende, och om du lever så nära Gud, att du kan tala till dem ett ord i rätt tid, kan du utföra ett verk, som hjälper dem och ärar Gud. ”Jag beder icke”, säger Jesus, ”att du skall taga dem bort från världen, utan att du skall bevara dem från det onda.”

Plikten går före böjelserna

När de unga försöka frigöra sig ur Satans grepp, skall han fördubbla sina frestelser. I det han drager nytta av deras okunnighet och oerfarenhet, söker han utplåna skillnaden mellan gott och ont. Han förskapar sig till en ljusets ängel och lockar genom löften om njutningar in på den förbjudna vägen. Om de unga ha vant sig vid att följa sina böjelser hellre än pliktens bud, skall det bli svårt för dem att motstå frestelsen. De inse ej faran av att en enda gång hängiva sig åt förbjudna nöjen. Satans lockelser skola väcka till liv varje grand av syndafördärv, som kan finnas i hjärtat.

Kapitel 17

Syndens bedräglighet

Ingenting är mera förrädiskt än syndens bedrägeri. Det är det goda i denna världen, som vilseleder, förblindar och leder till fördärv. Satan framträder icke öppet med sina frestelser. Han giver dem ett sken av något gott. Han förenar med nöjen och dårskaper sådant som kan skänka en viss behållning, och bedragna själar taga som ursäkt, att de kunna erhålla mycket gott genom att inlåta sig på det. Detta är just det bedrägliga i saken. Det är Satans helveteskonster under maskering. Dårade själar taga ett steg -- och äro sedan beredda för nästa. Det är mycket angenämare att följa det egna hjärtats böjelser än att försvara sig och motstå den listige fiendens första ingivelser, sålunda hindrande honom från att komma in.

O, hur vaktar ej Satan för att se sitt lockbete tagas så villigt, och för att se själar vandra på de vägar, som han utstakat! Han önskar icke, att de skola höra upp med att bedja eller med att uppehålla, ett sken av religiös pliktkänsla, ty han kan sålunda bättre använda dem i sin tjänst. Han förenar sitt sofisteri och sina bedrägliga snaror med deras erfarenheter och tomma ord och kan därigenom på ett förunderligt sätt främja sin sak.

Självrannsakan

Det är nödvändigt att företaga en sträng självrannsa-kan och alt i Guds ords ljus allvarligt fråga: Är mitt hjärta omskapat eller icke? Är jag pånyttfödd i Kristus, eller har jag ännu ett köttsligt hjärta? Har jag endast till det yttre iklätt mig en ny klädnad? Träd inför Guds tron och se efter likasom i Guds ljus, om det inte finns någon hemlig synd, någon orättfärdighet eller någon avund, som du ännu icke uppoffrat. Bed, ja, bed såsom du aldrig bedit

förut, att du icke må bli vilseledd av Satans påfund, att du ej må hängiva dig åt en tanklös, sorglös och fåfänglig anda och endast fullgöra religiösa plikter för att lugna ditt eget samvete.

En av de synder, som utgöra tecken på ändens tid, är att kristna bekännare älska nöjen mer än de älska Gud. Var uppriktig mot din egen själ. Rannsaka dig omsorgsfullt. Hur få är det icke, som efter en ärlig undersökning kunna blicka upp till himlen och säga: Jag är inte en av dessa sålunda skildrade. Jag älskar inte nöjen mer än Gud! Hur få är det icke som kunna säga: Jag är död för världen. Det liv jag nu lever, det lever jag i tron på Guds Son. Mitt liv är fördolt med Kristus i Gud. Och när han, som är mitt liv, uppenbaras, skall ock jag tillsammans med honom uppenbaras i härlighet.

Guds kärlek och nåd! O, dyrbara nåd, mera värdefull än finaste guld! Den höjer och förädlar själen mer än någonting annat. Den riktar våra hjärtan och känslor mot himmelen. Medan de, som äro omkring oss, hängiva sig åt världslig fåfänga, njutning och dårskap, ha vi vårt umgänge i himmelen, varifrån vi vänta Frälsaren, och vår själ lyfter sig till Gud för att få förlåtelse och frid, rättfärdighet och sann helgelse. I det vi ha umgänge med Gud och begrundade de ting, som ovanefter äro, förvandlas själen till likhet med Kristus.

Kapitel 18

Varning för

Jag hyser den allra största ängslan för eder unga. Så-som en, som känner till faran, varnar jag eder för att låta eder snärjas av Satan på grund av den ringa förstånds bildning, som ni måhända erhållit. Det är bättre att ha ett rent och ödmjukt hjärta än all den kunskap, du tilläventyrs kan vinna utan Herrens fruktan.

De unga av idag komma sannolikt att möta tvivel och otro varhelst de gå. Hur nödvändigt är det då icke att de äro rustade, så att de kunna försvara sin tro under saktmod och fruktan.

Faran av att umgås med tvivlare

Vi leva i en tid av tygellöshet. Både gamla och unga gå långt i sina synder. Om icke våra unga bliva säkert bevarade, om de icke stödjas genom fasta grundsatser, och om de icke lägga sig mera vinn om att utvälja goda kamrater och sådan läsning, som kan bli till föda för själen, skola de bliva indragna i ett umgänge, som är lika fördärvat som Sodoms invånare voro. Världsmänniskorna kunna till det yttre vara mycket tilldragande, men om de ständigt framkasta tvivel på Bibeln, äro de farliga följeslagare, ty de skola alltjämt söka underminera grundvalarna för din tro och göra dig likgiltig för den gammaldags bibliska religionen.

De unga komma ofta i beröring med sådana, som ha benägenhet för tvivel, och deras föräldrar äro okunniga därom, tills ondskans förfärliga verk är fullbordat och de ungas liv äro ödelagda. De unga borde flitigt undervisas, så att de icke kunna få en bedräglig uppfattning om dessa personers verkliga

karaktär, och så att de icke stifta bekantskaper inom deras krets eller lyssna till deras hån och sofisteri. Såframt våra ungdomar icke ha mod att bryta förbindelsen med dessa personer, när de få ögonen upp för deras otro, skola de bliva snärjda och skola tänka och tala på samma sätt som deras kamrater - de skola tala lättfärdigt om religionen och tron på Bibeln.

Självförtroende och blindhet

Om vilseledda unga människor kunde få sina ögon öppnade, skulle de se Satans triumferande leende, då han lyckas fördärva själar. På varje upptänkligt sätt söker han lämpa sina frestelser efter olika omständigheter och efter sinnelaget hos dem, som han vill snärja. Han skall begagna sig av varje möjlighet, och om de, som äro utsatta för hans frestelser, icke söka Gud, skola de bliva förblindade genom hans bedrägerier, de skola bli självsäkra och självgoda och okunniga om sin farliga belägenhet. De skola snart ringakta den tro, som en gång för alla blivit meddelad åt de heliga.

Jag talar till de unga såsom en, för vilken Herren har uppenbarat de faror, som lura på deras vandringsstig. Självgodhet för en i fiendens snaror. De unga fråga icke Gud till råds eller göra honom till sitt beskydd och sin styrka. De träda ut i sällskapslivet med den största tillförsikt och tro, att de äro fullt skickade att välja det rätta och att förstå gudomliga hemligheter endast med hjälp av sina förståndsgåvor, som om de själva kunde upptäcka sanningen.

Vi frukta för dessa självgoda människor mer än för några andra, ty de skola säkert bliva fångade i det nät, som har blivit utlagt av Guds och människors store motståndare. En god vän, som blivit fördärvad av otrons gift, kommer att utbreda otrons surdeg inom hela umgängeskretsen. Genom att överdrivet smickra deras förmågor och deras intellektuella överlägsenhet, genom att hos dem uppväcka en önskan att uppnå en hög samhällsställning

lyckas de vinna deras uppmärksamhet och bringa dem i sedligt fördärv. De, som äro stora i sina egna ögon, skola ringakta försoningsoffrets blod och skola förakta nådens Ande.

Barn till sabbatshållande föräldrar, barn som haft stort ljus och som ha varit föremål för de ömmaste omsorger, skola lämna efter sig ett arv av skam. Det är de, som skola så vind och skörda storm. I domen skola deras namn, som ha syndat mot bättre vetande, upptecknas tillsammans med namnen på dem, som äro dömda till att ”straffas med evigt fördärv, bort undan Herrens ansikte och hans överväldigande (härlighet”. De skola gå förlorade och skola räknas bland dem, som ha begabbat Kristi nåd.

Jag skulle hellre vilja se mina barn läggas i graven än se dem välja den väg, som leder till evig död. Den tanken, att jag hade uppfostrat barn till att strida mot himmelens Gud, till att taga plats i de avfälligas led och till att marschera under Satans banér, skulle i sanning vara fasansfull för mig.

Mod är av nöden

Våra unga skola möta frestelser på alla håll, och de måste bliva så undervisade, att de vilja förlita sig på en högre kraft och en högre lärdom, än vad dödliga kunna giva. Överallt finnas människor, som förakta Herren, och som ha för vana att visa ringaktning för kristendomen. De kalla den leksaker för barn och uppfunnen för att lura okunniga, godtrogna människor.

De som icke äga moralisk kraft, kunna icke stå såsom försvarare av sanningen; de ha ej mod att säga: ”Med mindre sådant samtal upphör, kan jag ej vara i edert sällskap. Jesus, världens Återlösare, är min Frälsare. I honom är mitt hopp om evigt liv förankrat.” Men det är det rätta sättet att nedtysta dem. Om du börjar diskutera med dem, skola de bemöta dina argument, och ingenting, som du säger, kommer att göra intryck på dem.

Men om du lever för Kristus och är orubblig i din lydnad för himmelens Gud, skall du kunna gagna dem på ett sätt, som argument icke kunna, och du skall genom gudsfruktans kraft kunna överbevisa dem om falskheten i deras läror.

Det finnes intet sorgligare skådespel än att se dem, som ha blivit köpta med Kristi blod, och som ha fått sig anförtrodda gåvor, varigenom de kunna ära Gud, börja gyckla över det budskap, som av nåd givits dem i evangelium, i det de förneka Kristi gudom och lita på sitt eget begränsade förnuft och på bevis, som icke ha någon grund. När de bliva prövade med olyckor, när de ställas ansikte mot ansikte med döden, skola alla dessa bedrägerier, som de omhuldat, smälta bort som snö för solen.

Hur förfärligt är det inte att stå vid dens bår, som har avvisat den gudomliga nådens kallelser! Hur förfärligt är det inte att behöva säga: Här är ett förlorat liv! Här är en, som kunde ha nått de högsta ideal och vunnit evigt liv, men han överlämnade sitt liv åt Satan, lät snärja sig av människors fåfängliga klokskap och blev den ondes lekboll. Den kristnes hopp är ”ett säkert och fast själens ankare, som når innanför förlåten, dit Jesus, såsom vår förelöpare, har gått in för oss”. Vi ha ett personligt arbete att utföra, för att bereda oss för de stora händelser, som förestå.

Stormen nalkas

Ungdomen borde söka Gud mera allvarligt. Stormen nalkas, och vi måste bereda oss för dess raseri genom att göra bättring och vända oss till Gud och tro på vår Herre Jesus Kristus. Herren skall stå upp för att skaka jorden. Vi skola se förvirring på alla håll. Tusentals skepp skola sjunka i havets djup. Flottor skola gå i kvav, och miljontals människoliv skola offras. Eldsvådor skola oväntat bryta ut, och de skola icke kunna släckas genom någon mänsklig ansträngning. Jordens palats skola uppslukas av de rasande

lågorna. Järnvägsolyckor skola bliva alltmer vanliga. Förvirring, sammanstötning och död skola utan ett ögonblicks varning inträffa på de stora trafiklederna. Änden är nära, och prøvotiden lider mot sitt slut. O, låt oss söka Herren, medan han låter sig finnas, och åkalla honom, medan han är nära! Profeten säger: ”Söken Herren, alla I ödmjuka i landet, som hållen hans lag. Söken rättfärdighet, söken ödmjukhet; kanhända bliven I så beskärnade på Herrens vredes dag.”

Dagligt beroende av Gud

Känner du, när du vaknar på morgonen, din hjälplös-het och ditt behov av kraft från Gud? Och gör du då, ödmjukt och av hjärtat, dina behov kunniga lör din himmelske Fader? Om så är fallet, skola änglar lägga märke till dina böner, och om de icke uttalats med hycklande läppar, skall din skyddsängel vara vid din sida, om du är i fara att omedvetet göra något orätt eller utöva ett inflytande, som kan leda andra till att göra orätt, och han skall leda dig på den rätta vägen, lägga ord i din mun och påverka dina handlingar.

Om du känner dig vara utom all fara och icke upp-sänder några böner om hjälp och kraft att motstå frestelserna, kommer du säkert att duka under. Din pliktförgätenhet upptecknas i himmelens böcker, och du kommer att befinnas för lätt på den stora räkenskapsdagen. ”Testimonies for the Church”, Band 3, sid. 363, 364.

Kapitel 19

Endast en svaghet

Vi kunna smickra oss med att vi äro frigjorda från mycket, som andra göra sig skyldiga till, men om vi ha en del goda karaktärsdrag och endast en svaghet, så finnes ändå en förbindelseled mellan själen och synden. Hjärtat är delat i sin tjänst och säger: ”Dig, o dig, men också mig.” Ett Guds barn måste utmönstra den synd, som han omhuldat och hängivit sig åt, och låta Gud taga bort den ur hjärtat. Han måste övervinna den enda synden, ty den är ingen obetydlighet i Guds ögon.

Någon säger: ”Jag är inte det minsta avundsjuk. Men om jag blir förargad, brukar jag elaka ord -- fastän jag alltid är ledsen över att jag inte kan tygla mitt sinne. En annan säger: ”Jag har det och det felet, men jag avskyr den eller den simpelheten, som jag märker hos en viss person i min bekantskapskrets.” Herren har inte givit oss någon förteckning, som skiljer mellan svåra synder, så att vi kunna anse några synder för obetydliga och säga, att de icke göra så stor skada, medan andra äro av större betydelse och orsaka stor skada.

En kedja är inte starkare än dess svagaste länk. Vi kunna anse en kedja vara god i det hela taget, men om en länk är svag, kan man inte lita på kedjan. Varje själ, som vill inträda i Guds rike, måste lära sig vägen till seger. Det ovänliga ord, som du bär på din tunga, måste lämnas outtalat. Den tanken, att din karaktär inte blir rätt uppskattad, måste du skilja ifrån dig, ty den försvagar ditt inflytande och nedsätter dig i andras ögon. Du borde undertrycka föreställningen, att du är en martyr, och anamma Kristi löfte, som lyder: ”Min nåd är dig nog.”

Tankarna bära tyglas

Du borde hålla dig fjärran från Satans förtrollade mark och icke låta ditt sinne locka dig till olydnad mot Gud. Genom Kristus kan och bör du vara lycklig, och du bör göra till din vana att tygla dig själv. Även dina tankar måste göras Guds vilja underdåniga, och dina känslor borde styras av förnuft och religion. Du har inte fått din fantasi för att den skulle tillåtas löpa vart som helst på sina egna vägar, utan något försök till tukt och kontroll. Om tankarna äro oriktiga, komma känslorna att bli oriktiga; och tankarna och känslorna i förening utgöra karaktären. Då du tänker, att som kristen behöver du icke tygla dina tankar och känslor, råkar du under de onda änglarnas inflytande och inbjuder dem att komma och behärska dig. Om du ger efter för dina impulser och låter dina tankar löpa i misstänksamhetens, tvivlets och missnöjets banor, kommer du att vara en av de mest olyckliga människor, och ditt liv kommer att bli förfelat. ("Testimonies for the Church", Band 5, s. 310).

Kapitel 20

Framåt och uppåt

Jag önskar, att jag kunde måla det kristliga livets skönhet. Begynnande vid livets morgon och vägled av naturlagarna och av Gud, vandrar den kristne ständigt framåt och uppåt. Med var dag kommer han närmare det himmelska hemmet, där livets krona väntar honom, jämte ett nytt namn, ”som ingen känner, utom den som får det”. Han uppnår ständigt ett större mått av lycka, helighet och duglighet. Varje flyende år uppvisar en framgång, som överstiger det föregående årets.

Gud har givit de unga en stege att klättra uppför, en stege, som sträcker sig från jorden till himmelen. Ovanför denna stege är Gud, och hans härlighets klara strålar falla på varje steg. Han iakttag dem som klättra uppför, redo att sända hjälp, så snart något grepp slappnar eller någon fot slinter. Ja, vittna därom med fröjdefulla ord, att ingen, som uthålligt klättrar uppför stegen, skall förvägras inträde i den himmelska staden.

Satan frestar de unga på mångahanda sätt. Han spelar sitt spel om deras själar med livet som insats, och han lämnar inga möjligheter obegagnade att förleda och fördärva dem. Men Gud lämnar dem icke att utan bistånd kämpa mot frestaren. De ha en allsmäktig Hjälpare.

Vida mäktigare än fienden är han, som i mänsklig skepnad här på jorden mötte och besegrade Satan, och som övervann varje frestelse, som kan möta de unga i dag. Han är deras äldre broder. Han hyser ett djupt och ömt intresse för dem. Han vakar ständigt över dem och gläder sig, när de söka behaga honom. Han blandar deras böner med sin rättfärdighets rökelse och framställer dem för Gud såsom ett välbehagligt offer. I hans kraft kunna

de unga uthärda svårigheter såsom goda korsets stridsmän. Stärkta med hans kraft bliva de i stånd att uppnå de höga ideal, som de uppställt. Offret på Golgata är underpanten på deras seger.

Gud är icke orimlig

Guds församling består av små och stora kärll. Herren begär ingenting orimligt. Han fordrar icke, att de små kärllen skola kunna rymma lika mycket som de stora. Han kommer att vedergälla var och en efter vad han har, och ej efter vad han icke har. Gör ditt bästa, och Gud skall godkänna dina ansträngningar. Fullgör i trohet de plikter, som ligga dig närmast, och du skall få erkännande av Mästaren. Försumma inte de små uppgifter, som vänta dig, under din önskan att göra någonting stort.

Tag dig till vara för att försumma Guds ords studium och enskild bön. Det är dina vapen mot honom, som söker hindra dig på din vandring mot himmelen. Om man försummar bön och bibelstudium en gång, är det lättare att försumma det nästa gång. Om man en gång gör motstånd mot Andens maning, bereder man sig för att göra motstånd nästa gång. Sålunda förhärdas hjärtat och förslöas samvetet.

Å andra sidan blir man, varje gång man övervinner en frestelse, bättre i stånd till att övervinna nästa gång. Det blir för varje gång lättare att förneka sig själv. Varje vunnen seger bereder vägen för en ny seger. Varje motstånd mot frestelser, varje självförnekelse och varje seger över synden är ett utsäde till evigt liv. Varje osjälvisk handling medför ett större mått av andlighet. Ingen kan söka bliva lik Kristus, utan att bli mera ädel och sann.

Fört rösta på Herren

Herren skall erkänna varje ansträngning du gör att förverkliga hans

höga avsikt med dig. När du begår ett felsteg, eller när du förledes till synd, skall du inte tro, att du ej kan bedja, och att du inte är värdig att komma inför Herren. ”Mina kära barn, detta skriver jag till eder, för att I icke skolen synda. Men om någon syndar, så hava vi en förespråkare hos Fadern, Jesus Kristus, som är rättfärdig.” Med utsträckta armar väntar han att få välkomna den förlorade sonen. Vänd dig till honom och omtala dina fel och brister. Bed honom giva dig kraft till nya ansträngningar. Han kommer aldrig att göra dig besviken eller missbruka ditt förtroende.

Du kommer att möta prövningar. Det är på det sättet Herren mejslar bort ojämnheter i din karaktär. Knota ej! Du gör prövningen svårare genom att klaga. Ära Gud genom glad undergivenhet. Uthärda betrycket i tålamod. Bevara Guds kärlek i hjärtat, även om något orätt vederfares dig. ”Avhåll din tunga från det som är ont och dina läppar från alt tala svek. Vänd dig bort ifrån det som är ont, och gör vad gott är, sök friden och trakta därefter. Herrens ögon äro vända till de rättfärdiga, och hans öron till deras rop.”

Begå ej någon överilad handling. Om du väntar till i morgon, så är den mörka dagen förbi. ”Genom stillhet och förtröstan varden I starka.” Kristus känner frestelsernas makt. och hur stor din motståndskraft är. Hans hand är alltid i medlidsam ömhet utsträckt till varje lidande barn. Han säger till den frestade och missmodige: Barn, kan du inte förtrösta på mig, som har lidit och dött för dig? ”Så länge du lever, må din kraft bestå.”

”Befall din väg åt Herren och förtrösta på honom; han skall göra det.” Han skall vara för dig såsom skuggan av en stor klippa i ett förtorkat land. Han säger: ”Kommen till mig, ... så skall jag giva eder ro.” Detta är en ro, som världen varken kan giva eller taga ifrån oss.

Ord kunna icke beskriva, huru stor frid och glädje den besitter, som

följer Guds ord. Prövningar störa honom icke, ringaktning sårar honom icke. Det egna jaget är korsfäst. Hans bördor kunna för varje dag bliva allt tyngre, hans frestelser svårare och hans prövningar allvarligare; men han stapplar icke, ty han undfår den hjälp som motsvarar hans behov.

Kapitel 21

Segervisshet

Vi ha föga begrepp om den styrka, som skulle bli vår, om vi ville sätta oss i förbindelse med all krafts källa. Vi falla i synd om och om igen och tro, att det alltid måste fortfara så. Vi hålla fast vid våra svagheter, som om de vore något att vara stolt över. Kristus säger, att vi måste göra vår panna hård som flinta, om vi skola vinna seger. Han har burit våra synder i sitt kött upp på korsets trä, och genom den kraft han har givit oss, kunna vi motstå djävulen, världen och vårt eget kött. Låt oss då icke tala om vår egen svaghet och ofullkomlighet, utan om Kristus och hans kraft. När vi tala om Satans makt, får fienden allt större makt över oss. När vi tala om den Allsmäktiges kraft, driva vi fienden tillbaka. Om vi närma oss Gud, skall han komma nära oss.

Många av oss underlåta att till vår egen förkovran göra bruk av våra förmåner. Vi göra några få svaga ansträngningar att göra det rätta, men sedan återvända vi till vårt gamla syndaliv. Om vi skola få ingå i Guds rike, måste vi ha fullkomliga karaktärer, ”utan fläck och skrynka och annat sådant”. Satan verkar med tilltagande iver, allteftersom vi närma oss tidens slut. Utan att vi märka det, lägger han ut sina snaror, för att han skall kunna taga våra sinnen i besittning. På allehanda sätt söker han undanskymma Guds härlighet för själen. Det är vår sak att avgöra, huruvida han skall behärska våra hjärtan och sinnen, eller om vi skola få en plats på den nya jorden och rätt till Abrahams arvedel.

Guds kraft i förening med mänskliga ansträngningar har åstadkommit en härlig seger för oss. Böra vi icke uppskatta denna? Alla himmelens rikedomar ha blivit oss givna i Jesus. Gud ville icke, att mörkrets makter skulle kunna säga, att han kunde ha gjort mer, än han har gjort. De världar

han skapat, änglarna i himmelen -- alla kunna intyga, att han ej var i stånd att göra mer. Gud förfogar över krafter, som vi ännu ej känna till, och av dessa skall han skänka oss, när vi stå i behov därav. Men våra ansträngningar måste ständigt vara förenade med de gudomliga. Vårt förstånd, vår uppfattningsförmåga och all vår kraft måste användas. Om vi vilja stå fasta under alla förhållanden och omgjorda oss likt män, som vänta sin Herre, och om vi vilja sträva efter att övervinna varje svaghet i vår karaktär, skall Gud giva oss mera ljus och kraft och hjälp.

Kapitel 22

Hur vi kunna vara starka

Kristus har gjort allt för att vi skulle vara starka. Han har givit oss sin helige Ande, vars uppgift det är att påminna oss om alla de löften, som Kristus har givit oss, på det att vi må ha frid och visshet om syndernas förlåtelse. Om vi hålla våra ögon fästade på Kristus och förlita oss på hans kraft, skola vi erfara en känsla av trygghet, ty Kristi rättfärdighet skall bliva vår rättfärdighet.

Vi vanära Herren genom att tala om vår egen ofull-komlighet. Låt oss i stället för att se på oss själva ständigt se på Jesus, i det att vi dagligen bliva honom mera lika och bliva bättre i stånd att tala om honom, att tillgodogöra oss hans hjälp och bistånd och att mottaga de välsignelser, som erbjudas oss.

När vi sålunda leva i gemenskap med honom, bliva vi starka genom hans kraft och bliva till hjälp och välsignelse för våra medmänniskor. Om vi endast ville göra det, som Gud önskar att vi skola göra, skulle våra hjärtan bli såsom helgade harpor, på vilka varje sträng ljuder av lov och tacksamhet till Återlösaren, sänd av Gud för att borttaga världens synd.

Betrakta hans härlighet

När frestelser möta dig, såsom de visserligen skola göra, när bekymmer och förvirring omgiva dig, när du sorgsen och missmodig är nära att överlämna dig åt förtvivlan, se då åt det håll, där du sist med trons ögon såg ljuset, och mörkret, som omger dig, skall skinngas av hans härlighets återsken. Gå till Frälsaren, när synden kämpar om herraväldet i din själ och betungar ditt samvete, och när otron förmörkar ditt sinne. Hans nåd är

tillräcklig för att övervinna synden. Han skall förlåta din synd och giva dig glädje i Gud.

Må vi inte mera tala om vår ofullkomlighet och brist på kraft. Må vi skynda framåt på vägen till himmelen, i det vi förgäta de ting, som äro bakom oss. Må vi inte försumma något tillfälle, som kan göra oss mer nyttiga i Guds tjänst, om det rätt användes. Då skall helighet likt en gyllene tråd genomlöpa våra liv, och när änglarna bevittna helgelsens verk, skola de upprepa löftet: ”Jag skall göra en man mer sällsynt än fint guld, en människa mera sällsynt än guld från Ofir.” Hela himmelen gläder sig, när en svag, felande mänsklig varelse överlämnar sig åt Jesus för att leva hans liv.

Kapitel 23

Ett segrande liv

En underbar frid tillflyter den själ, som förlitar sig på gudomlig kraft. Så snart en själ beslutar sig för att handla i överensstämmelse med det ljus, han erhållit, skall den helige Ande skänka mera ljus och kraft. Andens nåd gives för att samverka med själens beslut, men den skall inte vara någon ersättning för den personliga trosövningen. Framgång i det kristliga livet beror på hur man använder det ljus, som Gud har givit. Det är inte ett överflöd av ljus och klarhet, som gör själen fri i Kristus. Detta sker, när själen med hela sin kraft och sin viljestyrka allvarligt utropar: ”Herre, jag tror; hjälp min otro.”

Jag gläder mig åt de ljusa framtidsutsikterna, och det må du också göra. Var glad, och prisa Gud för hans kärlek. Överlämna åt honom det, som du inte kan förstå. Han älskar dig och har medlidande med dina svagheter. Han ”har i Kristus välsignat oss med all den himmelska världens andliga välsignelse”. Det skulle inte tillfredsställa den Oändlige att giva ett mindre mått av välsignelse åt dem, som älska hans Son, än han giver sin egen Son.

Satan söker vända vårt sinne från den mäktige Hjälp-paren och leda oss till att grubbla över vår egen skröplighet. Men trots att Jesus ser vår skuld i det förgångna, förlåter han oss, och vi borde icke vanära honom genom att tvivla på hans kärlek. Känslan av skuld måste läggas vid korsets fot, för att den icke skall förgifta livsådern. Vänd dig från Satan, när han slungar sina hotelser mot dig, och hugsvala din själ med Guds löften. Molnet är måhända mörkt i sig självt, men om det fylles med himmelens ljus, kommer det att glänsa som guld, ty Guds härlighet vilar över det.

Guds barn borde icke behärskas av känslor och sin-nesrörelser. När de vackla mellan hopp och fruktan, bedröva de Kristi hjärta, ty han har givit dem otvetydiga bevis på sin kärlek.

Kristi kärlek till sina barn är lika öm som stark. Den är starkare än döden, ty han dog för att betala priset för vår återlösning och för att göra oss till ett med sig själv i all evighet. Så mäktig är denna kärlek, att den behärskar hela hans kraft och tager alla himmelens hjälpmedel i sin tjänst till Guds barns bästa. Den vet icke av någon förändring eller någon växlingens skugga -- den är densamma i går, i dag och i evighet. Trots att synden funnits till under årtusenden och ständigt sökt motarbeta denna kärlek och förhindra den att strömma ned över jorden, flödar den dock fortfarande i rika strömmar till dem för vilka Kristus dog.

Det förnämsta inflytandet

Kom ihåg, att religionen inte bara är ett inflytande bland andra i ditt liv; den måste vara ett inflytande, som behärskar alla andra inflytelser. ("Counsels to Teachers, Parents, and Students", sid. 489.)

Kapitel 24

Levande tro

Många, som allvarligt eftersträva ett helgat hjärta och ett rent liv, synas förvirrade och modfällda. De betrakta sig själva och klaga över sin brist på tro. Och emedan de icke ha någon tro, känna de, att de icke kunna hoppas på Guds välsignelse. Dessa människor förväxla känsla och tro. De förbise den sanna trons enkelhet och omgiva sålunda själen med ett stort mörker. De borde vända blicken från sig själva till att betrakta Guds nåd och godhet, begrunda hans löften samt fullt och fast tro, att han skall förverkliga sitt ord.

Vi skola icke lita på vår tro, utan på Guds löften. När vi ångra våra lagöverträdelser i det förgångna och besluta oss för att lyda Gud i framtiden, böra vi tro, att Gud för Kristi skull mottager oss och förlåter våra synder.

Mörker och missmod skola stundom omgiva själen och hota att överväldiga oss, men vi böra icke låta vår förtröstan fara. Vi måste hålla vår blick riktad på Kristus, vare sig vi ha några känslor eller ej. Vi borde troget fullgöra varje skyldighet vi känna till, och därefter lugnt förlita oss på Guds löften.

Lita icke på känslor

Ibland händer det, att en djup känsla av ovärdighet sänder förskräckelse över vår själ. Men detta är intet bevis på att Gud har förändrat sig gentemot oss, eller vi gentemot honom. Vi böra icke bemöda oss att uppnå en viss känslöstämning. Kanhända vi ej känna samma frid och glädje, som vi kände i går; men vi böra i tro gripa Kristi hand och lita på honom lika mycket i mörker som i ljus.

Kanske Satan viskar: Dina synder äro för stora, för att Kristus skall kunna frälsa dig. Fastän du inser, att du är syndfull och ovärdig, kan du möta frestaren och säga: I kraft av Kristi försoningsdöd mottager jag honom såsom min Frälsare. Jag förlitar mig ej på mina egna gärningar, utan på Kristi dyrbara blod, som renar mig. I denna stund giver jag min hjälplösa själ åt Kristus. Det kristliga livet måste vara ett liv under ständig, levande tro. En orubblig och fast tillit till Kristus skall fylla själen med frid och trygghet.

Se på Jesus

Bliv ej missmodig, därför att ditt hjärta synes hårt. Varje hinder och varje andlig fiende förökar ditt behov av Kristus. Han kom för att borttaga ditt stenhjärta och giva dig ett hjärta av kött. Blicka upp till honom för att erhålla särskild nåd till att övervinna dina skötesynder. Motstå orubbligt de onda ingivelserna, när frestelsen möter dig, och säg till din själ: Hur kan jag vanära min Återlösare? Jag har överlämnat mig åt Kristus. Hur skall jag då kunna utföra Satans verk? Anropa din käre Frälsare om hjälp att offra varje avgud och att övervinna varje skötesynd. Må din tros blick vara fästad på Jesus, där han står inför sin Faders tron, framvisande sina genomborrade händer och bedjande för dig. Tro, att du skall erhålla kraft genom din dyrbara Frälsare.

Betrakta med trons öga kronorna, som utlovats åt dem som vinna seger. Lyssna till de återlöstas jublande sång: Lammet är värdigt, ty det har blivit slaktat, och har köpt oss åt Gud! Försök att betrakta dessa ting, såsom verkligheter. Stefanus, den förste kristne martyren, utropade under sin förfärliga strid med furstar och väldigheter och ondskans andemakter i himlarymderna: ”Jag ser himmelen öppen och Människosonen stå på Guds högra sida.” Världens Frälsare uppenbarade sig för honom såsom en, som blickade ned på honom från himmelen med det allra största intresse. Och

Kristi anletes härliga glans strålade ned över Stefanus med en sådan klarhet, att till och med hans fiender sågo hans ansikte skina såsom en ängels ansikte.

Om vi ville låta våra sinnen mera dväljas vid Kristus och den himmelska världen, skulle vi bliva mäktigt inspirerade och styrkta i vår kamp för Herren. Högmod och kärlek till världen skola förlora sin dragningskraft, då vi betrakta det lands härlighet, som så snart skall bli vårt hem. Vid sidan av Kristi kärlek skola alla världsliga lockelser förlora sitt värde.

Förändrade tankevanor

Må ingen tro, att han kan erhålla förvissning om Guds kärlek, utan att han själv ivrigt strävar därefter. När sinnet länge tillåtits sysselsätta sig med världsliga ting, är det svårt att ändra sina tankevanor. Det, som ögat ser och örat hör allt för ofta, fångar uppmärksamheten och intresset.

Men om vi vilja ingå i Guds stad och skåda Jesus i hans härlighet, måste vi vänja oss vid att med trons öga betrakta honom här. Kristi ord och Kristi karaktär borde ofta vara ämnet för våra tankar och vårt samtal. Varje dag borde någon tid avskiljas för bön och betraktelse över dessa heliga ämnen.

Helgelsen -- ett dagligt verk

Helgelsen är ett dagligt verk. Må ingen bediaga sig själv med att tro, att Gud vill förlåta och välsigna honom, under det att han trampar något av Guds bud under fötterna. En medveten synd nedtystar Andens manande stämma och skiljer själen från Gud. Hur extatiska de religiösa känslorna än må vara, kan Jesus icke bo i ett hjärta, som ringaktar Guds lag. Gud skall ära endast dem, som ära honom.

”I veten ju, att när I ställen eder i någons tjänst för att lyda honom, så ären I tjänare under denne, som I sålunda lyden.” Om vi överlämna oss åt vrede, köttslig lusta, girighet, hat, själviskhet eller någon annan synd, bliva vi syndens tjänare. ”Ingen kan tjäna två herrar.” Om vi tjäna synden, kunna vi icke tjäna Kristus. Den kristne kommer att erfara syndens makt, ty köttet kämpar mot Anden, och Anden kämpar mot köttet -- sålunda en ständig strid. Härvid är Kristi hjälp av nöden. Mänsklig svaghet förenas med gudomlig kraft, och tron utropar: ”Gud vare tack, som giver oss seger genom vår Herre Jesus Kristus.”

Om vi vilja dana en karaktär, som Gud kan erkänna, måste vi uppöva goda vanor i vårt religiösa liv. Daglig bön är lika nödvändig för tillväxt i nåden och för det andliga livet självt, som födan är för vårt lekamliga välbefinnande. Vi borde vänja oss vid att ofta lyfta våra tankar till Gud i hön. Om vart sinne är flyktigt, måste vi tygla det; genom uthållig ansträngning kommer vanan slutligen att göra det lätt. Vi kunna ej för ett enda ögonblick i trygghet skilja oss från Kristus. Han kan vara närvarande och ledsaga oss för varje steg, men endast om vi uppfylla de villkor, som han själv har fastställt.

Gör religionen till en livsfråga

Religionen måste bli livets stora fråga. Allting annat borde underordnas detta. Alla våra själsliga, kroppsliga och andliga förmågor måste användas i den kristna troskampen. Vi måste se upp till Jesus för att få styrka och nåd, och vi skola vinna seger lika säkert, som att Jesus har dött för oss.

Vi måste komma närmare Jesu kors. Botfärdighet vid korsets fot är den första lärdom om frid, som vi måste inhämta. Kristi kärlek -- vem kan förstå den? Oändligt mycket ömmare och mera självuppoftande än en moders kärlek! Om vi vilja lära känna värdet av en människosjäl, måste vi i levande tro betrakta korset och sålunda börja begrunda det, som skall bliva de

återlöstas vetenskap och deras sång genom evigheten. Värdet av vår tid och våra förmågor kan uppskattas, endast om vi tänka på värdet av den lösesumma, som betalades för vår återlösning. Hur stor otacksamhet visa vi icke mot Gud, när vi beröva honom hans eget genom att förvägra honom vår tillgivenhet och vår tjänst! Är det för mycket att giva oss själva åt honom, som har uppoffrat allt för oss? Kunna vi välja världens vänskap framför den odödliga ära, som Kristus erbjuder -- att få "sitta med mig på min tron, likasom jag själv har vunnit seger och satt mig med min Fader på hans tron"?

Helgelsen är en fortgående erfarenhet

Helgelsen är ett fortgående verk. De olika stegen äro framställda för oss i Petri ord: "Vinnläggen eder just därför på alla sätt om att i eder tro bevisa dygd, i dygden kunskap, i kunskapen återhållsamhet, i återhållsamheten ståndaktighet, i ståndaktigheten gudsfruktan, i gudsfruktan, broderlig kärlek, i den broderliga kärleken allmännelig kärlek. Ty om detta finnes hos eder och mer och mer förökas, så tillstädjer det eder icke att vara overksamman eller utan frukt ifråga om kunskapen om vår Herre Jesus Kristus . . . Vinnläggen eder därför, mina bröder, så mycket mer om att göra eder kallelse och utkorelse fast. Ty om I det gören, skolen I aldrig någonsin komma på fall. Så skall inträdet i vår Herres och Frälsares, Jesu Kristi, eviga rike förlänas eder i rikligt mått."

Detta är en väg, på vilken vi kunna vara förvissade om att aldrig behöva falla. Dessa, som sålunda sträva efter att tillväxa i kristliga dygder, äga den förvissningen, att Gud i allt rikare mått skall förläna dem sin Andes gåvor.

Petrus hälsar dem, som ha erhållit en lika dyrbar tro: "Nåd och frid föröke sig hos eder, i kunskap om Gud och vår Herre Jesus Kristus." Genom Guds nåd kunna alla som vilja, stiga uppför den strålande stegen, som leder

från jorden till himmelen, och slutligen, under sång och evig glädje, gå in genom portarna i Guds stad.

Kapitel 25

Tillväxt i nåden

”Väx en i stället till i nåd och i kunskap om vår Herre och Frälsare, Jesus Kristus.” Det är de ungas förmån att tillväxa i nåd och andlig kunskap, i det de växa i Jesus Kristus. Vi kunna erhålla en allt rikare kunskap om Kristus genom att ivrigt rannsaka skrifterna och därefter följa den sanningens och rättfärdighetens väg, som däri uppenbaras. De som ständigt tillväxa i nåden, skola bliva orubbliga i tron och skola gå framåt.

Tillväxt är nödvändig för ståndaktighet

Varje ung människa, som beslutat sig för att bli en Jesu Kristi lärjunge, borde ivrigt åstunda att kunna nå det högsta måttet av kristlig duglighet att bli en Kristi medarbetare. Om hon gör till sitt mål att vara i den skaran, som skall framställas utan vank inför Guds tron, skall hon ständigt gå framåt. Det enda sätt, på vilket vi kunna förbliva ståndaktiga, är att dagligen förkovra oss i det gudomliga livet. Tron skall tillväxa, om den övervinner de tvivel och svårigheter, den har att brottas med. Sann helgelse är framåtskridande. Om du tillväxer i nåden och i kunskapen om Jesus Kristus, skall du rätt använda varje förmån och varje tillfälle att vinna mer kunskap om Kristi liv och karaktär.

Din tro på Kristus skall bliva större, om du bättre lär känna din Frälsare genom att betrakta hans felfria liv och oändliga kärlek. Du kan icke vanära Gud mer, än om du bekänner dig vara en Jesu lärjunge, men håller dig på avstånd från honom och icke låter dig näras och fostras av den helige Ande. När du tillväxer i nåden, finner du behag i att bevista religiösa möten, och du skall med glädje frambära ditt vittnesbörd om Kristi kärlek inför

församlingen. Gud kan genom sin nåd giva en ung man vishet och kan skänka barnen kunskap och erfarenhet. De kunna dagligen tillväxa i nåd. Du bör icke göra dina känslor till måttstock för din tro.

Hjärterannsakan

Rannsaka grundligt ditt eget hjärta och ditt mått av hängivenhet för Gud. Fråga dig själv: Har jag ägnat denna dags värdefulla ögonblick åt att söka behaga mig själv? Har jag ägnat dem åt att jaga efter nöjen, eller har jag gjort andra lyckliga? Har jag hjälpt dem, jag kommit i beröring med, att bliva Gud mer hängivna och att värdesätta eviga ting? Har jag fört religionen in i mitt hem och där uppenbarat Kristi nåd i mina ord och mitt uppförande? Har jag ärat mina föräldrar genom vördnad och lydnad och sålunda efterkommit det femte budet? Har jag glatt gripit mig an med mina små dagliga plikter och fullgjort dem i trohet? Har jag gjort vad jag kunnat för att lätta andras bördor? Har jag bevarat mina läppar rena och avhållit min tunga från att tala falskhet? Har jag ärat Kristus, min Äterlösare, som utgav sitt dyrbara liv, för att jag skulle vinna det eviga livet?

Vaken och bedjen!

Kära unga, försummen icke att vid dagens början all-varligt bedja Jesus, att han måtte giva eder kraft och mod att motstå fiendens frestelser, av vilket slag de än må vara. Om ni bedja allvarligt under tro och hjärtats hängivenhet, skall Herren höra edra böner. Men samtidigt med att ni bedja, måste ni även vaka. Jesus har sagt: ”Bedjen, och eder skall varda givet; söken, och I skolen finna; klappen, och för eder skall varda upplåtet. Ty var och en som beder, han får; och den som söker, han finner; och för den som klappar, skall varda upplåtet. Eller vilken är den man bland eder, som räcker sin son en sten, när han beder honom om bröd. eller som räcker honom en orm, när han beder om fisk? Om nu I, som ären onda, förstån att giva edra

barn goda gåvor, huru mycket mer skall icke då eder Fader, som är i himmelen, giva vad gott är åt dem som bedja honom!”

Barn och unga kunna komma till Jesus med sina bör-dor och bekymmer, i det de veta, att han skall höra deras böner och giva dem just det de behöva. Var allvarlig och beslutsam! Åberopa Guds löfte och tro sedan utan att tvivla. Vänta ej på att få erfara några särskilda känslor, innan du tror, att Kristus giver svar. Uttänk inte ett särskilt sätt, på vilket Gud måste utföra verket för dig, innan du tror, att du får det du bett om. Tro hans ord, och lämna allt i Herrens händer, under fullt förlitande på att din bön skall bli hörd vid det tillfälle och på det sätt, som din himmeske Fader anser bäst för dig. Lev sedan i överensstämmelse med dina böner. Vandra ödmjukt och gå städse framåt.

”Ty Herren Gud är sol och sköld; Herren giver nåd och ära; han vägrar icke dem något gott, som vandra i ostrafflighet” (Ps. 84: 12).

”Frukten Herren. I hans helige; ty de, som frukta ho-nom lida ingen brist. Unga lejon lida nöd och hungra, men de som söka Herren hava icke brist på något gott” (Ps. 34: 10, 11). ”Avhåll då din tunga från det som är ont och dina läppar från att tala svek. Vänd dig bort från det som är ont, och gör vad gott är, sök friden och trakta därefter. Herrens ögon äro vända till de rättfärdiga och hans öron till deras rop. Men Herrens ande är emot dem som göra det onda, han vill utrota deras åminnelse från jorden. När de rättfärdiga ropa, då hör Herren och räddar dem ur all deras nöd. Herren är nära dem som hava ett förkrossat hjärta och frälsar dem som hava en bedövad ande” (Ps. 34: 14--19).

Det är rika och överflödande löften, som äro givna på det villkoret, att du upphör med att göra det onda och lär dig göra det goda. Sätt ditt livsmål högt, såsom Josef, Daniel och Moses gjorde. Tag kostnaderna för

karaktärens daning i övervägande, och dana den därefter för tid och evighet .
..

Vi äro svaga och oförståndiga, men Gud har sagt: ”Om någon av eder brister i vishet, så må han utbedja sig sådan från Gud, som giver åt alla villigt och utan hårda ord, och den skall bliva honom given” (Jak. 1:5). Om du blott lär dig att bliva grundlig, att aldrig låta din förtröstan till Gud fara och att hålla ut i hans tjänst, så skall du vinna seger genom Lammets blod.

Obegränsade möjligheter hos Gud

Genom att utföra detta verk för dig själv, övar du in-flytande på många andra du kommer i beröring med. Huru nyttiga äro icke ord, som uttalas i rätt tid! Hur mycket kraft skall inte ett ord av hopp, mod och beslutsamhet skänka den, som är nära att råka in i fördärvbringande vanor! Om du äger en fast föresats att efterleva goda grundsatser, kommer detta att utöva inflytande på din själs utveckling i rätt riktning.

Det finns ingen gräns för det goda, du kan uträtta. Om du gör Guds ord till ett rättesnöre för ditt liv, om du anpassar dina handlingar efter dess föreskrifter, och om du vid fullgörandet av dina skyldigheter låter alla dina föresatser och ansträngningar bliva till välsignelse och icke till förbannelse för andra, komma dina bemödanden att krönas med framgång. Du har trätt i gemenskap med Gud och blivit ett redskap att bringa ljus till andra. Det är en ära för dig att bliva Jesu medarbetare; och ingen större heder kan vederfaras dig än att få höra de välsignade orden från Frälsarens läppar: ”Väl gjort, du gode och trogne tjänare, gå in i din Herres glädje.”

Kapitel 26

Efterlikning av världen

De som färdas på den smala vägen, tala om den glädje och lycka, som väntar dem vid resans slut. Deras sinnen äro ofta sorgsna, men de stråla dock stundom av en helig glädje. De äro icke klädda likt dem, som färdas på den breda vägen, ej heller tala och handla de likt dem. De ha fått ett föredöme. En smärtornas man, förtrogen med krankhet, banade vägen för dem och vandrade själv på den. Hans efterföljare se hans fotspår och bliva styrkta och uppmuntrade. Han vandrade i trygghet; och så kunna även de göra, om de följa hans fotspår.

Den breda vägen

På den breda vägen äro alla upptagna med sig själva, sina kläder och sina njutningar. De hängiva sig villigt åt glädje och gamman och tänka icke på resans slut -- på det säkra fördärv, som väntar vid vägens ände. Varje dag närma de sig sin undergång, men i sin galenskap rusa de framåt allt fortare. O, hur fasansfullt syntes ej detta för mig!

Jag såg många resenärer på den breda vägen, vilka buro följande motto: "Död för världen. Alltings slut är nära. Varen ock I redo." De hade samma utseende som de fåfänga människorna omkring dem, med undantag av en skugga av sorg, som jag lade märke till på deras anleten. De hade samma samtalsämnen som sina muntra, tanklösa medvandrare, men stundom pekade de med stor tillfredsställelse på det, som var skrivet på deras kläder, och uppmuntrade andra att skriva detsamma på sina. De befunno sig på den breda vägen, men ville ändå låta påskina, att de voro i den skaran, som färdades på den smala vägen. De som voro omkring dem, kunde säga: Det

finnes ingen skillnad mellan oss. Vi äro alla lika. Vi kläda oss, vi tala och vi handla på samma sätt.

Det visades mig, hur somliga sabbatshållare efterlikna världen. O, jag såg, att det är en skam för deras bekännelse, en vanära för Guds sak. De förneka sin bekännelse. De tro, att de icke likna världens barn, men de äro så lika dem i klädedräkt, i samtal och i handlingar, att det inte finnes någon skillnad. Jag såg dem pryda sina dödliga kroppar, vilka när som helst kunna beröras av Guds finger och läggas på plågans läger. O, då, när de närma sig sin sista stund, skola de gripas av dödsfruktan, och den stora frågan kommer att bli: Är jag beredd att dö, beredd att träda inför Guds domstol och göra räkenskap för mitt liv?

Fråga dem då, om de ha någon lust att pryda sina kroppar, och om de ha något begrepp om vad det betyder att vara beredd att träda inför Gud. De skola säga dig, att om de finge leva om sitt förflutna liv, skulle de uppställa högre ideal och söka undfly världens dårskaper, dess fåfänglighet och dess högmod, de skulle pryda sin kropp med en blygsam klädedräkt och bliva ett exempel för sin omgivning. De skulle leva till Guds ära.

Varför är det så svårt att föra ett liv i självförnekelse och ödmjukhet? Jo, emedan kristna bekännare icke äro döda för världen. Det är lätt att leva, efter att vi äro i så hänseende döda. Men många längta efter Egyptens köttgrytor. De ha en benägenhet att kläda sig och att handla så mycket som möjligt i överensstämmelse med världen -- och likväl gå till himmelen. Sådana ämna taga sig dit på någon annan väg. De ingå icke genom den trånga porten och på den smala vägen.

Sådana människor skola stå utan ursäkt. Många kläda sig såsom världen för att kunna bliva inflytelserika. Men därvid begå de ett beklagligt och ödesdigert misstag. Om de vilja få ett sant och frälsande inflytande, må

de leva enligt sin bekännelse, visa sin tro genom en rättskaffens vandel och göra avståndet stort mellan den kristne och världen. Jag såg, att orden, klädedräkten och handlingarna skulle bära vittnesbörd om Gud. Då skola de utöva ett heligt inflytande, och alla skola erfara, att de ha varit med Jesus. De icke troende skola se, att den sanning vi bekänna oss till, har ett heligt inflytande, och att tron på Kristi återkomst omskapar sinnelaget hos män och kvinnor. Om någon önskar gagna sanningen genom sitt inflytande, må han leva den i sitt liv och sålunda söka efterlikna det ödmjuka Föredömet.

Förberedelse för Kristi återkomst

Jag såg, att Gud hatar högmod, och att alla de hög-modiga och de, som göra orätt, skola bli såsom agnar och skola bli uppbrända på den stora dagen. Jag såg, att den tredje ängelns budskap måste verka som en surdeg på mångas hjärtan, som bekänna sig tro på det, och rensa bort deras högmod, själviskhet, girighet och kärlek till världen.

Skall Jesus, då han kommer, finna ett folk som liknar världen, och skall han kännas vid dem som sitt folk, som han har renat åt sig? O, nej! Endast de rena och heliga skall han kännas vid. De som ha blivit rena och vita genom lidande, och de som ha förblivit obefläckade och avskilda från världen, skall han känna igen.

När jag erfor den förfärliga sanningen, att Guds folk sökte efterlikna världen, och att många av dem, som bekände sig vara den milde och kärleksfulle Mästarens lärjungar, endast genom namnet skilde sig från de otroende, blev min själ djupt bedrövad. Jag såg, att Jesus blev sårad och offentligen vanärad. När ängeln med sorg såg, att Guds egendomsfolk älskade världen, blev delaktigt av dess ande och följde dess seder och bruk, sade han: ”Avskiljen eder! Avskiljen eder! på det att I icke mån få eder lott med skrymtare och otrogna utanför staden. Eder bekännelse skall endast

förorsaka eder större kval, och edert straff skall bliva strängare, därför att ni visste Herrens vilja, men icke handlade därefter.”

De som bekänna sig tro den tredje ängels budskap, skada ofta Guds sak genom lättsinne, skämt och tomt tal. Jag fick se, att detta onda florerade inom hela vårt folk. Jag såg, att vi måste ödmjuka oss inför Herren. Guds Israel skulle sönderriva sina hjärtan, icke sina kläder. Barnslig enfald är sällsynt; man tänker mer på människors gillande än på Guds misshag.

Ängeln sade: ”Renen edra hjärtan, på det att Herren ej må hemsöka eder och låta eder sköra livstråd klippas av, så att ni läggas ned i edra gravar, blottställda och oförberedda i domen. Om ni också icke bliva lagda i graven, komma edra hjärtan att bliva alltmer förhärdade, om ni icke snart söka frid med Gud och skilja eder från världen, och ni komma att falla offer för självbedrägeri, i det ni tro att ni äro beredda, och ni skola inse edert misstag för sent, för att säkra eder om ett välgrundat hopp”. (”Testimonies for the Church”, Band 1, sid. 127--134.)

Kapitel 27

En levande erfarenhet

Livets och härlighetens Herre iklädde sig mänsklig gestalt för att visa människan, huru Gud genom att utgiva sin Son ville återföra henne i gemenskap med honom. Utan gemenskap med Gud är det omöjligt att bli lycklig. Den fallna människan måste lära sig förstå, att vår himmelske Fader ej kan vara tillfredsställd, förrän han får sluta i sin famn en ångerfull syndare, som blivit omdanad genom Guds felfria Lamms förtjänst.

Hela himmelens härskara verkar med detta mål i sikte. Under sin härförars ledning verka de för att återföra dem, som genom överträdelse ha skilt sig från sin himmelske Fader. En plan har blivit uttänkt, varigenom Krsti underbara nåd och kärlek bliva uppenbarade för världen. Genom det oändliga pris, som betalats av Guds Son för att återlösa människan, uppenbaras Guds kärlek. Denna återlösningsplan inrymmer obegränsade möjligheter till frälsning för hela världen. Syndiga och fallna människor kunna bli fullkomliga i Jesus i kraft av syndernas förlåtelse och Kristi tillräknade rättfärdighet.

Korsets kraft

Jesus Kristus iklädde sig mänsklighet, för att han med sin mänskliga arm skulle kunna omfatta människosläktet, medan han med sin gudomliga arm höll fast i den Allsmäktiges tron. Han planterade sitt kors mitt emellan jorden och himmelen och sade: ”När jag har blivit upphöjd från jorden, skall jag draga alla till mig.” Korset skulle vara medelpunkten för allas uppmärksamhet.

Det skulle tala till alla människor och draga dem över den klyfta, som synden gjort, för att förena den ändliga människan med den oändlige Guden. Det är endast korsets kraft, som kan skilja människan från syndens mäktiga sammanhang. Kristus utgav sig själv för att frälsa syndare. De som få sina synder förlåtna och älska Jesus, skola bliva införlivade med honom. De skola bära Kristi ok. Detta ok skall ej tynga ned dem eller göra deras religiösa liv oändligt mödosamt. Nej, Kristi ok är ett av de medel, varigenom det kristliga livet kan bliva uppfyllt av glädje och fröjd. Den kristne borde fröjdas, då han ser vad Gud har gjort, då han utgivit sin enfödde Son till att lida och dö för världen, ”på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv”.

Trohet mot Kristus

De som marschera under Prins Immanuels blodbestänkta banér, borde vara trogna stridsmän i hans armé. De borde aldrig vara olydiga eller trolösa. Många unga skola frivilligt ställa sig på Jesu, Livsfurstens, sida. Men om de vilja fortsätta att stå på hans sida, måste de ständigt se upp till Kristus, sin Härförare, och lystra till hans order. De kunna icke vara Kristi stridsmän och ändå ställa sig under Satans ledning och strida för honom, ty då bliva de Kristi fiender och svika ett heligt förtroende. De komma att bliva en förbindelseled mellan Satan och de trogna soldaterna, så att fienden genom dessa levande verktyg ständigt skall kunna arbeta på att bemäktiga sig Kristi stridsmäns hjärtan.

Jag frågar eder, kära unga, som bekänna eder vara Jesu Kristi stridsmän: Vilka strider ha ni utkämpat? Vad har varit eder sysselsättning? Har du vägrat utföra det verk. som Guds ord tydligen uppenbarat, emedan det icke passade dina syften? Ha världens lockelser avhållit dig från Kristi tjänst? Satan är sysselsatt med att uttänka nya förförelser. Genom överträdelse beträffande sådant, som du anser av ringa betydelse, drager han dig från Kristus. Sedan använder han större lockelser för att helt skilja dig

från Gud.

Kanhända ditt namn är skrivet i församlingsboken, och du gör anspråk på att vara ett Guds barn. Likväl skall ditt exempel och ditt inflytande framställa Kristi sinnelag i en oriktig dager, och du kommer att leda andra bort från honom. Det finnes ingen lycka, frid eller glädje för en trons bekännare, som icke av hela sin själ har hängivit sig åt det verk, som Gud har anförtrott honom. Han bringar städse världslighet in i församlingen, icke genom sinnesändring och bekännelse och överlämnande åt Gud, utan genom att mer och mer hängiva sig åt världen och kämpa snarare på Satans än på Kristi sida i striden.

Vårt behov av erfarenhet

Jag vill vädja till de unga att avskära det obetydligaste band, som kan förena dem med världen, kroppsligen eller andligen. ”Gån ut ifrån dem och skiljen eder ifrån dem, säger Herren; kommen icke vid det orent är. Då skall jag taga emot eder och vara en Fader för eder; och I skolen vara mina söner och döttrar, säger Herren, den Allsmåktige.”

Skola våra unga hörsamma denna uppmaning? Hur lite inse ej våra unga nödvändigheten av att i liv och karaktär sätta kristliga exempel för sina unga medmänniskor. Många av våra unga förstå sanningens bokstav, men hur få är det ej som av erfarenhet förstå, hur de praktiskt skola tillämpa sanningen i sin vardagliga gärning. Var utföra unga missionsarbetare ett arbete, som giver sig till känna på det stora skördefältet? Var äro de, som dagligen äro lärjungar i Kristi skola? Må de aldrig tänka, att de äro mogna för avgångsexamen. Må de förbliva i Herrens gårdar, så att de kunna erhålla undervisning om hur de skola kunna samarbeta med himmelens härskaror. Kära unga, jag önskar tala allvarligt till eder, emedan jag önskar att ni skola bliva frälsta. Förspill ingen tid. Du kan ej tjäna Gud och Mamon. Kanhända

du till det yttre är en kristen, men dukar du dock ej mestadels under, när frestelser komma och du blir satt på hårda prov?

Kristlig gemenskap

Den strid, i vilken du måste taga en verksam del, ut-kämpas i ditt dagliga liv. Vill du ej under tider av trångmål lämpa dina önskemål efter Guds ord och i allvarlig bön anropa Jesus om råd? Många förklara, att det säkerligen inte ligger något orätt i att gå till en konsert och försumma bönemötet eller vara frånvarande vid möten, där Guds tjänare skola förkunna himmelens budskap. Det är tryggast för eder att vara just där, varest Kristus sade att han borde vara.

De som värdesätta Kristi ord, skola icke försumma ett bönemöte eller ett möte, där Herrens tjänare fått i uppdrag att tala över ämnen av evighetsintresse. Jesus har sagt: ”Var två eller tre äro församlade i mitt namn. där är jag mitt ibland dem.” Har du råd att välja nöjen och gå miste om välsignelsen? Likgiltighet i dessa ting utövar ett stort inflytande icke blott på ditt eget liv och din karaktär, utan även på dina medmänniskors.

Om alla, som bekänna sig vara Kristi efterföljare, i sanning vore det, skulle de ha Kristi sinne och skulle utföra Guds verk. De skulle motstå frestelsen att följa sin egen vilja och skulle visa, att de icke glädja sig mer över världens lättsinniga nöjen än över förmånen att få möta Kristus vid församlingens sammankomster. De skulle såiunda öva ett avgjort inflytande på andra och förmå dem att följa deras exempel.

Handlingar tala tydligare än ord, och de som älska nöjen, uppskatta ej de rika välsignelser, som man kan undfå genom att vara tillsamman med Guds folk. De uppskatta ej förmånen att kunna öva inflytande på sina medmänniskor, i hopp om att deras hjärtan skola bliva bevekta av Herrens

Ande. Vem vill följa med dem till världsliga sammankomster? Jesus är ej där för att välsigna de församlade. Men Satan skall ingiva sinnet mycket, som skall fördunkla de ämnen som äro av evigt intresse. Detta är ett tillfälle för honom att förvanska människans rättsbegrepp genom att bland samman rätt och orätt.

Genom att övervara världsliga sammankomster får man lust för eggande nöjen, och den sedliga kraften blir försvagad. De som älska nöjen, kunna ha ett sken av gudaktighet, men de ha ingen livsgemenskap med Gud. Deras tro är död, och deras iver har försvunnit. De känna ingen börda för själar, så att de i läglig tid vilja tala med dem om Kristus och nödga dem att giva sina hjärtan åt Herren.

Kapitel 28

Trogen i det minsta

Den som är trogen i det minsta, han är ock trogen i vad mer är.”

Noggrannt aktgivande på vad världen kallar ”små ting”, gör livet framgångsrikt. Små kärleksgärningar, små handlingar under självuppoftning, enkla ord av uppmuntran samt aktgivande på små synder -- det är kristendom. Ett tacksamt erkännande av dagliga välsignelser, en rätt användning av varje tillfälle samt en ständig förkovran av de pund, som blivit oss anförtrodda -- detta är vad Mästaren åstundar.

Den som troget fullgör ringa skyldigheter, kommer att bli skickad att bära större ansvar. Den som är vänlig och förekommande i det dagliga livet, den som är högsint och överseende i sin familj och den, vars ständiga mål är att göra hemmet lyckligt, skall bliva den förste att förneka sig själv och göra uppoftningar, när Mästaren kallar.

En harmonisk karaktär

Vi kanske äro villiga att giva våra medel till Guds sak, men detta kommer inte att räknas oss till godo, om vi inte också giva Gud vårt hjärtas kärlek och tacksamhet. De som vilja bliva trogna missionsarbetare på hednafälten, måste först vara trogna missionsarbetare i hemlandet. De som önska arbeta i Herrens vingård, måste bereda sig genom att omsorgsfullt odla den lilla vingård, som han anförtrott åt deras vård.

”Såsom en människa tänker i sitt hjärta, sådan är hon.” Många tankar utgöra en dags oskrivna historia. Dessa tankar ha stor betydelse för

karaktärsdaningen. Vi böra noga giva aktpå våra tankar. En oren tanke gör ett djupt intryck på själen. En ond tanke lämnar betänkliga spår efter sig. Om tankarna äro rena och heliga, blir människan förädlad genom att omhulda dem. Våra andliga pulsslag påskyndas, och vår kraft att göra gott blir större. Och liksom en regndroppe bereder vägen för en annan genom att uppluckra jorden, så bereder en god tanke vägen för en annan.

Den längsta resa företages genom att gå ett steg i ta-get. En följd av steg för oss till vägens slut. Den längsta kedja är sammansatt av enstaka länkar. Om en av dessa länkar är felaktig, är kedjan värdelös. Så är det med karaktären. En harmonisk karaktär är danad genom enstaka, väl utförda handlingar. En svaghet, som omhuldas i stället för att övervinnas, gör människan ofullkomlig och tillsluter för henne porten till den heliga staden. Den som skall ingå i himmelen, måste ha en karaktär, som är utan fläck eller skrynka. Ingenting orätt kan någonsin inkomma där. I hela den frälsta skaran skall ingen synd skönjas.

Trohet i vardagslivet

Guds verk är fullkomligt i sin helhet, emedan det är fullkomligt i varje del, hur obetydlig den än är. Han formar varje litet grässtrå med samma omsorg, som om han skapade en värld. Om vi önska vara fullkomliga, såsom vår himmelske Fader är fullkomlig, måste vi vara trogna, när vi fullgöra de små skyldigheterna. Det som över huvud taget är värt att utföras, är värt att utföras väl. Utför ditt arbete troget, vadhelst det än är. Tala sanning, då det gäller de obetydligaste ting. Utför varje dag kärleksgärningar och tala uppmuntrande ord. Sprid leenden på livets vandringsstig. Om du verkar på det sättet, kommer Gud att giva dig sitt bifall, och Jesus skall en dag säga till dig: ”Väl gjort, du gode och trogne tjänare.”

På domens dag skola de som varit trogna i sin dagliga gärning, de som

varit snara att inse sina plikter och fullgöra dem, utan att tänka på ära och förtjänst, höra orden: ”Kommen, I min Faders välsignade, och tagen i besittning det rike, som är tillrett åt eder från världens begynnelse.” Kristus lovordar dem ej för de värtaliga föredrag de hållit, för den klokhet de lagt i dagen, eller för de frikostiga skänker de givit. De bliva belönade för småsaker, som i allmänhet förbises. ”Jag var hungrig och I gåven mig att äta”, säger han. ”Vadhelst I haven gjort mot en av dessa mina minsta bröder, det haven I gjort mot mig.”

Kapitel 29

Kristlig utbildning

Människosjälen är mottaglig för den högsta utbildning. Ett Gud hängivet liv borde ej vara ett liv i okunnighet. Många tala mot utbildning, emedan Jesus valde olärda fiskare till att predika evangelium. De påstå, att han föredrog de olärda. Många lärda och aktade män trodde hans undervisning. Om dessa troget hade följt sitt samvetes övertygelse, skulle de ha följt honom. Om de hade erbjudit sina förmågor, skulle dessa ha blivit mottagna och använda i Kristi tjänst. Men de hade icke mod att inför de bistra prästerna och de avundsjuke rådsherrarna bekänna Kristus och riskera sitt anseende tillsammans med den ödmjuke Galiléern.

Den som kände allas hjärtan, förstod detta. Om de bildade och förnäma icke ville utföra det arbete de voro skickade att utföra, skulle Kristus utvälja män, som under lydnad och trohet utförde hans vilja. Han valde ödmjuka män och vandrade tillsammans med dem för att kunna undervisa dem om att fullfölja hans stora verk på jorden, då han skulle lämna det.

Kristas, den store Läraren

Kristus var världens ljus. Han var källan till all kunskap. Han var i stånd att göra de olärda fiskarna skiekade att mottaga det stora uppdrag, han ville giva dem. Den undervisning om sanningen, som gavs dessa oansenliga män, var av oerhört stor betydelse. De skulle omdana världen. Det såg ut att vara en ringa ting, när Jesus kallade till sig dessa ödmjuka män. Men det var en händelse, som skulle få oerhörda följder. Deras ord och handlingar skulle förvandla världen.

Jesus försmådde ej uppfostran. Han giver sitt bifall åt själens högsta daning, om den äger rum under helgelse genom Guds kärlek och fruktan. De ödmjuka män, som Kristus utvalde, och som voro tillsammans med honom i tre år, voro föremål för det förädlade inflytande, som utgick från himmelens Majestät. Kristus är den störste lärare världen någonsin känt.

Gud skall mottaga de unga med deras förmågor och hela deras tillgivenhet, om de vilja helga sig åt honom. De kunna uppnå det högsta mått av intellektuell storhet. Om de behärskas av religiösa grundsatser, kunna de fullfölja det verk, som Kristus kom från himmelen för att utföra, och därigenom bliva medarbetare med Mästaren.

Eleverna vid våra skolor åtnjuta stora förmåner, i det de icke blott kunna erhålla vetenskaplig bildning, utan även kunna lära sig, hur de skola odla och använda sina själsförmögenheter för att erhålla en harmonisk karaktär.

Rikedom, samhällsställning och förstånd äro gåvor, som anförtrotts åt människan, för att hon rätt skall förvalta dem. Dessa olika gåvor har Herren utdelat allt efter vars och ens förmågor; varje tjänare har fått sin uppgift.

Kapitel 30

Sann utbildning

Sann utbildning består i att inpräglade sådana föreställningar, som skola fylla hjärtat och sinnet med kunskap om Gud, vår Skapare, och Jesus Kristus, vår Återlösare. Denna utbildning skall förnya sinnet och omdana karaktären. Den skall giva oss kraft att motstå själafiendens falska ingivelser, och genom den skola vi bli i stånd att förstå Guds röst. Den lärde skall därigenom bliva passande att samarbeta med Kristus.

Om våra unga vinna denna kunskap, skola de kunna erhålla allt det övriga, som är nödvändigt, men om de icke göra det, skall all den kunskap de erhålla i världen, icke ställa dem i Herrens led. De må inhämta all den kunskap böcker kunna giva, men ändå vara okunniga om rättfärdighetens enklaste grundsatser, som skulle kunna giva dem en Gudi behaglig karaktär.

De som söka förvärva kunskaper i världens skolor, borde komma ihåg att en annan skola också gör anspråk på dem -- Kristi skola. I denna skola avlägga lärjungarna aldrig avgångsexamen. Bland dem finnas både unga och gamla. De som giva akt på den gudomliga Lärarens undervisning, erhålla ständigt mera visdom och bliva ständigt mera förädlade, tills de slutligen bliva mogna för inträde i den skola, där de kunna förkovra sig genom hela evigheten

Den Oändlige vill lära oss livets stora lärdom -- om plikt och lycka. Den är ofta svår att lära, men utan den kunna vi ej vinna verklig framgång. Den kan kosta oss möda och tårar, måhända även ångest, men vi få icke vackla eller förtrötta. Det är bland prövningar och frestelser i denna världen, som vi skola bliva skickade att vara tillsammans med de rena och heliga

änglarna. De som bliva så upptagna av mindre viktiga studier, att de underlåta att lära i Kristi skola, komma att gå evigt förlorade.

Varje förmåga och varje egenskap, som Skaparen har förlänat människors barn, skall användas till hans ära. Ty därigenom komma våra förmågor och gåvor till den renaste, ädlaste och lyckligaste utövning. Himmelens principer borde bliva det viktigaste i livet. Varje steg som tages i riktning av mera kunskap och förstånd, borde även vara ett steg mot det mänskligas införlivande med det gudomliga.

Kapitel 31

Behovet av kristlig utbildning

Gud fordrar, att vi skola uppöva våra själsförmögenheter. Han önskar, att hans tjänare skola besitta mera förstånd och klarare urskilningsförmåga än världens barn, och han är missnöjd med dem, som äro för sorglösa och likgiltiga för att bliva dugliga, välutbildade arbetare. Gud bjuder oss älska honom av allt vårt hjärta, av all vår själ, av all vår kraft och av allt vårt förstånd. Detta gör det nödvändigt för oss att bringa vårt förstånd till den högsta utveckling, så att vi av hela vår själ må känna och älska vår Skapare.

Ju grundligare vi uppodla våra förståndsgåvor, desto verksammare kunna de användas i Guds tjänst -- om de stå under den helige Andes ledning. Den oskolade, som är helgad åt Gud och som längtar efter att bliva till välsignelse för andra, kan användas och blir använd av Gud i hans tjänst. Men de som --med samma ande av hängivenhet -- ha förmånen att äga en grundlig utbildning, kunna utföra ett mera omfattande arbete för Kristus. De ha stora fördelar.

Utbildning för en högre tjänst

Herren önskar, att vi skola inhämta all den kunskap vi kunna, med det målet för ögonen att meddela andra vårt vetande. Ingen vet, var eller hur han kan bli kallad att verka eller vittna för Herren. Vår himmelske Fader allena ser, vad han kan använda människor till. För oss finnas möjligheter, som vår svaga tro ej kan upptäcka. Vårt förstånd borde vara så utvecklat, att vi, om det visade sig nödvändigt, kunde framställa hans ords sanningar inför de högsta världsliga myndigheter på ett sådant sätt, att vi förhärligade hans namn. Vi borde ej låta ett enda tillfälle gå oss ur händerna att utbilda oss

intellektuellt för Guds verk.

Allsidig utbildning

Må de unga, som behöva utbildning, gripa sig verket an med en fast föresats, att de skola erhålla den. Vänta ej på ett tillfälle -- skapa det själv. Tag vara på varje liten möjlighet, som erbjuder sig. Var sparsam. Slösa ej dina penningar på att tillfredsställa din aptit eller på förströelser. Var besluten att bli så nyttig och duglig, som Gud kallar dig att bli. Var noggrann och trogen i allt du företager dig. Tag vara på varje gynnsamt tillfälle att förkovra ditt förstånd. Låt bokliga studier omväxla med nyttigt kroppsarbete, och försäkra dig om vishet från ovan genom målmedvetna ansträngningar, vaksamhet och bön. Detta kommer att giva dig en allsidig utbildning. Och du kommer därigenom att få en stark karaktär och vinna ett inflytande över andra själar, som sätter dig i stånd att leda dem in på rättfärdighetens och helgelsens väg.

Mycket bättre resultat kunde ernås genom självvupp-fostran, om vi loge vara på våra tillfällen och förmåner. Sann utbildning betyder mer än läroverken kunna giva. Medan studiet av vetenskaperna icke bör försummas, kan man erhålla en mycket högre utbildning genom att stå i en levande förbindelse med Gud. Må varje studerande slå upp sin Bibel och söka gemenskap med den store Läraren. Må själen övas och stärkas genom att brottas med svåra problem, under det den söker den gudomliga sanningen.

Kunskap och självvuppfostran

De som hungra efter kunskap för att bli till välsignelse för sina medmänniskor, skola själva bliva välsignade av Gud. Genom studiet av hans ord skola deras själsförmögenheter bringas till den största vitalitet. Förmågorna skola utvecklas och bli mera omfattande, och sinnet skall erhålla

kraft och duglighet.

Självpuppfostran måste tillämpas av var och en, som vill bli en Guds arbetare. Denna kommer att bli till större gagn än vältalighet och den mest lysande begåvning.

Kapitel 32

Praktiskt arbete

Nyttigt kroppsarbete ingår i budskapets principer. Inhöljd i molnstoden gav den store Läraren Israel befallning om, att varje ung man och kvinna skulle undervisas i något nyttigt yrke. Därför var det en sed bland judarna, inom de rika såväl som inom de fattigare klasserna, att man undervisade sina söner och döttrar i något gagneligt yrke, så att de icke skulle vara beroende av andra, om svårigheter uppstode, utan kunde förse sig med det som var nödvändigt. De kunde förkovra sig i bokliga färdigheter, men de måste även öva sig i något hantverk. Detta ansågs som en oundgänglig del av deras uppfostran.

Harmonisk utbildning

De unga borde nu, liksom under det forna Israels da-gar, bliva undervisade i det praktiska livets plikter. Var och en borde inhämta kunskaper i något slag av kroppsarbete, för att vid behov kunna tjäna sitt levebröd. Detta är nödvändigt icke blott såsom en säkerhet under livets olika skiftningar, utan även med tanke på vad som främjar den kroppsliga, andliga och moraliska utvecklingen. Även om det vore säkert, att man aldrig behövde falla tillbaka på kroppsarbete för sitt underhåll, borde man ändå lära sig arbeta. Ingen kan bevara sina kroppskrafter och sin hälsa utan fysisk övning. Och regelbundna kroppsövningar äro icke mindre nödvändiga för bevarandet av ett vaket sinne och en ädel karaktär.

De studerade, som erhållit boklig bildning, utan att samtidigt förkovra sig i något praktiskt arbete, kunna icke göra anspråk på att vara harmoniskt utbildade. De förmågor, som borde ha ägnats åt varjehanda sysslor, ha

försummats. Utbildning består inte bara i att använda hjärnan. Kroppsarbete är en nödvändig del av varje ung människas uppfostran. Denna lider brist på något mycket väsentligt, om den studerande icke blir undervisad om hur han skall utföra ett nyttigt arbete.

En allsidig och sund övning skänker en omfattande och värdefull utbildning. Varje studerande borde ägna en del av dagen åt kroppsarbete. Därigenom skola de unga bliva vana vid verksamhet samt vinna självförtroende, på samma gång de bliva bevarade från många onda och förnedrande vanor, vilka ofta äro en följd av sysslolöshet. Och allt detta överensstämmer med uppfostrans första syftemål; ty genom att uppamma driftighet, flit och renhet komma vi alltmera i harmoni med Skaparen.

Vad vinnes genom nyttigt arbete?

Den största nyttan erhålles icke genom övningar, som företagas blott såsom självändamål. Det är nyttigt att vara i den friska luften. Det är också gagneligt att träna musklerna. Men om samma mått av kraft ägnas ett nyttigt arbete, skall vinsten bliva större. Man får en känsla av tillfredsställelse, ty genom en sådan övning finner man att man är till nytta, och samvetet säger en att man väl fullgjort sin plikt.

Eleverna borde avgå från våra skolor välutbildade till verksamhet, så att de, när de bliva hänvisade till sina egna resurser, ha kunskaper som de kunna göra bruk av, och som äro nödvändiga för framgång i livet. Flitigt studium är nödvändigt, men så är även flitigt grovarbete. Lek är icke väsentligt. Att ägna sina kroppskrafter åt nöjen, är icke det fördelaktigaste för ett harmoniskt sinne. Om den tid, som ägnas åt kroppsövningar, vilka steg för steg leda till överdrifter, användes i Guds verk, skulle Guds välsignelse vila över arbetaren.

Den utbildning för det dagliga livets krav, som erhålles genom kroppsarbete i förening med själens daning, förljuvas av tanken på att den gör själen och kroppen bättre skickade att fullgöra det arbete, som Gud förelägger människan. Ju mer de unga förstå att fullgöra sina plikter i det dagliga livet, desto mer skola de glädja sig över att dag för dag vara till gagn för andra. Själen blir rikare, om den fostras till att finna glädje i nyttigt arbete. Genom disciplin och övning kan den bliva till nytta, ty den har erhållit den kunskap som är nödvändig, för att människan skall kunna bliva till välsignelse för andra.

Jag kan ej finna något tillfälle i Kristi liv, då han ägnade sin tid åt lek och förströelse. Han var den store Uppfostraren för det närvarande och det tillkommande livet. Likväl har jag ej kunnat finna ett enda tillfälle, då han lärde sina lärjungar att ägna sig åt förströelser för att erhålla motion.

Lär dig att laga mat

Såväl unga män som unga kvinnor borde erhålla undervisning angående ekonomisk matlagning, och hur de skola kunna undvara animalisk föda. Särskilt kvinnorna borde lära sig att laga mat. Vilken del av en flickas uppfostran är viktigare än denna? Detta är en kunskap som hon har användning för, vilka omständigheter hon än må komma i.

På missionsfältet

Förkovran inom alla områden av det praktiska livet skall göra de unga skickade att fara till främmande länder, då de lämnat skolan. De behöva då icke vara beroende av det folk de resa till, när det gäller matlagning och sömnad, eller när det gäller att uppföra bostäder. Och de komma att vinna mycket större inflytande, om de kunna undervisa folket om hur de skola arbeta efter de bästa metoder och uppnå de bästa resultat. Sådana missionärer

kräva ett mindre underhåll, emedan de på bästa sätt ha använt sina kroppskrafter i nyttigt praktiskt arbete i förening med sina studier. Detta skall uppskattas på platser, där det är svårt att finna en utväg. Det skall uppdagas, att missionärerna kunna bli uppfostrare och lära andra, hur de skola arbeta. Varthän de fara, kunna de genom de resurser, de sålunda tillvunnit sig, finna ”en plats i solen”.

Kapitel 33

Plikttrohet

De studerande, som bekänna sig älska Gud och lyda sanningen, borde ha ett så stort mått av självbehärskning och styrka, när det gäller religiösa grundsatser, att de kunna förbli orubbliga inför frestelser och kunna vittna om Jesus i den skola, där de befinna sig. Religionen bör ej blott bäras som en yttre klädnad i Guds hus, utan hela livet borde kännetecknas av religiösa grundsatser.

Karaktär och uppförande

De som dricka ur livets källa, skola icke, likt världens barn, vara uppfyllda av längtan efter omväxling och förströelse. I deras uppförande och deras karaktär skall man märka den ro och frid och lycka, som de funnit i Jesus genom att dagligen lägga sina bekymmer och svårigheter vid hans fotter. De skola visa, att på lydnadens och pliktens väg vinnes tillfredsställelse och glädje. Sådana individer skola utöva ett inflytande på sina skolkamrater, som skall sträcka sig till hela skolan.

En allvarlig, samvetsgrann och trogen ung man är en ovärderlig skatt i en skola. Himmelens änglar blicka i kärlek ned på honom, och i himmelens böcker upptecknas varje rättfärdig handling han utfört, varje frestelse han motstått och varje synd han övervunnit. Han lägger en säker grundval för det tillkommande, på det att han må vinna det eviga livet.

Det beror till stor del på den kristna ungdomen, om de institutioner, som Gud anvisat såsom medel till hans verks befrämjande, skola kunna bevaras och äga bestånd. Aldrig har det funnits ett tidsskede, då så viktiga

resultat berott på en enda generation. Hur viktigt är det då ej, att de unga bliva utrustade för detta stora verk, så att Gud kan använda dem som sina redskap. Mästaren ställer krav på dem. som äro förmer än alla andra.

Värdet av skolutbildning

Det är beklämmande att se många ungas otyglade, sorglösa karaktär under denna tid av världens historia. Om blott de unga kunde inse, att de genom att foga sig efter våra institutioners regler och förordningar endast göra det, som kan förbättra deras ställning i samhället, höja karaktären, förädla sinnet och föröka deras lycka, skulle de icke göra uppror mot rättvisa regler och nyttiga fordringar eller skapa misstro och fördomar mot dessa institutioner.

De unga borde med kraft och trohet fylla de anspråk, som ställas på dem. Detta kommer att vara en garanti för framgång. De unga människor, som icke haft framgång i livets timliga plikter, äro icke beredda att ikläda sig högre skyldigheter. En religiös erfarenhet vinnes endast genom kamp, genom besvikelser, genom allvarlig självtukt och genom innerlig bön. Stegen mot himmelen maste tagas ett i sänder. Varje steg framåt skänker styrka för nästa steg.

Kapitel 34

Skoltidens tillfällen

Elever, samarbeta med edra lärare! När ni göra det-ta, giva ni dem hopp och mod. Ni hjälpa dem, och samtidigt hjälpa ni eder själva framåt. Kom ihåg, att det till stor del beror på eder, om edra lärare ha framgång, och om deras arbete erkännes vara framgångsrikt. Ni böra vara lärjungar i ordets högsta mening, i det ni se Gud bakom läraren och läraren i samarbete med honom.

Edra tillfällen gå hastigt förbi. Ni kunna icke ödsla någon tid på att behaga eder själva. Endast om ni allvarligt sträva efter att vinna framgång, kunna ni bliva verkligt lyckliga. De tillfällen, som erbjudas eder under den tid ni tillbringa i skolan, äro värdefulla. Gören eder utbildningstid så givande som möjligt. Ni kunna endast genomleva den en gång. Och det beror på eder, om edert verk skall bliva en framgång eller ett misslyckande. Då ni lyckas vinna kunskaper i Bibeln, samla ni eder skatter, som ni kunna dela med eder åt andra.

Hjälp edra kamrater!

Om du har en skolkamrat, som inte kan följa med i undervisningen, så förklara för ihonom den läxa han inte förstår. Detta kommer att rikta ditt eget förstånd. Använd enkla ord. Uttryck dina tankar i ett språk, som är klart och lätt att förstå.

Genom att hjälpa din kamrat, hjälper du lärarna. En som har svårt för att fatta, begriper ofta en sak snabbare om en kamrat förklarar den, än om en lärare gör det. Detta är ett samarbete, som Kristus påbjuder. Den store

Läraren står vid din sida och bistår dig, då du hjälper den som blivit efter.

Under din skolgång kanske du har tillfälle att tala med de fattiga och okunniga om Guds ords underbara sanningar. Begagna varje sådant tillfälle. Herren skall välsigna varje ögonblick, som tillbringas på det sättet.

Kapitel 35

Utbildning för tjänande

Om man tänker på det ljus, som Gud har givit oss, är det underligt att inte massor av unga män och kvinnor fråga: ”Herre, vad vill du att jag skall göra?” Det är ett farligt misstag att föreställa sig, att om en ung man inte har beslutat. ägna sig åt predikoverksamheten, behöver han inte alls bemöda sig om att göra sig skickad för Guds verk. Vad än din kallelse må vara, är det nödvändigt att du förkovrar dig genom flitiga studier.

Unga män och kvinnor borde lära sig uppskatta den välsignelse, som ligger innesluten i deras möjligheter att bliva välutbildade och intelligenta. De borde draga fördel av de skolor, som blivit upprättade med syftemål att bibringa den bästa möjliga kunskap. Det är synd att vara slö och likgiltig, när det gäller att erhålla undervisning. Tiden är kort, och emedan Herren snart skall komma för att avsluta världens historia, är det av så mycket större vikt att taga vara på varje tillfälle och varje förmån.

Helga dina förmågor åt Gud

De unga borde söka sig till våra skolor, där kunskap och utbildning kunna erhållas. De borde helga sina förmågor åt Gud och flitigt studera Bibeln, på det att de må vara skyddade mot villolärer och icke ledas på avvägar genom de ogudaktigas förvillelser. Det är nämligen genom ett flitigt studium av Bibeln, som vi erhålla kunskap om vad som är sanning. Genom att tillämpa den sanning vi redan känna, skall ett större ljus lysa över oss ur de Heliga skrifterna.

De som i sanning äro helgade åt Gud, skola icke in-träda i

verksamheten av samma bevekelsegrunder som de, vilka förmå människor att ägna sig åt världsliga sys-selsättningar, nämligen blott för att tjäna sitt livsuppehälle. De skola inträda i verksamheten utan att låta några världsliga hänsyn leda dem, i de de tänka på att Guds sak är helig.

Förberedelse för kommande tillfällen

Världen måste varnas, och ingen själ borde vara till-fredsställd med en ytlig kunskap om sanningen. Du vet ej, vilket ansvar du kommer att få bära. Du vet ej, var du skall bli kallad att vittna om sanningen. Många skola stå i lagstiftande församlingar, och några skola stå inför konungar och inför denna världens vise för att försvara sin tro.

De som endast ha en ytlig förståelse av sanningen, skola icke vara i stånd att klart utlägga skrifterna och giva övertygande bevis för sin tro. De skola bliva förvirrade och skola icke vara sådana arbetare, som ej behöva stå med skam. Må ingen inbilla sig, att han ej behöver studera, emedan han icke kommer att tala från predikstolen. Du vet icke, vad Gud kan fordra av dig.

Det är ett beklagligt förhållande, att Guds verks framgång förhindras genom bristen på utbildade arbetare med förutsättningar att bekläda ansvarsfulla ämbeten, Herren skall kalla tusenden att arbeta på hans skördefält, men många ha försummat att förbereda sig för arbetet. Men var och en som omfattat Kristi sak, och som bestämt sig för att bliva en stridsman i Herrens här, borde uppsöka den plats, där han kan få en grundlig utbildning. Religionen liar betytt alldeles för litet för dem, som bekänna sig vara Kristi efterföljare. Det är nämligen icke Guds vilja, att någon skall förbliva i okunnighet, när visdom och kunskap finnas inom räckhåll.

Kapitel 36

Strävan efter fullkomning

Om varje människa övervägde sitt ansvar inför Gud för sitt personliga inflytande, skulle hon under inga omständigheter vara sysslolös, utan utbilda sina förmågor och odla alla sina gåvor för att på bästa sätt kunna tjäna honom, som har återlöst henne med sitt eget blod.

Särskilt de unga borde vara måna om att utbilda sig och taga vara på varje tillfälle att undfå förstånd, på det att de må kunna utföra en god tjänst åt honom, som har utgivit sitt dyrbara liv för dem. Må ingen begå det misstaget, att han betraktar sig så väl utbildad, att han ej mer behöver studera naturens bok. Må var och en använda alla tillfällen, som förunnas honom genom Guds försyn, till att inhämta allt som är möjligt genom uppenbarelsen och den sanna vetenskapen.

Vi borde lära oss att rätt uppskatta de gåvor, som Gud har givit oss. Om någon måste börja med den lägsta pinnen i stegen, borde han ej bli modfälld, utan vara besluten att klättra steg efter steg, till dess han hör Kristi röst säga: ”Mitt barn, stig högre upp!” ”Rätt så, du gode och trogne tjänare! När du var satt över det som ringa är, var du trogen; jag skall sätta dig över mycket. Gå in i din Herres glädje.”

Kapitel 37

Sann vishet

Unga män och kvinnor kunna erhålla den högsta världsliga utbildning, men ändå icke känna till de allra första grunderna för att bliva medborgare i Guds rike. Mänsklig vishet kan inte göra någon passande för himmelriket. Man blir ej medborgare i Kristi rike genom yttre formaliteter eller genom långvarigt studium av böcker. ”Detta är evigt liv, att de känna dig, den ende sanne Guden, och den du har sänt, Jesus Kristus.”

Bibeln och vetenskapen

Gamla och Nya testamentets skrifter borde studeras dagligen. Guds kunskap och vishet meddelas åt den lärjunge, som ständigt studerar hans planer och hans verk. Bibeln skall vara vårt ljus, vår vägledare. När de unga lära sig tro, att det är Gud som sänder daggen, regnet och solskenet från himmelen för att grödan skall blomstra, när de förstå, att all välsignelse kominer från honom, och att de äro skyldiga att tacka och lova honom, skola de erkänna Gud på alla sina vägar och dagligen i trohet fullgöra sina skyldigheter. Gud skall vara i alla deras tankar.

Många unga vilja vara visare än de Heliga skrifterna, då de tala om vetenskapen. De söka på ett sätt, som tillfredsställer deras begränsade förstånd, förklara Guds handlingssätt och hans verk. Men detta är ett sorgligt bedrägeri. Sann vetenskap och gudomlig inspiration äro i harmoni med varandra. Falsk vetenskap är något som är oberoende av Gud. Det är anspråksfull okunnighet.

En av de största olyckor, som åtföljt kunskapssökande och vetenskaplig

forskning är, att de som inlåta sig på sådana forskningar, alltför ofta förlora ur sikte den rena och oförfalskade religionens gudomliga karaktär. De världskloka ha på vetenskapliga grunder sökt förklara Guds Andes inflytande på hjärtat. Ett enda steg i den riktningen kommer att leda själen in i tvivlets irrgångar. Bibelns religion är helt enkelt gudaktighetens hemlighet. Intet mänskligt förstånd kan till fullo förstå den, och den är fullständigt oförståelig för ett opånyttfött sinne.

Lärda av Gud

De unga skola icke bliva intellektuellt svaga eller odugliga genom att helga sig själva åt Guds tjänst. För många betyder utbildning bokliga kunskaper, men "Guds fruktan är vishetens begynnelse". Det minsta barn som älskar och fruktar Gud, är högre aktat i hans ögon än den mest begåvade och lärda människa, som ej inser betydelsen av personlig frälsning. De unga som helga sina hjärtan och liv åt Gud, träda i förbindelse med all visdoms och fullhets källa.

Om blott de unga vilja lära av sin himmelske Fader, liksom Daniel gjorde, skola de själva erfar, att Guds fruktan i sanning är vishetens begynnelse. Efter att sålunda ha lagt en säker grund, kunna de, likt Daniel, på bästa sätt utnyttja varje förmån och varje tillfälle och såmedels nå det högsta mått av intellektuell förkovran. Om de äro helgade åt Gud och bliva bevarade genom hans nåd och genom hans helige Andes stärkande inflytande, kunna de ådagalägga en djupare förståndsförmåga än världens barn.

Att lära vetenskap genom den tolkning, som människor givit den, betyder att erhålla en falsk utbildning. Att lära av Gud och av Jesus Kristus, den han har sänt, är att lära Bibelns vetenskap. De renhjärtade spåra Gud i varje Försynens skickelse, i varje fas av sann utbildning. De mottaga ljuset,

som utstrålar från Guds tron, vid dess första annalkande. De som vilja uppfånga de första strålarna av andlig kunskap, få träda i förbindelse med himmelen.

Eleverna i våra skolor måste anse kunskapen om Gud stå över allting annat. Endast genom att rannsaka skrifterna kan man erhålla denna kunskap. ”Talet om korset är visserligen en dårskap för dem som gå förlorade, men för oss som bliva frälsta är det en Guds kraft. Det är ju skrivet: ’Jag skall göra de visas vishet om intet, och de förståndigas förstånd skall jag slå ned.’ ... Ty Guds dårskap är visare än människor, och Guds svaghet är starkare än människor. . . . Men hans verk är det, att I ären i Kristus Jesus, som för oss har blivit till visdom från Gud, till rättfärdighet och helgelse och till förlossning, för att så skall ske, som det är skrivet: ’Den som vill berömma sig, han berömme sig av Herren.’”

Kapitel 38

Sätt målet högt

Gud önskar, att vi skola taga vara på varje tillfälle att förbereda oss för hans verk. Han väntar att vi skola sätta in all vår kraft i dess utförande, och att vi skola bevara våra hjärtan känsliga för dess helighet och dess stora ansvar.

Många som äro i stånd att fullgöra ett krävande arbete, utföra litet, emedan de försöka så litet. Tusenden leva, som om det icke finnes någon mening med deras liv, som de icke hade något högt mål att uppnå. En orsak därtill är, att de undervärdera sig själva. Kristus betalade ett oändligt pris för oss, och han vill att vi skola värdesätta oss själva i enlighet med det priset.

Var ej tillfreds med att nå ett lättvunnet mål. Vi äro icke sådana, som vi borde vara, eller som Gud anser att vi borde vara. Gud har givit oss vårt förstånd, icke därför att det skulle förbliva i överksamhet eller användas för världsliga och låga ändamål, utan för att det skulle utvecklas till det yttersta, renas, helgas, förädlas och användas till att befrämja Guds rikes syftemål.

Bevara din personlighet

Ingen borde samtycka till att bliva blott en maskin, som skötes genom en annan människas förnuft. Gud har givit dig förmåga att tänka och handla, och det är genom att handla med omsikt, under det du blickar upp till honom för att få hjälp, som du skall bli i stånd att bära bördor. Förbliv den personlighet, som Gud skapat dig till. Var icke en annan människas skugga. Var beredd på att Herren vill verka i och genom dig.

Tro aldrig att du lärt tillräckligt, eller att du kan upp-höra med dina ansträngningar. Ett odlat förstånd är måttet för mannen. Din utbildning bör fortsätta hela ditt liv. Var dag bör du lära och i det praktiska livet tillämpa de kunskaper, du inhämtat.

Kom ihåg, att du röjer dina motiv och utvecklar din karaktär, i vilken ställning du än må tjäna. Vilket arbete du än har, utför det med noggrannhet och flit. Övervinn frestelsen att söka en lätt uppgift.

Helhjärtad tjänst

Samma ande och samma grundsatser, som genomgår ditt dagliga arbete, genomgår hela ditt liv. De som vilja ha en bestämd mängd arbete att utföra och en bestämd lön, och som vilja göra anspråk på att vara fullt lämpliga, utan att bekymra sig om anpassning eller övning, äro icke sådana, som Gud kallar att arbeta i hans sak. De som studera för att lära sig, hur man skall kunna använda så litet som möjligt av sin fysiska, andliga och moraliska kraft, äro icke de arbetare, över vilka han kan utgjuta överflödande välsignelser. Deras föredöme påverkar andra. Egennytta är det ledande motivet. De som behöva stå under uppsikt, och som endast arbeta, om varje plikt i detalj förelägges dem, äro ej de som komma att förklaras goda och trogna. Det behövs arbetare som ådagalägga energi, redbarhet och flit, och som äro villiga att utföra vadhelst som behöver göras.

Många bliva odugliga, emedan de undandraga sig ansvar, av fruktan för att misslyckas. Därigenom gå de miste om den utbildning, som är en följd av erfarenhet, och som varken läsning, studier eller annorledes erhållna fördelar kunna ersätta.

Människan kan dana omständigheterna, men omständigheterna borde ej få dana människan. Vi borde använda oss av omständigheterna såsom medel,

genom vilka vi verka. Vi skola behärska dem, men böra ej tillåta dem att behärska oss.

Kraftmänniskor äro de som blivit bekämpade, gäckade och hindrade i sina planer. Genom att sätta hela sin kraft i verket visa sig de hinder, som de möta, vara enbart till välsignelse för dem. De vinna självförtroende. Striderna och svårigheterna driva dem till att förtrösta på Gud och att iakttaga den fasthet, som uvecklar deras kraft.

Kapitel 39

Bönen är vårt bålverk

Endast i tilltagande vaksamhet och bön kunna de unga finna säkerhet under dessa de sista dagarnas faror. Den ungdom som finner glädje i att läsa Guds ord och i böne-stunderna, skall ständigt bliva vederkvickt av livets källa. Den skall erhålla en moralisk överlägsenhet och en tankeskärpa, som andra ej kunna göra sig en föreställning om. Gemenskap med Gud främjar goda tankar, ädla avsikter, en rätt förståelse av sanningen och höga syftemål för verksamheten. Dem som sålunda förena sig med Gud, skall han erkänna såsom sina söner och döttrar. De vandra ständigt framåt och uppåt och få en bättre uppfattning av Gud och evigheten, tills Herren gör dem till sina redskap till att sprida ljus och kunskap i världen.

Hur skola vi bedja?

Vi ha icke en rätt förståelse av bönen. Vi bedja icke för att underrätta Gud om något, som han inte vet. Herren känner varje själs hemligheter. Våra böner behöva icke vara långa eller högljudda. Gud läser de fördolda tankarna. Om vi bedja i det fördolda, skall han som ser i det fördolda, rikligen belöna oss.

Böner som uppsändas till Gud för att tala om all vår ondska, fastän vi icke alls känna oss onda, äro skenheliga. Det är den hotfärdiges hön, som Herren aktar på. ”Ty så säger den höge och upphöjde, han som tronar till evig tid och heter ’den Helige’: Jag bor i helighet uppe i höjden, men ock hos den som är förkrossad och har en ödmjuk ande; ty jag vill giva liv åt de ödmjukas ande och liv åt de förkrossades hjärtan.”

Bönen har icke till ändamål att förändra Gud. Den bringar oss i harmoni med Gud. Den ersätter inte plikten. Hur ofta och hur allvarligt vi än uppsända våra böner till Gud, kommer han aldrig att mottaga dem i stället för tionde eller missionsgåvor. Bönen kan icke fullgöra våra förpliktelser gentemot Gud.

Genom bönen få vi kraft

Den kraft vi erhålla genom bön till Gud, skall göra oss skickade för våra dagliga plikter. De frestelser för vilka vi dagligen äro utsatta, göra bönen till en nödvändighet. Våra själar borde ständigt vara försänkta i bön, på det att vi genom tron må kunna uppehållas av Guds kraft. När vi äro utsatta för ett inflytande, som kan leda oss bort från Gud, måste vår åkallan om hjälp och styrka vara oupphörlig. I annat fall kunna vi aldrig med framgång bekämpa vårt högmod eller övervinna den mäktiga frestelsen att hängiva oss åt syndiga njutningar, vilka skilja oss från Frälsaren. Sanningens ljus, som helgar livet, skall för människan uppenbara hennes hjärtas syndiga böjelser, som sträva efter att vinna herravälde, och som gör det nödvändigt för henne att spänna varje nerv och uppbjuda all sin kraft för att kunna motstå Satan och vinna seger genom Kristi blod.

Kapitel 40

Bönens makt

Det var på berget tillsammans med Gud, som Moses såg förebilden till den underbara byggnad, i vilken Herrens härlighet skulle uppenbara sig. Det är på berget tillsammans med Gud -- den heliga platsen för umgänge -- som vi måste betrakta hans härliga ideal för mänsk-ligheten. Därigenom bliva vi i stånd att så dana vår karaktär, att detta löfte kan bliva uppfyllt med avseende på oss: "Jag skall bo i dem och vandra ibland dem; jag skall vara deras Gud, och de skola vara mitt folk."

Medan vi äro sysselsatta i vårt dagliga arbete, borde vi upplyfta vår själ till himmelen i bön. En sådan tyst åkallan uppstiger såsom en rökelse inför nådens tron, och fiendens bedrägerier bliva omintet. Den kristne som sålunda förtröstar på Gud, kan icke bliva besegrad. Inga onda uppsåt kunna störa hans frid. Alla löften i Guds ord, all den gudomliga nådens kraft och alla Jehovas hjälpmedel tagas i anspråk för att tillförsäkra honom räddning. Det var på det sättet, som Enok vandrade med Gud. Och Gud var med honom och bistod honom, närhelst han behövde hjälp.

Gemenskap med den Oändlige

Bönen är själens andedräkt. Den är den andliga kraf-tens hemlighet. Inga andra nådemedel kunna ersätta den, om själen skall bevaras sund. Bönen bringar hjärtat i förening med livets källa och fördjupar människans religiösa erfarenhet. Om du försummar ditt böneumgänge eller endast beder någon enstaka gång, då det synes dig lämpligt, kommer du att förlora ditt fäste i Gud. De andliga förmågorna förlora sin livaktighet, och den religiösa erfarenheten lider brist på friskhet och kraft.

Det är underbart, att vi kunna få våra böner besvara-de, att ovärdiga, förvillade människor kunna få kraft att framlägga sina behov inför Gud. Kan människan åstunda någon högre kraft än denna -- att vinna gemenskap med den oändlige Guden? Den svaga, syndiga människan har förmånen att få tala med sin Skapare. Vi kunna uttala ord, som nå fram till den tron på vilken världsalltets Herre sitter. Vi kunna tala med Jesus, då vi vandra på vägen, och han säger: ”Jag håller dig vid min högra hand”.

Varje uppriktig bön besvaras

Vi kunna äga förbindelse med Gud i våra hjärtan. Vi kunna vandra i Kristi sällskap. När vi äro upptagna med vårt dagliga arbete, kunna vi framvisa vårt hjärtas åstundan, utan att något mänskligt öra kan uppfatta det. Men ordet kan icke dö bort i tystnad eller gå förlorat. Ingenting kan döva själens längtan. Den stiger upp över gatans larm och maskinernas dån. Det är Gud, som vi tala med, och vår bön blir hörd.

Bed, bed, och du skall erhålla vad du beder om. Bed om ödmjukhet, visdom, mod och mera tro. Varje allvarlig bön skall bliva besvarad. Svaret kanske inte kommer på det sätt som du önskat, eller vid det tillfälle du trott, men det skall komma på ett sätt och vid ett tillfälle, som bäst motsvarar ditt behov. Gud besvarar icke alltid de böner, du beder i ensamhet, sorg eller trångmål, i enlighet med dina förväntningar, men han bevarar dem alltid till ditt bästa.

Kapitel 41

Vår ställning under bönen

Både vid offentliga och enskilda bönestunder är det vår förmån att böja våra knän inför Herren, när vi åkalla honom. Jesus, vårt föredöme, ”föll ned på sin knän och bad”. Det berättas om hans lärjungar, att även de ”fölla ned på sina knän och bådo”. Paulus säger: ”Fördenskull böjer jag mina knän för Fadern.” Esra böjde knä, då han bekände Israels synder inför Gud. Daniel ”föll tre gånger om dagen ned på sina knän och bad och tackade sin Gud”.

Sann vördnad inför Gud är beroende av en känsla av hans oändliga storhet och en förnimmelse av hans närvaro. Denna förnimmelse av den Osynlige borde djupt påverka varje hjärta. Tiden och platsen för bönen äro helgade, ty Gud är närvarande. När man visar vördnad i skick och åtbörder, skall den känsla som orsakar den, bliva fördjupad. ”Heligt och fruktansvärt är hans namn”, sjunger psalmisten. Änglarna skyla sina anleten, då de utsäga hans namn. Hur vördnadsfulla borde då icke vi, fallna och syndiga människor, vara, då vi taga det på våra läppar!

Det vore nyttigt för både unga och gamla att begrunda de Skriftens ord, som visa hur den plats, som är helgad genom Guds särskilda närvaro, borde betraktas. ”Drag dina skor av dina fötter”, befalldes Herren Moses vid den brinnande busken, ”ty platsen där du står är helig mark.” Jakob utropade, då han sett änglasynen: ”Herren är sannerligen på denna plats, och jag visste det icke!”

Kapitel 42

Tro och bön

Genom tron på Kristus kan varje brist i karaktären fyllas, varje fläck utplånas, varje misstag rättas samt varje rättfärdig egenskap utvecklas.

”I honom haven I blivit delaktiga av fullheten.”

Bön och tro stå varandra nära, och de böra studeras tillsammans. I trons bön finnes en gudomlig vetenskap, en vetenskap, som var och en som vill göra sitt liv fram-gångsrikt, måste förstå. Kristus säger: ”Allt vad i bedjen om och begären, tron att det är eder givet; och det skall ske eder.” Han gör det tydligt, att vår begäran måste vara i överensstämmelse med Guds vilja. Vi måste bedja om det som han har utlovat, och det vi erhålla, måste vi använda till att utföra hans vilja. Om villkoren uppfyllas, är löftet otvetydigt.

Vi kunna bedja om syndernas förlåtelse, om den he-lige Ande, om ett kristligt sinnelag, om kraft att utföra hans verk och om varje annan gåva, som han har lovat oss. Därtill måste vi tro, att vi skola erhålla det, och även tacka Gud för bönesvar.

Vi behöva icke speja efter något yttre bevis på välsignelsen. Gåvan är utlovad, och vi kunna gripa oss an med vårt arbete, förvissade om att vad Gud har lovat, det kan han även verkställa, och vi kunna vara säkra på att den gåva, som vi redan erhållit, skall bliva uppenbar för oss, när vi bäst behöva den,

Kapitel 43

Betydelsen av bibelläsning

Det finnes intet studium, som kan jämföras med bibelstudium, när det gäller att skärpa förståndet. Vilka djup av tankar kunna icke de unga utforska i Guds ord! Man kan tränga allt djupare och djupare under sitt studium, i det att man samlar styrka vid varje försök att förstå sanningen, och likväl skönjer man blott oändligheten där bortom.

De som bekänna sig älska Gud och vörda det heligt är, men ändå tillåta sin själ att sysselsätta sig med det som är ytligt och överkligt, ställa sig på Satans sida och utföra hans verk. Om de unga ville studera Guds underbara verk i naturen och hans majestät och makt, såsom de uppenbaras i hans ord, skulle de genomgå varje sådan prövning med stärkta krafter. Den känsla av styrka de erhöilo, skulle inte ha något gemensamt med högmod. Genom att betrakta den gudomliga kraftens under skall människan lära sig den svåraste och nyttigaste av alla läxor, nämligen att mänsklig vishet, som ej påverkas av den oändlige och ej helgas genom Kristi nåd, är dårskap.

Kristi medlartjänst

Guds älskade Sons verk, nämligen att förena det skapade med Skaparen och det oändliga med den Oändlige, i sin egen gudomliga person, utgör ett ämne, som är tillräckligt betydelsefullt för att kunna sysselsätta våra tankar under hela vårt liv. Detta Kristi verk bestod såväl i att bevara andra världars invånare i sin oskuld och trohet, som att frälsa de förlorade och förtappade i denna vår värld. Han öppnade en väg för de olydiga att återvända till lydnad mot Gud, samtidigt som han satte en skyddsvakt omkring dem som redan voro rena, på det att de icke måtte bli befläckade.

Medan vi glädja oss över att det finnes världar, som aldrig ha fallit i synd, uppsända dessa världar, lov, pris och ära till Jesus Kristus för den frälsningsplan, varigenom Adams fallna söner kunna bli frälsta, och varigenom de själva kunna bevara sin ställning och sin rena karaktär. Den arm som räddat människosläktet från det fördärv, Satan åstadkommit genom sina frestelser, är samma arm som bevarat andra världars invånare från synd. Varje värld i hela universum tager Faderns och Sonens omsorg och stöd i anspråk; och denna omsorg riktar sig ständigt på den fallna mänskligheten. Kristus är människans medlare, och mängden av osedda världar bevaras likaså genom hans medlartjänst. Äro icke dessa ämnen tillräckligt omfattande och betydelsefulla för att sysselsätta våra tankar och framkalla tacksamhet och vördnad inför Gud?

Förståndets utveckling

Sätt Bibeln i händerna på de unga, rikta deras upp-märksamhet på dess gömda skatter, lär dem att söka efter sanningens pärla, och de skola erhålla en förståndets klarhet som all världens filosofi inte kan giva. De stora ämnen som Bibeln avhandlar, den värdiga enkelhet som kännetecknar dess uttalanden, de höga tankar den framställer för själen och det starka och klara ljuset från Guds tron, som upplyser förståndet, skall utveckla själens krafter i en omfattning, som knappast kan förstås och aldrig kan förklaras.

Bibeln framställer ett obegränsat område för fanta-sien, som är lika mycket högre och mer förädlade än det ohelgade förståndets ytliga alster, som himmelen är högre än jorden. Människosläktets inspirerade historia framställes för var och en. Alla kunna nu börja detta studium. Man kan lära känna sina första föräldrar, då de i helig oskuld vistades i Eden och fröjdade sig över umgänget med Gud och syndfria änglar. Man kan spåra syndens inträde, se dess följder för släktet och steg för steg följa den heliga historien

genom tiderna, vari det talas om människans olydnad och obotfärdighet samt om syndens rättvisa straff.

Den förnämsta bildningen

Läsaren kan lära känna patriarker och profeter. Han kan sätta sig in i de mest intressanta händelseförlopp. Han kan se, hur Jesus, som var himmelens härskare och Guds jämlike, kom ned till människorna, förverkligade frälsningsplanen, frigjorde människan från de bojor, som Satan lagt på henne, och gjorde det möjligt för henne att återfå sin gudagestalt. Vidare framställes, hur Jesus iklädde sig mänsklig gestalt, vandrade här på jorden såsom människa under trettio år och slutligen gjorde sitt liv till ett offer för synd, på det att inte människan skulle lämnas att förgås. Detta är ett ämne för våra djupaste tankar och vårt ivrigaste studium.

Om själen fattar uppenbarelsens underbara sanningar, kommer den aldrig att vara tillfreds med lättsinniga ämnen. Den skall med avsmak vända sig från de usla böcker och värdelösa njutningar, som fördärvar ungdomen i dag. De som ha stiftat bekantskap med Bibelns diktare och vise, och de, vilkas själar blivit rörda av troshjältarnas underbara gärningar, skola genom detta sitt studium få renare hjärtan och mera upphöjda sinnen, än om de hade varit sysselsatta med att studera århundradets förnämsta författare eller hade betraktat de ärofulla bedrifter, som utförts av världens Faraoner, Herodoter och Caesarer.

De ungas förmågor ligga ofta oanvända, emedan de icke göra Guds fruktan till vishetens begynnelse. Herren gav Daniel vishet och kunskap, emedan han icke lät sig påverkas av någon inflytelse, som kunde komma i strid med hans religiösa grundsatser. Orsaken till att det finnes så få viljestarka, pålitliga och trogna människor är, att de tro sig kunna vinna storhet trots att de skilja sig från himmelen.

Gud blir ej fruktad, älskad och ärad av människors barn. Den religiösa beaktelsen efterlevs ej. Gud kan göra så litet för människan, ty hon blir så lätt högmodig och är benägen att anse sig vara så betydelsefull. Gud vill, att vi skola utveckla våra förmågor och begagna oss av varje tillfälle att odla och skärpa vårt förstånd. Människan är skapad för ett högre och ädlare liv, än det hon för. Vår dödliga tillvaro är en förberedelsestid för det liv, som skall likna Guds liv.

Bibeln är den störste läraren

Vilka ämnen framställas icke i de heliga Skrifterna för själen att sysselsätta sig med! Var kan man finna högre ämnen för betraktelse? Och var finnas så ytterst intressanta ämnen? Med vad rätt kunna alla den mänskliga vetenskapens forskningar jämföras med Bibelns vetenskap, när det gäller upphöjdhet och outgrundlighet? Var finnes någonting, som så kan frammana förståndets styrka till djupa och allvarliga tankar?

Om vi låta Bibeln tala till oss, skall den lära oss det, som inget annat kan lära oss. Men ack, allting annat sysselsätter man sig med utom Guds ord! Värdelös litteratur, uppdiktade historier slukas med iver, medan Bibeln med alla dess helgade sanningsskatter bortglömd ligger på hyllan. Om det heliga Ordet göres till livets rättesnöre, skall det förädla, lyfta och helga oss. Det är Guds röst till människan. Vilja vi akta på den?

”När dina ord upplåtas, giva de ljus och skänka förstånd åt de enfaldiga.” Änglar äro vid dens sida, som studerar skrifterna, för att påverka och upplysa sinnet. Kristi befallning ljuder med samma styrka bland oss i dag, som den gjorde, då han riktade sig till sina första lärjungar för nitton hundra år sedan: ”I rannsaken skrifterna, därför att I menen eder i dem hava evigt liv; och det är dessa som vittna om mig.”

Kapitel 44

Bibeln i utbildningens tjänst

Såsom ett medel till uppfostran äga de heliga skrifterna intet motstycke. Bibeln är den äldsta och klaraste historia, som människorna besitta. Den utgick direkt från den eviga sanningens källa, och en gudomlig hand har bevarat dess renhet ned genom tiderna. Den lyser upp det längsedan förgångna, som mänskliga efterforskningar förgäves söka genomtränga. Endast i Guds ord se vi den kraft, som lade jordens grund och som spände upp himlavalvet. Endast i den finna vi en verklighetstrogen skildring av nationernas ursprung. Endast här framställs vårt släktes historia, oförvanskad av mänsklig stolthet och mänskliga fördomar.

Den Eviges röst

I Guds ord finner själen ämnen för sina djupaste tan-kan och sina högsta strävanden. Där kunna vi lära känna patriarker och profeter och lyssna till den Eviges röst, då han talar till människorna. Där kunna vi även betrakta himmelens Majestät, då han ödmjukade sig själv och blev vår ställföreträdare och borgesman för att ensam inlåta sig i strid med ondskans makt och vinna seger till vår förmån. En ödmjuk begrundan av dessa ämnen kan ej undgå all uppmjuka, rena och förädla hjärtat och samtidigt giva själen mera styrka och kraft.

De som anse det modigt och manligt att betrakta Guds anspråk med likgiltighet och förakt, röja därigenom sin egen dårskap och okunnighet. Medan de yvas över sin frihet och sitt oberoende, äro de i verkligheten snärjda av synden och Satan.

Kapitel 45

Sann levnadsvishet

En klar förståelse av vad Gud är, och vad han väntar att vi skola vara, leder till en hälsosam förödmjukelse. Den som rätt studerar de heliga skrifterna, skall lära sig förstå, att det mänskliga förståndet ej är allsmäktigt. Han skall förstå, att utan den hjälp, som endast Gud kan giva, äro mänsklig styrka och vishet endast svaghet och okunnighet.

Den som följer den gudomliga ledningen, har funnit den enda sanna källan till frälsande nåd och verklig lycka och har fått kraft att meddela denna lycka åt sina medmänniskor. Ingen människa kan verkligen glädja sig åt livet utan religion. Kärleken till Gud renar och förädlar varje önskan och längtan, stärker varje känsla och förhöjer varje värdig njutning. Den gör det möjligt för människan att värdera och glädja sig över allt som är sant, gott och skönt.

Men vad som framför alla andra synpunkter borde få oss att sätta värde på Bibeln är, att den för människan uppenbarar Guds vilja. Genom den få vi kännedom om ändamålet med vår skapelse och om hur vi skola kunna motsvara detta ändamål. Vi lära oss, hur vi visligen skola kunna fullkomna vårt närvarande liv, och hur vi kunna vinna det tillkommande livet. Ingen annan bok kan besvara själens frågor och tillfredsställa hjärtats be-

gär. Genom att erhålla kunskap från Guds ord och genom att giva akt därpå kunna människor resa sig från den djupaste förnedring och bliva Guds söner och syndfria änglars medbröder.

Kapitel 46

Vördnad

Det är eders förmån, kära unga, att förhärliga Gud på jorden. För att kunna göra det måste ni vända edert sinne bort från det som är ytligt, lättsinnigt och oväsentligt, till det som är av evigt värde.

Vi leva i en tid, då var och en borde noga giva akt på Frälsarens uppmaning: ”Vaken, och bedjen att I icke mån komma i frestelse.” En av edra farligaste frestelser är vanvördnad. Gud är hög och helig, och hans boning på jorden, den plats, där hans barn mötas till gudstjänst, är för den ödmjuka själen som himmelens port. Lovsångerna och de ord, som uttalas av Kristi tjänare, äro de medel, varigenom Gud bereder ett folk för gudstjänsten därovan, varest intet orent eller oheligt kan tränga sig in.

Vårt uppförande i Guds hus

Vördnad är en sällsynthet hos ungdomen av idag. Jag förskräckes, när jag ser, hur föga barnen till religiösa föräldrar bekymra sig om vad som är passande och tillbörligt i Guds hus. Medan Guds tjänare framställa livets ord för församlingen, kanske somliga läsa och andra viska eller skratta. Deras ögon synda genom att draga till sig de omkringsittandes uppmärksamhet. Denna vana kommer att bli vanligare och kommer att påverka andra, om den ej avlägsnas.

Barnen och de unga borde aldrig känna sig stolta över att vara likgiltiga och vårdslösa på de möten, där Gud dyrkas. Gud ser varje vanvördig tanke och handling, och de upptecknas i himmelens böcker. Han säger: ”Jag känner dina gärningar.” Ingenting är fördolt för hans allseende öga. Om du i

något avseende har vant dig vid ouppmärksamhet och likgiltighet i Guds hus, så använd den kraft du äger till att rätta ditt misstag, och visa att du har självrespekt. Visa vördnad, tills det blir en del av din natur.

Visa aldrig så litet vördnad för Guds hus och Guds dyrkan, att du samtalar med andra under gudstjänsten. Om de som begå denna synd, kunde se, hur Guds änglar betraktar dem och uppskriva deras gärningar, skulle de känna blygsel och avsky för sig själva. Gud vill ha uppmärksamma lyssnare. Det var medan människorna sovo, som fienden sådde ogräs.

Ingenting som är heligt, ingenting som har att göra med Guds tjänst, borde behandlas med vårdslöshet och likgiltighet. När du lyssnar till livets ord, borde du komma ihåg, att du lyssnar till Guds röst genom hans utvalda tjänare. Gå ej miste om dessa ord på grund av ouppmärksamhet. Om du giver akt på dem, kunna de avhålla din fot från att vandra på orätta vägar.

Likgiltighet angående religiösa ting

Jag är sorgsen, när jag ser att många unga, som bekänna sig vara kristna, icke alls veta vad hjärtats omvändelse innebär. Ingen förvandling av karaktären äger rum. De inse ej, att det är allvarligt att bekänna sig vara kristen. Deras liv är fullständigt oförenligt med ett kristligt sinnelag. Om de tillhörde dem, som i sanning äro Guds söner och döttrar, skulle de ej vara så fulla av nonsens, skämt och gyckel, ej heller skulle andras dåraktiga anmärkningar och uppförande uppväcka sådant hos dem. Ett sinne, som ivrigt åstundar att erhålla segerlönen, att vinna himmelen, skall med fast beslutsamhet tillbakavisa varje försök till skämt och gyckel, när det gäller religiösa ting.

Det är mycket farligt att vara likgiltig för denna sak. Ingen dårskap är så fördärvlig som tanklöshet och lättsinne. Överallt se vi ungdomar med en

ytlig karaktär. Man borde undfly alla sådana människor, ty de äro farliga. Om de bekänna sig vara kristna, äro de så mycket farligare. Deras sinne har undergått endast en ringa grad av förvandling, och det är mycket lättare för dem att draga dig ned till deras nivå, än för dig att bibringa dem upphöjda och ädla tankar och att förbättra deras vandel. Välj sådana kamrater, som skicka sig höviskt i ord och handlingar.

För att på bästa sätt kunna ära Gud måste ditt um-gänge vara sådant, att du kan bevara en helig avskildhet från världen. Om du vill ha en vid syn och ädla tankar och böjelser, så välj sådant umgänge, som kan stärka dina grundsatser. Må varje tanke och varje handling syfta till att vinna det tillkommande livet och den eviga saligheten.

Kapitel 47

Valet av läsning

Uppfostrans mål är att utveckla de fysiska, intellektuella och andliga förmågorna, så att människan på bästa sätt skall kunna fullgöra sina plikter i livet. Uthålligheten och hjärnans kraft och verksamhet försvagas eller förstärkes genom det sätt, på vilket de användas. Själen borde så övas, att alla dess förmågor kunde utvecklas harmoniskt.

Många unga äro ivrigt intresserade i böcker. De vilja läsa allt de kunna få tag i. Må de giva akt på vad de läsa, likaväl som på vad de höra. Det har visats mig, att de äro i stor fara att bliva fördärvade genom dålig läsning. Satan använder många medel för att bringa de unga på fall. Utan skydd äro de ej trygga ett enda ögonblick. De måste ha vaksamma sinnen, för att inte bliva vilseledda genom fiendens frestelser.

Dåliga böckers inflytande

Satan vet, att själen i hög grad tager intryck av den näring den erhåller. Han söker förmå både yngre och äldre att läsa berättelseböcker, sagor och annan litteratur. De som läsa sådana böcker, bliva ur stånd att fullfölja de uppgifter som föreligga dem. De leva ett överkligt liv och ha ej någon åstundan att rannsaka skrifterna och nära sig av himmelskt manna. Själen behöver styrka, men blir i stället försvagad och förlorar förmågan att intränga i de stora sanningarna om Kristi mission och verksamhet -- sanningar som borde stärka sinnet, väcka föreställningsförmågan och framkalla en livlig och allvarlig åstundan att vinna seger, såsom Kristus vann seger.

Kapitel 48

Andlighetens fiender

Om en stor del av de böcker som utgivas, kunde brännas upp, skulle en hemsökelse hejdas, som åstadkommer ett fruktansvärt fördärv i människors sinnen och hjärtan. Kärlekshistorier, lättsinniga och spännande romaner och även de böcker, som kallas religiösa romaner -- böcker i vilka författaren giver sina berättelser en moralisk tendens -- äro till förbannelse för läsaren. Religiösa känslor kunna vävas in i berättelseboken, men i de flesta fall är det Satan, som iklätt sig änglaskepnad för att så mycket verksammare kunna bedraga och förvilla. Ingen har så fasta grundsatser, och ingen är så skyddad för frestelser, att han kan vara trygg, när han läser dylika berättelser.

De som läsa romanlitteratur, överlämna sig åt ett ont, som fördärvar andligheten och fördunklar de heliga skrifternas skönhet. Det skapar en osund spänning, hetsar fantasien, gör sinnet oförmöget till nyttiga värv, avhåller själen från bön och gör den oduglig för varje andlig övning.

Gud har förlänat många av våra unga lysande för-mågor, men alltför ofta ha de försvagat sin kraft och förvillat och försvagat sina sinnen, så att de under årtal ej vunnit någon tillväxt i nåden eller i kunskapen om grunderna för vår tro, just på grund av ett oförståndigt val av läsning. De som se framåt mot Herrens återkomst och den underbara förvandling, då ”detta förgängliga skall ikläda sig oförgänglighet”, borde under denna förberedelsetid sträva efter en upphöjd vandel.

Mina kära unga, sök i eder egen erfarenhet finna be-vis på spännande berättelsers inflytande. Kan du efter sådan läsning öppna din Bibel och med intresse läsa livets ord? Finner du icke då Guds bok ointressant? Tjusningen i

kärlekshistorien vilar över ditt sinne, fördärvar ditt sunda omdöme och gör det omöjligt för dig att rikta uppmärksamheten på de viktiga och allvarliga sanningar, som gälla ditt eviga väl.

Kasta utan tvekan bort all dålig litteratur. Den kan ej stärka din andlighet, utan skall fylla själen med känslor, som fördärva ditt föreställningsliv och leda dig att tänka mindre på Kristus och på hans värdefulla lärdomar. Håll ditt sinne rent från allt, som kan leda det in på orätta vägar. Överhopa det ej med värdelösa berättelser, som inte kunna stärka själens krafter. Tankarna äro av samma art som den näring, som tillföres själen.

Böckernas bok

Din religiösa erfarenhet avspeglas i arten av de böcker, du läser under din fritid. För att kunna bevara ett sunt omdöme och fasta religiösa grundsatser måste de unga leva i gemenskap med Gud genom hans ord. Genom att uppenbara frälsningens väg i Kristus är Bibeln vår ledstjärna till ett högre och bättre liv. Den innehåller den intressantaste och lärorikaste historia och biografi, som någonsin skrivits. De som icke ha fördärvat sin fantasi genom att läsa romanlitteratur, skola finna, att Bibeln är den intressantaste av alla böcker.

Bibeln är Böckernas bok. Om du älskar Guds ord och studerar det, då du har möjlighet därtill, för att komma i besittning av dess rika skatter och bliva väl skickad för allt gott verk, kan du vara förvissad om att Jesus skall draga dig till sig. Men att läsa Bibeln endast tillfälligtvis, utan att söka förstå Kristi lärdomar för att kunna efterleva hans befallningar, är ej nog. Det finns skatter i Guds ord, som endast kunna upptäckas genom att stiga ned i de djupa schakten i sanningens gruva.

Det köttsliga sinnet förkastar sanningen, men den omvända själen genomgår en underbar förvandling. Den bok som förut var föga tilldragade, emedan den uppenbarade sanningar, som vittnade mot syndaren, blir nu själens spis och livets glädje och tröst. Rättfärdighetens sol upplyser de heliga bladen, och den helige Ande talar genom dem till själen.

Må var och en som lärt sig älska dålig läsning, nu rikta sin uppmärksamhet på det fasta profetiska ordet. Tag din Bibel och börja med förnyat intresse studera Gamla och Nya testamentets heliga urkunder. Ju oftare och flitigare du studerar Bibeln, desto skönare skall den bliva för dig, och desto mindre behag skall du finna i att läsa lättsinnig litteratur. Fäst denna värdefulla bok vid ditt hjärta. Den kommer att bliva din vän och ledare.

Kapitel 49

Efesiernas exempel

När efesierna blevo omvända, förändrades deras vanor och deras vandel. Genom den helige Andes övertygande kraft gingo de beslutsamt till handling och uppenbarade all sin trolldoms hemligheter. De kommo och bekände och omtalade sina gärningar, och deras själar blevo uppfyllda av helig harm över att de hade hängivit sig åt trolldom och över att de så högt prisat de böcker, i vilka Satan genom sin list hade nedtecknat de föreskrifter, med hjälp av vilka de kunde utöva sin trolldom. De voro beslutna att avhålla sig från den ondes tjänst och samlade tillhopa sina värdefulla böcker och brände upp dem. Därigenom bevisade de, att de uppriktigt ville vända sig till Gud.

De böcker, som efesierna överlämnade åt elden vid sin omvändelse, hade de fordom funnit nöje i, och hade tillåtit dem att styra sina samveten och behärska sina själar. De kunde ha sålt dem, men då skulle det onda ha fortsatt. De avskydde efteråt de sataniska hemligheterna och trolldomskonsterna och betraktade med vämjelse den kunskap, de fått från dem. Jag skulle vilja fråga de unga, som ha fått del av sanningen: Ha ni bränt upp edra trolldomsböcker?

Vår tids trolldomsböcker

Vi beskylla ej eder för de synder, som kännetecknade efesierna. Vi påstå ej, att ni utövat trolldom eller sysslat med magiens hemligheter på samma sätt, som de gjorde. Vi säga inte, att ni hängivit eder åt svartkonstens mysterier eller övat umgänge med onda andar. Men stå ni inte i förbindelse med upphovsmannen till allt ont, med den som uppfunnit alla dessa

mysterier och avgrundskonster. Lyssnar du ej till de frestelser, som utgå från honom, som är denna världens herre och furste över ondskans andemakter i himlarymderna? Har du icke hängivit dig åt hans förvillelser och överlämnat dig åt honom för att utföra det, som kännetecknade ditt liv före omvändelsen? Har du icke tillåtit Satan att göra dig till sitt redskap, och övar du icke, i vidsträcktare mening, umgänge med fallna änglar och lär av dem konsten att bedraga din egen och andras själar?

Hur är det nu med trolldomsböckerna? Vad har du läst? Hur har du tillbringat din tid? Har du sökt studera de heliga profetiorna för att genom dem kunna höra Gud tala till dig genom sitt ord? Världen är översvämmad av böcker, som utså tvivlets, otrons och gudlöshetens säd, och i större eller mindre utsträckning har du inhämtat lärdomar från dessa böcker -- de äro trolldomsböcker. De driva ut Gud ur hjärtat och skilja själen från den gode Herden.

Sinnet obekvämt för upphöjda tankar

De böcker du läst ha blivit utvalda av Satans redskap för att dåra ditt sinne med idéer, som blivit utformade i Satans synagoga för att visa dig, hur du skall kunna tjäna den onde med demonisk skicklighet. Huru talrika äro icke de böcker med gudlösa tendenser, som ha till syftemål att förvilla sinnet genom ogrundat tvivel. Satan har andats sin giftiga andedräkt på dem, och en dödsbringande andlig pest angriper den själ, som läser dem.

Vilken mängd uppdiktad läsning finnes icke i världen, som fyller sinnet med lögn och dårskap och sålunda skapar avsmak för sanningens och rättfärdighetens ord! Sinnet sättes därigenom ur stånd att tänka upphöjda tankar och att ingående och uthålligt studera Skriften, den enda bok som kan leda dig till Guds paradiset.

Mycket är skrivet om hur man skall vinna jordiska rikedomar, som om vi med denna världens skatter skulle kunna köpa oss inträdesrätt till himmelen. Hur många historiska böcker ha ej blivit skrivna, fyllda med djärva, förmättna handlingar, som utförts av människor, vilkas liv icke kasta en enda ljusstråle över den väg, som leder till ett bättre land!

Vilseledande böcker

Hur många böcker finnas icke om krig och blodsut-gjutelse, vilka vilseleda de unga! Under det att de läsa, står Satan vid deras sida och ingiver dem samma krigiska ande, som besjälar den härförare, de läsa om. Deras blod rusar snabbare i deras ådror, och de uppeggas till att utföra grymma handlingar. Hur många äro icke de osedliga böcker, som framkalla oheliga önsknningar, upptända hjärtats lidelser och leda bort från allt, som är rent och heligt!

Du har haft dina trolldomsböcker, i vilka varje handling och bild ingivits av honom, som en gång var en strålande ängel i himmelens salar.

Jag vill fråga: Skola trolldomsböckerna brännas upp? I Satans synagoga finnas lockande platser, där tygellöshet uppammas och omhuldas. Men ett vittne är närvarande, och en osynlig besökare bär vittnesbörd om de handlingar, som utföras i mörkret. Satan är ordförande i de fåfängas, högmodigas och uppslupnas församling, och han är den ledande själen i de glada scenerna. Han är där under förklädnad. Trolldom omger oss på alla sidor, och världen och församlingen påverkas av en, som vill förmå dem att göra det som de aldrig drömt om att göra. Om de kunde få kännedom om de handlingar de komma att utföra, skulle de bliva lika förvånade som Hasael blev, då profeten för honom omtalade hans förestående bedrifter.

Varje man, kvinna och barn, som icke står under Guds Andes ledning,

påverkas av Satans trolldom, och en sådan skall genom sina ord och sitt föredöme leda andra bort från sanningens väg. När Kristi omskapande nåd tager hjärtat i besittning, kommer själen att fyllas av en rättfärdig harm, emedan syndaren så länge försmått den härliga frälsning, som Gud erbjudit honom. Han skall då överlämna sig med kropp, själ och ande åt Gud, och genom hans nåd skall han kunna avbryta gemenskapen med Satan. Han skall, likt efesierna, förkasta trolldomen och avskära det sista band, som förenar honom med denne ande. Han skall lämna det banér, som tillhör mörkrets furste och sluta upp omkring Prins Immanuels blodstänkta banér. Han skall bränna upp sina trolldomsböcker.

Kapitel 50

Bibeln är den intressantaste boken

Både unga och gamla försumma Bibeln. De göra den ej till sitt studium och till ett rättesnöre för sitt liv. Särskilt de unga göra sig skyldiga till denna uraktlåtelse. De flesta av dem taga tid till att läsa andra böcker, men den bok som visar vägen till det eviga livet, läses icke dagligen. Onyttiga historier läsas uppmärksamt, medan Bibeln försummas. Denna bok är vår ledstjärna till ett högre och bättre liv. De unga skulle anse den vara den intressantaste bok de någonsin läst, om deras föreställning icke blivit fördärvad genom läsning av uppdiktade berättelser.

De ungas sinne kan ej nå sin ädlaste utveckling, om de icke giva akt på den förnämsta källan till all vishet -- Guds ord. Att vi äro i Guds värld tillsammans med Skaparen; att vi äro skapade till hans avbilder; att han vakar över oss, älskar oss och vårdar sig om oss -- dessa äro underbara ämnen för våra tankar, och de vidga och höja vår föreställningsvärld. Den som öppnar sitt sinne och hjärta till att betrakta sådana ämnen, skall aldrig vara tillfredsställd med låga, sinnliga tankeföremål.

Vikten av att vinna en grundlig kunskap om Skriften kan knappast rätt uppskattas. Bibeln kräver vår vördnadsfulla uppmärksamhet, ty den är "ingiven av Gud", den kan "giva oss vishet, så att vi bliva frälsta", och den gör gudsmänniskan "fullt färdig, väl skickad till allt gott verk" (2 Tim. 3: 15-17). Vi borde ej vara tillfredsställda med en ytlig kunskap, utan borde söka att lära känna den fulla betydelsen av sanningens ord och bliva besjälade av den ande, som kännetecknar de heliga skrifterna.

Kapitel 51

Kristlig karaktärsdaning

Det finns böcker som äro av stor betydelse, men som likväl ej beaktas av våra unga. De försummas, därför att de ej äro så intressanta som lättare läsning.

Vi borde råda våra unga att intressera sig för sådan läsning, som vidmakthåller en kristlig karaktär. De väsentligaste av våra sanningspunkter borde inpräglas i de ungas medvetande. De ha sett en skymt av dessa sanningar, men de ha icke blivit så förtrogna med dem, att de kunna finna behag i sitt studium. Våra unga borde läsa det, som kan utöva ett stärkande och helgande inflytande på själen. Detta behöva de för att kunna urskilja, vad som är sann religion. Det finnes mycken god läsning som icke helgar.

Nu ha vi tid och tillfälle att arbeta för de unga. Säg dem, att vi nu genomgå en farlig kris, och att vi önska veta, hur vi skola finna sann gudsfruktan. Våra unga stå i behov av att bliva hjälpta, lyftade och uppmuntrade, men det bör ske på det rätta sättet, kanske inte på det sätt, som de önska, men på ett sätt som skall hjälpa dem att få helgade sinnen. Mer än något annat behöva de god och heliggörande religion.

Jag tror ej jag kommer att leva länge. Mitt livsverk är nästan fullbordat. Säg till de unga, att jag önskar att mina ord skola uppmuntra dem till att leva ett liv, som himmelska väsen kunna finna det största behag i, och som kan göra deras inflytande över andra i högsta grad förädlande.

Utvalda läsekurser anbefallas

I nattens syner plockade jag ut och lade åt sidan böcker, som icke äro av något värde för de unga. Vi borde åt dem utse böcker, som kunna uppmuntra dem till allvar i livet och som kunna rikta deras tankar på Guds ord. Detta har uppenbarats för mig i det flydda, och jag ville framställa saken för eder, så att den må bliva omsatt i handling. Vi ha icke råd att giva de unga värdelös läsning. De behöva böcker, som äro till välsignelse för sinne och hjärta. Dessa ting äro föga beaktade, och därför bör vårt folk få kännedom om vad jag nu säger.

Jag tror inte jag kommer att framlägga flera vittnes-börd inför vårt folk. Våra erfarna ledare känna till vad som länder till verksamhetens framåtskridande och tillväxt. Men med Guds kärlek i sina hjärtan behöva de tränga djupare och djupare i studiet av de ting, som höra Gud till. Jag är mycket angelägen om att de unga förses med passande läsning, ty då skola de äldre också erhålla sådan. Vi måste rikta vår blick på det väsentliga i sanningen. Vi måste öppna vårt sinne och vårt förstånd för Guds ords sanningar. Satan uppenbarar sig, när människan ej är på sin vakt. Vi få ej vara tillfredsställda, emedan varningens budskap en gång framställts. Vi måste framställa det åter och åter.

Vi skulle kunna begynna en läsekurs, som vore så fångslande, att den kunde intressera och påverka många själar. Om det förunnas mig att ännu någon tid deltaga i verket, skall jag med glädje hjälpa till att utse böcker åt de unga.

Ett verk måste utföras för de unga, så att deras sinnen bliva intagna och omskapade av Guds helgande sanning. Min önskan är, att de skola förstå den sanna innebörden av rättfärdiggörelse genom tron och den karaktärens fullkomning, som kan bereda dem för det tillkommande livet. Förmodligen

kommer jag ej att leva länge, och därför sänder jag detta budskap till de unga, på det att de ej må förfela sitt mål.

Jag manar bröderna att uppmuntra de unga till att ständigt prisa Guds storhet och nåd. Varen städse verksamma och bedjen om att få en rätt förståelse av den sanna religionens oskattbara värde. Framställ en för de unga Guds nåd samt helgelsens välsignelse och behag. Jag har varit bekymrad för detta, emedan jag vet, att det försummats.

Jag har ingen förvissning om att mitt liv skall vara länge, men jag känner, att jag är antagen av Herren. Han vet, hur mycket jag lidit av att bevittna det ovärdiga liv, som föres av så kallade kristna. Jag har känt vikten av att sanningen uppenbarades i mitt liv, och att folket skulle få del av mitt vittnesbörd. Jag önskar, att ni måtte göra allt ni kan, för att mina skrifter skola kunna sättas i händerna på människor i främmande länder.

Sägen de unga, att de åtnjuta många andliga förmåner. Gud önskar, att de allvarligt skola bemöda sig om att bringa sanningen till människorna. Jag känner, att det är min särskilda plikt att framhålla dessa ting.

Kapitel 52

Missbruk av musikens gåva

Änglar svävade omkring en viss bostad. Ungdomen är samlad där, och man hör ljudet av sång och musik. Kristna ungdomar äro församlade där. -- Men vad är det man hör? Det är en sång, en lättsinnig visa, som lämpar sig för dansbanan. Se, de rena änglarna hindra sitt ljus från att lysa, och mörker omgiver dem som äro i rummet. Änglarna lämna platsen. Sorg präglar deras anleten. Se, de gråta! -- Detta såg jag upprepas många gånger bland sabbatshållare och särskilt i N.

Musik har upptagit den tid, som borde ägnas åt bön. Musiken är den avgud, som många som bekänna sig vara sabbatshållande kristna, dyrka. Satan har intet att invända mot musik, om han genom den kan vinna tillträde till de ungas sinnen. Allting kan gagna hans avsikter, vilka gå ut på att föra själen från Gud och taga den tid i anspråk, som borde ägnas hans tjänt. Han använder de medel, varigenom han kan utöva det största inflytandet, och varigenom han kan hålla den största skaran i en behaglig förtrollning, i det de äro förlamade av hans makt.

Musiken är en stor välsignelse, när den användes i det godas tjänst, men den blir ofta ett av Satans mest verksamma medel till att snärja själar. När den missbrukas, förleder den de icke helgade till högmod, fåfänga och dårskap. När den får ersätta andakt och bön, är den en förfärlig förbannelse. De unga samlas för att sjunga och vanära ofta Gud och sin tro genom lättsinnigt samtal och ovärdig musik, ehuru de bekänna sig vara kristna. Helgad musik överensstämmer ej med deras smak. Jag blev hänvisad till Guds ords tydliga lärdomar, vilka icke hade blivit uppmärksammade. På domens dag skola dessa inspirerade ord döma dem, som icke akta på dem.

Musiken i det godas tjänst

Musiken kan bliva av stor betydelse i det godas tjänst, men vi göra likväl ej vad vi kunna i denna del av gudstjänsten. Man sjunger vanligen av en inre maning eller behov. Vid somliga tillfällen måste de som sjunga, ensamma stappla sig fram, och musiken har ej den inverkan på de närvarande, som den borde ha. Musiken skulle ha skönhet, känsla och kraft. Höjen edra röster i sång och pris och åkallan. Använd dig om möjligt av något musikinstrument, och låt musikens välljud uppstiga till Gud såsom ett välbehagligt offer.

Kapitel 53

Grundvillkor för karaktärsdaning

Det är av den största betydelse, att barn och unga bliva fostrade till att giva akt på sina ord och handlingar, ty deras vandel förorsakar glädje eller sorg icke blott i hemmet, utan bland alla dem, med vilka de komma i beröring. Men innan de unga kunna bliva försiktiga och förtänksamma, och innan de kunna avhålla sig från allt som ont synes, måste de erhålla den vishet, som kommer ovanifrån, och den kraft, som endast Jesus kan giva.

Sann prydnad

Många bedraga sig själva genom att tro, att ett vackert utseende och prålande kläder kunna giva dem anseende i världen. Men det behag som endast består i klädedräkten, är tomt och förgängligt. Ingen kan förlita sig på det. Den prydnad, som Kristus anbefaller åt sina efterföljare, kommer aldrig att försvinna. Han säger: ”Eder prydnad vare icke den utvärtes prydnaden, den som består i hårflätningar och påhängda gyllene smycken eller i eder klädedräkt. Den vare fastmer hjärtats fördolda människa, smyckad med den saktmodiga och stilla andens oförgängliga väsende; ty detta är dyrbart inför Gud.”

Om hälften av den tid, de unga använda för att göra sig tilldragande till det yttre, ägnades åt själens odling, åt den inre utsmyckningen, vilken skillnad skulle ej då förmärkas i deras uppförande, ord och handlingar! De som i sanning söka efterfölja Kristus, måste hysa samvetsbetänkligheter ifråga om hurudan dräkt de bära. De skola söka att uppnå det ideal, som Herren så tydligt framställer för dem. De pengar, som annars skulle slösas på kläder, böra användas till Guds saks befrämjande och till att inhämta

sådana kunskaper, som kunna göra dem skickade att bekläda förtroendeposter. De skola sträva efter att motsvara de förväntningar, som Jesus ställer på dem, han som har köpt dem med ett oändligt pris.

Kära barn och unga, Jesus har gjort allt som stod i hans makt, för att giva eder en plats i de boningar, som äro beredda åt dem som älska och tjäna honom här på jorden. Han lämnade sitt himmelska hem och kom till, en värld, som var fördärvad av synd -- kom till ett folk, som ej satte värde på honom, som inte älskade hans renhet och helighet, som ringaktade hans undervisning och slutligen lät honom lida döden på det grymmaste sätt. ”Så älskade Gud världen, att han utgav sin enfödde Son. på det att var och en som tror på honom skall icke förgås, utan hava evigt liv.”

Vårt uppträdande

Gud vill ha något i gengäld för det stora offer, han har gjort för din skull. Han vill, att du skall bliva kristen, icke blott till namnet, utan även med avseende på din klädedräkt och dina samtalsämnen. Hans önskan är att du skall vara tillfreds med en enkel dräkt, utan påhäng och fjädrar och onödig utstyrsel, och att ditt uppförande skall vara tilldragande, sa att himmelen kan finna behag däri. Vill du inte motsvara hans förväntningar?

Det yttre uppträdandet ger ofta en inblick i själen, och vi borde vara försiktiga med vad vi visa för världen, ty genom det kunna människorna bedöma vår tro. Vi önska, att ni måtte taga Jesus till edert föredöme och lyda hans uttryckliga vilja i allting. Vi önska, att ni skola behaga eder Återlösare genom att ständigt med allvar eftersträva denna invärtes prydnad. Med Jesu hjälp skall du sålunda varje dag kunna övervinna dig själv. Högmod och fåfänga skola ej mer finnas i ditt hjärta och ditt liv. Mildhet och enkelhet skola i stället uppmuntras. På detta sätt kunna de unga bliva en armé av trogna stridsmän för Kristus.

Vi leva i en farofylld tid, då de som bekänna sig älska och lyda Gud, förneka honom i sitt dagliga liv. ”Människorna skola då vara själviska, penningkära, stortaliga, övermodiga, smädelystna, olydiga mot sina föräldrar, otacksamma, gudlösa, kärlekslösa mot sina närmaste, trolösa, begivna på förtal, omåttliga, tygellösa, fientliga mot det goda, förrädiska, besinningslösa, förblindade av högmod; de skola älska vällust mer än Gud, de skola hava ett sken av gudsfruktan, men skola icke vilja veta av dess kraft.” Gud vill ej, att ni, kära unga, skola tillhöra denna klass av människor. I Guds ord får du kunskap om, hur du skall kunna undfly dessa synder och till slut bliva segervinnare.

”De övervunno honom i kraft av Lammets blod och i kraft av sitt vittnesbörds ord.” ”Därunder hava också de som frukta Herren talat med varandra; och Herren har aktat på dem och hört dem, och en minnesbok har blivit skriven inför hans ansikte, till åminnelse av dessa som frukta Herren och tänka på hans namn.”

Vittnesbörd

Det är ej nog för dig att undvika det som synes ont. Du måste gå längre än så: du måste ”lära dig att göra det goda.” Du måste framhålla Kristus för världen. Du måste dagligen studera för att lära, hur du skall utföra Guds verk. Hans efterföljare måste vara levande brev, ”kända och lästa av alla människor”.

Du kan aldrig bevara en god karaktär blott genom att vilja det. Detta kan ske endast genom arbete. Dina önsknings i det avseendet måste taga sig uttryck i allvarligt och ärligt bemödande och tåligt arbete. Om du dagligen tager några steg uppför framgångens stege, kommer du till slut att befinna dig på toppen -- såsom segervinnare, ja, mer än segervinnare genom honom

som har älskat dig.

Kapitel 54

Klädedräkt och karaktär

Kristi efterföljare framställas av honom såsom jordens salt och världens ljus. Utan de kristnas bevarande inflytande skulle världen gå under på grund av sitt eget fördärv. Se på den klass av kristna bekännare, som beskrivits. Dessa äro vårdslösa i sin klädsel och sitt uppförande, slarviga i sina affärer -- vilket deras klädedräkt vittnar om --, de äro tarvliga, råa och obildade till sitt sätt och taktlösa i sitt tal, men på samma gång anse de dessa sorgliga kännetecken vara utmärkande för sann ödmjukhet och ett kristet liv. Tror du att vår Frälsare, om han vandrade här ibland oss, skulle kalla dem jordens salt och världens ljus? -- Nej, aldrig!

De kristna ådagalägga värdighet i sitt tal, och ehuru de anse det vara synd att hänge sig åt dåraktigt smicker, äro de artiga, vänliga och välvilliga. Deras ord präglas av allvar och sanning. De äro trofasta i sitt umgänge med bröderna och med världen. I sin klädsel undvika de överflöd och prål. Men deras kläder böra vara snygga, enkla och smakfulla. Särskilt böra de vinnlägga sig om att kläda sig så, att de visa en from vörndnad för den heliga sabbaten och gudstjänstövningarna.

Gränslinjen mellan en sådan människoklass och värld är allt för markerad, för att man ej skulle lägga märke till den. De troendes inflytande skulle bliva tiofalt större, om de män och kvinnor, som mottaga sanningen, och som tidigare varit vårdslösa och likgiltiga i sin klädsel, bleve så lyftade och helgade genom sanningen, att de ville vänja sig vid snygghet, ordning och god smak. Vår Gud är ordningens Gud, och han finner ingalunda behag i vårdslöshet, orenlighet och synd.

Modets krav

De kristna böra ej bemöda sig om att göra sig till åtlöje för andra genom att kläda sig på annat sätt än de. Men om de finna, att de äro omodernt klädda, därför att de i enlighet med sin tro och sin plikt kläda sig enkelt och hälsoenligt, skola de icke förändra sin dräkt, för att bliva lika världen. Men de skulle ådagalägga tillräckligt av ädel självständighet och mod för att kunna göra det rätta, även om hela världen skiljer sig från dem.

Om världens barn bära en enkel, ändamålsenlig och hälsoenlig klädedräkt, som överensstämmer med Bibelns principer, kommer det ej att förändra vårt förhållande till Gud eller världen, att vi följa ett sådant mod. De kristna borde efterfölja Kristus och lämna sin dräkt efter Guds ord. De borde avhålla sig från ytterligheter. De skulle ödmjukt föra en rättskaffens vandel och ej taga hänsyn till beröm eller klander, utan göra det rätta för dess egen skull.

Kapitel 55

Enkelhet i klädseln

”Eder prydnad vare icke den utvärtes prydnaden, den som består i hårflätningar och påhängda gyllene smycken eller i eder klädedräkt. Den vare fastmer hjärtats fördolda människa, smyckad med den saktmodiga och stilla andens oförgängliga väsende; ty detta är dyrbart inför Gud.”

Det mänskliga förståndet har alltid sökt att kringgå eller åsidosätta Guds ords tydliga föreskrifter. Under varje tidsålder har den största delen av dem, som bekänna sig vara Kristi efterföljare, förbisett de föreskrifter som anbefalla självförnekelse och ödmjukhet, och som kräva blygsamhet och enkelhet i tal, uppförande och klädedräkt. Följderna ha alltid blivit desamma: likgiltighet för evangeliets lärdomar leder till antagande av världens moder, seder och grundsatser. Levande gudaktighet lämnar rum för död formalism. Gud och hans kraft vika bort från dessa kretsar, som älska världen, men uppenbarar sig i en skara ödmjuka gudsdyrkare, som äro villiga att lyda det heliga ordets föreskrifter. Detta har upprepat sig under många generationer. Olika samfund ha uppstått, det ena efter det andra, och ha i stor utsträckning förlorat sin tidigare kraft, i samma mån som de övergivit sin enkelhet.

En snara för Guds folk

När vi märka den kärlek till nymodigheter och prål, som härskar bland den närvarande sanningens bekännare, fråga vi sorgset: Vilja Guds barn icke lära något av gångna tidens historia? Det finnes få, som förstå sina egna hjärtan. Modets fåfänga och lättsinniga trälar kunna måhända göra anspråk på att vara Kristi efterföljare, men deras klädedräkt och samtal vittnar om, vad som sysselsätter deras tankar och fyller deras känsloliv. Deras liv förråda

deras kärlek till världen, och denna gör anspråk på dem.

Hur kan den som en gång smakat Kristi kärlek, vara tillfreds med modets lättsinne? Mitt hjärta blöder, då jag ser, att de som bekänna sig efterfölja den ödmjuka och kärleksfulle Frälsaren, ivrigt söka efterlikna världens sätt att kläda sig. Trots att de ha ett sken av gudaktighet, kunna de knappast skiljas från de otroende. De finna ingen glädje i ett religiöst liv. De ägna sin tid och sina penningar åt att kläda sig så, att de vinna uppmärksamhet.

Högfärd och överdrift i fråga om klädedräkt är en synd, som isynnerhet kännetecknar kvinnan. Därför riktar sig apostelns förmaning direkt till henne: ”Likaså vill jag att kvinnorna skola uppträda i hövisk dräkt, att de blygsamt och tuktigt pryda sig, icke med hårflätningar och guld eller pärlor eller dyrbara kläder, utan med goda gärningar, såsom det höves kvinnor som vilja räknas för gudfruktiga.”

En reform är nödvändig

Vi se hur en synd, som Guds ord fördömer, ständigt tilltager i församlingen. Vad är de ledandes skyldighet med avseende på detta förhållande? Kan församlingen utöva det inflytande den borde, medan många av dess medlemmar följa modets föreskrifter hellre än Guds uttryckliga vilja? Hur kunna vi hoppas på den helige Andes närvaro och bistånd, om vi tillåta sådana ting att före-finns hos oss? Kunna vi förbliva tysta, då Kristi lärdomar åsidosättas av hans bekännare?

Dessa förhållanden bringa sorg och förvirring över dem, som ha ledningen av Guds församling. Vilja icke mina kristna systrar själva frimodigt och under bön tänka över denna sak? Vilja de icke söka ledning i Guds ord? Den tid man förslösar på att åstadkomma en dräkt, som

överensstämmer med världens smak, borde ägnas åt innerlig hjärterannsakan och bibelstudium. De timmar som missbrukas i arbetet med onödiga utsmyckningar, kunde bli värdefullare än guld, om de tillbringades under strävan att erhålla goda grundsatser och nytiga insikter.

Mitt hjärta ömmar, när jag lägger märke till unga kvinnor, som bekänna sig vara Kristi efterföljare, men äro fullständigt okunniga om hans karaktär och vilja. Dessa ungdomar ha varit nöjda med den näring, som agnar erbjuda. Världens glitter synes dem värdefullare än de eviga rikedomarna. Själens förmågor, som kunde utvecklas genom tankar och studium, tillåtas ligga slumrande, och känslolivet förbliver oförädlat, ty den yttre klädnaden anses vara av större betydelse än ett kärleksfullt sinne och en sund själ.

Den inre prydnaden

Skola Kristi efterföljare söka erhålla den invärtes prydnaden, den milda och stilla ande, som Gud värderar så högt, eller skola de föröda sin korta nådatid genom onödigt arbete för att kunna väcka uppseende? Herren vill, att kvinnan ständigt skall sträva efter att fullkomna både sitt förstånd och sitt sinnelag, i det hon vinner intellektuell och moralisk styrka till att leva ett nyttigt och lyckligt liv -- en välsignelse för världen och en heder för Skaparen.

Jag skulle vilja fråga de unga av idag, som bekänna sig tro på den närvarande sanningen, i vilket avseende de förneka sig själva för sanningens skull. Lägga de fram saken inför Gud i bön, när de önska skaffa sig ett klädesplagg eller en prydnadssak, för att få veta, om den helige Ande vill samtycka till denna utgift? Lägga de sig vinn om att inte vanära sin trosbekännelse, då de skaffa sig kläder? Kunna de göra anspråk på Herrens välsignelse över den tid, som sålunda använts? Det är en sak att förena sig med församlingen, men en annan sak att erhålla gemenskap med Kristus.

Ohelgade kristna bekännare, som älska världen, utgöra en av de farligaste orsakerna till svaghet inom Kristi församling.

Denna tid kännetecknas av en nöjeslystnad, som saknar motstycke i världshistorien. Slöseri och hänsynslös omåttlighet råda allestädes. Massan jagar efter nöjen. Sinnet blir ytligt och flärdfullt, emedan det icke vänjes vid eftertanke eller uppfostras genom studier. Oförnuftig känslösamhet tager överhand. Gud fordrar att varje själ skall bliva bildad, förfinad och förädlad. Men alltför ofta får utbildningen giva vika för modereglernas efterföljande och för ytliga nöjen. Kvinnor tillåta sina själar att bliva utmärklade och outvecklade på grund av modet, och därigenom bliva de till förbannelse för sina medmänniskor, snarare än till välsignelse.

Kapitel 56

Sann prydnad

Ett fördärvligt slöseri härskar överallt, och själar gå mot fördärv på grund av sin kärlek till fina kläder och smycken. Det liv som levas av nio tiondelar av dessa, som hängiva sig åt modet, är en skriande lögn. De tillämpa dagligen svek och bedrägeri, ty de vilja visa sig sådana, som de i verkligheten icke äro.

Själens förädling, saktmod och givmildhet få giva vi-ka, för att man skall kunna tillfredsställa sitt begär efter onda ting. Tusentals människor sälja sin dygd för att få medel till att kunna efterfölja världens seder. Sådan dårskap beträffande världens växlande moder borde framkalla en skara reformatorer, som vilja taga sin ståndpunkt för en enkel och flärdlös dräkt. Satan uttänker ständigt nymodigheter, som ej kunna efterföljas utan uppoffring av pengar, tid och hälsa.

Anpassning efter världen

Hur våga kristna bekännare efterfölja världens barn, då de se framför sig världens fördärvliga seder och bruk? Skall det se ut som om vi gillade dessa seder genom att antaga dem? Det är många som anpassa sig efter världens seder, emedan Kristus, härlighetens hopp, ej tagit sin boning i dem. Ett överdådigt liv och slösaktig klädsel drivas till en sådan överdrift, att de snart utgöra ett tidstecken i de yttersta dagarna.

Högmod och fåfänga framträda överallt. Men de som tycka om att beundra sig själva i spegeln, äro föga benägna att fördjupa sig i Guds lag, själens spegel. Denna förgudning av klädedräkten ödelägger allt som är

ödmjukt, mildt och älskvärdt i karaktären. Den upptager de värdefulla timmar, som borde ägnas åt eftertanke, till hjärterannsakan och bön och åt Guds ords betraktelse. I Guds ord äro nedtecknade lärdomar, som äro särskilt avsedda för vår fostran.

Genom att ägna stor uppmärksamhet åt sin klädsel förslösar man medel, som borde användas i välgörenhetsarbete, och genom de överflödiga utgifterna rövar man från Gud. Vi ha icke fått våra medel för att med hjälp av dem tillfredsställa vår högfärd och kärlek till prakt. Vi måste vara trogna förvaltare, som kläda de nakna, mätta de hungriga och genom våra medel befrämja Guds verk. Om vi vilja ha prydnader, så äro mildhetens, ödmjukhetens, blygsamhetens och förståndets gåvor passande för varje människa under alla livets förhållanden.

Skola vi ej i trohet taga vår ståndpunkt och genom våra maningar och vårt föredöme göra slut på vår efterlåtenhet för denna fördärvade tidsålders slöseri och över-drifter? Skola vi ej vara goda exempel för de unga, så att vare sig vi äta eller dricka, eller vadhelst annat vi göra, vi må göra allt till Guds ära?

Kapitel 57

Värdet av förströelse

De kristna borde vara de gladaste och lyckligaste människorna på jorden. De kunna leva i den förvissningen, att Gud är deras Fader och deras alltid förblivande vän.

Men många kristna bekännare företräda ej den kristna religionen på ett rätt sätt. De synas dystra och nedslagna. De tala ofta om de stora uppoffringar, de måst göra för att bliva kristna. De uppmuntra dem som icke mottagit Kristus, då de i ord och handling framhålla, att de måste lämna allt, som kan göra livet angenämt och glädjerikt. De insvepa sitt kristna hopp i ett moln av dysterhet. De giva intryck av att Guds bud äro en börda även för den villiga själen, och att allting som kan vara till förnöjelse och som kunde tillfredsställa smaken, måste uppoffras.

Vi tveka ej att säga, att denna klass av kristna bekännare ej har den rätta förståelsen för religionen. Gud är kärleken. Den som lever i Gud, lever i kärleken. Var och en som genom personlig erfarenhet fått lära känna vår himmelske Faders kärlek och ömma omsorg, kommer att sprida ljus och glädje, varhelst han befinner sig. Deras närvaro och inflytande kommer att för deras medmänniskor bliva såsom doften av ljuvliga blomster, ty de stå i förbund med Gud och himmelen, och himmelens renhet och stora kärlek kan genom dem nå alla, som komma under deras inflytande. Därigenom bliva de världens ljus och jordens salt. De äro i sanning en livets lukt till liv och icke en dödens lukt till död.

Kristlig förströelse

Det är de kristnas förmån och plikt att söka veder-kvicka själen och stärka kroppen genom oskyldig förströelse, i syfte att använda sina kroppsliga och själsliga krafter till Guds ära. Vår förströelse borde ej bestå i dåraktig munterhet eller antaga meningslösa former. Vi kunna giva den en sådan karaktär, att vi gagna dem vi komma i beröring med, så att både vi och de bliva bättre skickade att med större framgång fullgöra de skyldigheter, som vila på oss såsom kristna.

Vi äro utan ursäkt inför Gud, om vi hängiva oss åt nöjen, som kunna hindra oss ifrån att fullgöra livets vardagsplikter, och som tillika minska vårt behov av att begrunda Guds väsen och de himmelska tingen. Kristi religion är upplyftande och förädlande till sitt inflytande. Den står över allt dåraktigt skämt och gyckel och lättsinnigt prat. Må vi i alla våra förströelser söka inhämta friskt mod och styrka från kraftens gudomliga källa, så att vi med mera framgång må kunna dana vårt liv i renhet, sann godhet och helighet.

Skönhetsglädje

Den store Guden älskar det sköna. Han har givit oss otvetydiga bevis därpå i sina händers verk. Han planterade en vacker lustgård i Eden för våra första föräldrar, Han lät ståtliga träd av alla slag växa upp ur marken till deras nytta och nöje. Han danade sällsynt vackra blommor i alla färgnyanser, som fyllde luften med sin doft. Glada sångare med olika slags fjäderskrud sjöngo sina fröjdefulla sånger till Skaparens pris. Det var Guds avsikt, att människan skulle finna lycka i att vårda hans skapelse, och att hon skulle tillfredsställa sitt behov med trädens frukter i lustgården.

Gud, som gjorde Eden-hemmet så övermåttan härligt för våra första föräldrar, har även givit oss ståtliga träd, sköna blommor och allting annat

underbart i naturen, för att vi skulle vara lyckliga. Han har givit oss dessa tecken på sin kärlek, på det att vi måtte ha en rätt uppfattning av hans sinnelag.

Han har ingivit kärleken till det sköna i sina barns hjärtan. Men många ha förvanskad denna kärlek. Det goda och sköna som Gud slösat på oss, ha vi ägnat vår dyrkan, medan vi förgätit den underbare Givaren. Detta är dåraktig otacksamhet. Vi borde erkänna Guds kärlek till oss i alla hans skapade verk, och våra hjärtan borde påverkas av dessa bevis på hans kärlek, så att vi gåve honom våra bästa och heligaste känslor.

Den store Konstnären

Gud har omgivit oss med naturens underbara värld, för att denna skulle fångsla och intressera oss. Han vill, att vi skola sammanbinda naturens under med hans karaktär. Om vi troget studera naturens bok, skola vi finna, att den är en rik källa till begrundan av Guds oändliga kärlek och makt.

Mången prisar den konstnärliga skicklighet, som kan frambringa härliga målningar på en duk. Många hängiva sig med hela sin varelse åt konsten, men hur långt ifrån förebilden komma de ändå icke! Konsten kan aldrig nå fram till naturens fullkomning. Många kristna bekännare kunna bliva hänryckta över en målning av aftonrodnaden. De beundra konstnärens skicklighet. Men de äro likgiltiga för den verkliga solnedgången, som de kunna få se varje molnfri afton.

Var finner konstnären sitt motiv? I naturen. Men den store Mästaren har på himmelens skiftande duk målat solens härliga nedgång. Han har färgat och förgyllt himmelen med guld, silver och purpur, som om himmelens portar vore öppnade, så att vi kunna se dess strålgans, och så att vi i fantasien kunna tränga in till härligheten där innanför. Mången vänder sig

likgiltigt från denna bild, som målats på himlavalvet. De försumma att spåra Guds oändliga kärlek och makt, som uppenbaras på himmelen, men komma nästan i extas, då de betrakta och beundra de ofullkomliga målningar, som äro en avbild av den store Konstnärens verk.

Ur stånd att motstå frestelser

Tro ej, att du kan vara tillsammans med dem, som älska nöjen, skämt och förströelser, och samtidigt vinna seger över frestelser.

Kapitel 58

Kärlek till världslig förströelse

Det är ett oroväckande sakförhållande, att kärleken till världen är så förhärskande bland ungdomen i våra dagar. Många uppträda som om nådatiden vore en enda lång fridag, som om de blivit födda till världen för att roa sig, och som om de kunde engagera sig i idel intressanta och spännande tilldragelser. De finna sin förnöjelse i världen och i de ting som äro av världen, men känna ej Fadern och hans Andes nåd. Många äro lättsinniga i sitt tal. De söka glömma, att de skola bliva dömda efter sina ord. Gud vanäras genom den ytlighet och det tomma, fåfänga tal och skratt, som kännetecknar många av våra ungas liv.

Satan bemödar sig om att få dem att finna lycka i världsliga njutningar. Och han ingiver dem, att de skola rättfärdiga sig själva genom att söka visa, att dessa njutningar äro oskadliga, oskyldiga och även nyttiga för hälsan. Han framställer helgelsens väg såsom uppfylld av svårigheter, medan de världsliga njutningarnas väg är beströdd med blommor.

Han förskönar världen och dess njutningar med falska och vilseledande färger inför de ungas blickar. Men världens njutningar skola snart taga slut, och det som utsåtts, måste även uppskäras. Är vår personlighet, våra förmågor och gåvor för värdefulla att helgas åt Gud, vår Skapare, åt honom som vakar över oss varje ögonblick? Äro våra karaktärsegenskaper för värdefulla för att helgas åt Gud?

Vishetens väg

De unga påstå ofta, att de behöva något som upplivar och förströr

sinnet. Den kristnes hopp är just, vad som behövs. Religionen skall för den troende visa sig vara en vederkvickelse, en ledstjärna till den sanna lyckans källa. De unga borde studera Guds ord och ägna sig åt eftertanke och bön. De skola finna, att deras fritid ej kan användas på bättre sätt. Visdomens ”vägar äro ljuvliga vägar, och alla hennes stigar äro trygga”.

Paulus uppmanar de unga att vara nyktra, då han skriver till Titus: ”Förmana likaledes de yngre männen att skicka sig tuktigt. Bliv dem i allo ett föredöme i goda gärningar, och låt dem i din undervisning finna oförfalskad renhet och värdighet, med sunt, ostraffligt tal, så att den som står oss emot måste blygas, då han nu icke har något ont att säga om oss.”

Jag beder enträget de unga att för sin själs skull giva akt på apostelns förmaning. Alla dessa nådefulla uppmaningar, varningar och tillrättavisningar skola för somliga bliva en livets lukt till liv, för andra en dödens lukt till död. De unga äro naturligtvis böjda för att tro, att man inte kräver så mycket ansvar, omsorg och bekymmer av dem. Men av var och en fordras, att han följer Bibelns rättesnöre. Det ljus, som lyser genom förmåner och tillfällen, genom ordets tjänst, genom råd, varningar och tillrättavisningar, kommer att antingen fullkomna karaktären eller döma de likgiltiga. Detta ljus måste omhuldas lika väl av de yngre som av de äldre. Vem vill nu avgöra sig för Gud och besluta sig för att giva hans tjänst det första rummet i sitt liv. Vem vill taga oket på och bära bördor?

”Tänk på din Skapare i din ungdomstid.” Jesus vill, att de som äga ungdomens friskhet, skola tjäna honom. Han önskar, att de skola bliva odödlighetens arvingar. De kunna då växa upp till ädla män och kvinnor, trots det sedefördärv som omgiver dem, och som förstör så många unga vid tidiga år. De kunna bliva fria i Kristus. De äro ljusets barn -- icke mörkrets.

Gud kallar unga män och kvinnor att avstå från sina dåliga vanor, att

bliva flitiga i sitt arbete, brinnande i anden och tjänare åt Gud. De få ej förbliva overksammas och försumma att anstränga sig för att övervinna sina dåliga vanor och förbättra sin vandel. Allvaret i deras böner kommer att ådagaläggas genom kraften av de ansträngningar, de göra för att lyda Guds bud. Vid varje steg kunna de avstå från syndiga vanor och föreställningar, i det de tro, att Herren genom sin helige Andes kraft skall giva dem kraft att vinna seger.

Trohet i det ringa

Personliga, uthålliga och eniga ansträngningar skola krönas med framgång. De som önska göra mycket gott i vår värld, måste vara villiga att göra det efter Guds sinne -- att göra det lilla. Den som vill nå höga platser genom att göra något stort och underbart, kommer att misslyckas att göra någonting alls.

Gud sätter mer värde på att man ständigt i ett gott verk och ofta upprepar en trogen tjänst, än att man utför ett storverk. De unga få därigenom ett gott anseende, och deras ansträngningar få en särskild prägel.

De unga kunna utföra ett gott arbete för att rädda själar. Gud gör dem ansvariga för det sätt, på vilket de förvalta de pund, som anförtrotts dem. Må de som göra anspråk på att vara Guds söner och döttrar, sträva mot ett högt mål. Må de använda varje förmåga, Gud har givit dem.

Kapitel 59

Farliga nöjen för de unga

Begäret efter spänning och roande förströelse är en frestelse och en snara för Guds folk och särskilt för de unga. Satan är ständigt i färd med att uttänka lockmedel till att vända sinnet bort från de allvarliga förberedelserna för framtidens strider och prövningar. Med världens barn som sina redskap söker han ständigt egga och locka de obetänksamma till att delta i världsliga förströelser. Det finnes föreställningar, föredrag och en mängd olika slags underhållning, som ha till syftemål att ingjuta kärlek till världen. Och genom denna förening med världen blir tron försvagad.

Satan är en outröttlig arbetare, och en förslagen dödsfiende. Närhelst ett tanklöst ord uttalas, vare sig det är såsom smicker eller för att förmå ungdomen att betrakta synden med mindre avsky, så använder han sig av det och vattnar den onda sådden, på det den må kunna slå rot och bringa en god skörd. Han är i ordets alla betydelser en bedragare och en skicklig tjusare. Han har många finmaskiga nät, som se ut att vara ofarliga, men som äro skickligt iordninggjorda för att fånga de unga och obetänksamma. Det naturliga sinnet strävar efter nöjen och förströelser. Satans förfaringssätt är att fylla sinnet med en längtan efter världslig förströelse, så att det inte blir någon tid över för frågan: Hur är det med min själ?

En farofylld tid

Vi leva i en farofylld tid för de unga. Den gängse ten-densen i samhället är att låta ungdomen följa sina egna naturliga böjelser. Föräldrarna smickra sig med att deras barn, om de äro yra, skola lägga bort sina dåliga vanor och bliva nyttiga män och kvinnor, när de bliva äldre och kunna tänka

självständigt. Det är ett misstag. Under årtal tillåta de en fiende att beså hjärtats åker och låta dåliga grundsatser växa sig starka, under det att de ej tyckas upptäcka den hemliga faran och det förfärliga slutet av den väg, som för dem synes vara en lyckoväg. I många fall kommer det arbete, som sedan slösas på dessa unga, att bliva till ingen nytta.

Fromhetskravet sättes i allmänhet ej högt bland kristna bekännare, och det är svårt för de unga att motstå världsliga inflytelser, som uppmuntras av många för-samlingsmedlemmar. Största delen av de namnkristna leva i verkligheten för världen, under det att de bekänna sig leva för Kristus. De se icke de himmelska tingens härlighet och kunna därför ej älska dem i sanning. Många bekänna sig vara kristna, emedan det är en heder att vara det. De förstå icke, att en sann kristen måste bära sitt kors, och deras religion kan ej förmå dem att avstå från att taga del i världsliga nöjen.

Somliga kunna inträda i danssalongen och deltaga i alla de nöjen, som där erbjudas. Andra kunna icke gå så långt, men de kunna deltaga i fester och utflykter och kunna bevista teaterföreställningar och andra världsliga nöjen. Det skarpaste öga skulle icke kunna upptäcka någon skillnad mellan deras uppträdande och de otroendes.

Under världens nuvarande tillstånd är det ej lätt för föräldrar att tygla sina barn och undervisa dem i enlighet med Bibelns grundsatser. Barnen bliva ofta otåliga av förbuden. De önska vandra sin egen väg och gå och komma, som de behaga. Särskilt från det tionde till det adertonde levnadsåret ha de gärna en känsla av, att det inte ligger någon fara i att bevista unga kamraters världsliga sammankomster. Men erfarna kristna föräldrar kunna inse faran. De äga kunskap om sina barns särskilda frestelser och veta, vilket inflytande dessa ting ha på barnets sinne. Av längtan efter att se sina barn frälsta borde de avhålla dem från dessa eggande förströelser.

Vilken börda lyftes inte från omsorgsfulla och trogna föräldrars hjärtan, då deras barn själva avgöra sig för att lämna världens njutningar och bliva Kristi lärjungar. Men ej ens då få föräldrarnas ansträngningar upphöra. Dessa unga ha blott på allvar begynt sin kamp mot synden och mot sitt naturliga hjärtas ondskas, och de stå i mycket stort behov av sina föräldrars råd och omsorger.

En prövningstid förestår de unga

Unga sabbatshållare, som ha övervunnit världens lockelser, måste bliva prövade och luttrade. De sista dagarnas faror omgiva oss, och prövningar förestår de unga, som många ej ha förutsett. De skola komma i trångmål och förvirring, och äktheten av deras tro skall bliva prövad. De bekänna sig vänta på Människosonen; likväl ha somliga av dem varit dåliga föredömen för de icke troende. De ha ej velat lämna världen, utan ha förenat sig med den i förlustelseutflykter och andra nöjessammankomster, under det att de berömde sig av att deltaga i oskyldiga förströelser. Men det är just sådana eftergifter, som skilja dem från Gud och göra dem till världens barn.

En del sträva ständigt efter gemenskap med världen. Deras åsikter och känslor överensstämma mycket bättre med världens ande än med Kristi självförnekande efter-följares ande. Det är helt naturligt, att de föredraga att vara tillsammans med dem, vilkas sinnelag bäst harmonierar med deras eget. Och sådana äga alltför mycket inflytande bland Guds folk. De äro en del av det och räknas till det, men de äro en stötesten för de otroende och för de svaga och icke helgade i församlingen. Under denna luttringstid komma dessa bekännare att antingen bliva helt omvända och helgade genom lydnad för sanningen eller att vandra ut i världen för att mottaga sin vedergällning tillsammans med världens barn.

Den som jagar efter nöjen, kan Gud icke erkänna så-som sin

efterföljare. Endast de som förneka sig själva, och som leva ett nyktert, ödmjukt och helgat liv, äro Jesu sanna efterföljare. Och dessa kunna ej finna nöje i det lättsinniga, tomma tal, som kännetecknar den som älskar världen.

Avsöndring från världen

Kristi sanna efterföljare måste göra uppoffringar. De måste undvika världsliga nöjestillställningar, emedan de ej där kunna finna Jesus. Där finna de ingenting, som kan förmå dem att bliva himmelskt sinnade, och som kan befrämja deras tillväxt i nåden. Genom lydnad för Guds ord kunna de hålla sig fjärran från allt detta och bliva bevarade.

”Alltså skolen I känna dem av deras frukt”, förklarar Frälsaren (Matt. 7: 20). Alla Kristi sanna efterföljare bära frukt till hans ära. Deras liv bära vittnesbörd om alt ett gott verk utförts i dem genom Guds Ande, och de bära helgelsens frukter. Deras liv äro förädlade och rena. Goda gärningar äro den sanna gudaktighetens omisskännliga frukter, och de som icke bära sådana frukter, uppenbara, att de icke ha någon erfarenhet i de ting, som Gud tillhöra. De äro icke i vinträdet. Jesus sade: ”Förbliven i mig, så förbliver jag i eder. Såsom grenen icke kan bära frukt av sig själv, utan allenast om den förbliver i vinträdet, så kunnen I det ej heller, om I icke förbliven i mig. Jag är vinträdet, I ären grenarna. Om någon förbliver i mig, och jag i honom, så bär han mycken frukt; ty mig förutan kunnen I intet göra” (Joh. 15: 4, 5).

De som vilja dyrka den sanne guden, måste uppoffra varje avgud. Jesus sade till den lagkloke: ”Du skall älska Herren, din Gud, av allt ditt hjärta och av all din själ och av allt ditt förstånd. Detta är det yppersta och förnämsta budet” (Matt. 22: 37, 38). De fyra första buden i Guds lag tillåta ingen söndring i människans tillgivenhet för Gud. Ej heller får någonting dela vår stora glädje i Gud. Vi kunna icke gå framåt i vår kristliga erfarenhet, om vi ej lämna allt, som skiljer oss från Gud.

Församlingens stora överhuvud, som har kallat sitt folk ut ur världen, bjuder dem att skilja sig från världen. Han önskar, att hans budords höga anda skall skilja hans barn från de världsliga intressena, i det den drager dem närmare honom. Att älska Gud och hålla hans bud är något helt annat än att älska världens njutningar och dess vänskap. Det finnes ingen gemenskap mellan Kristus och Belial.

Löften till de unga

Kamp och strid förestår de unga, som följa Kristus. De måste dagligen bära sitt kors, då de avskilja sig från världen och söka efterlikna Kristi liv. Men det finnes många dyrbara löften, som givits åt dem, som söka Frälsaren i unga år. Visheten ropar till människors barn: ”Jag älskar dem som älska mig, och de som söka mig, de finna mig” (Ords. 8: 17).

”Omgjorden därför edert sinnes länder och varen nyktra; och sätten med full tillit edert hopp till den nåd som bjudes eder i och med Jesu Kristi uppenbarelse. Då I nu haven kommit till lydnad, så följ den icke de begärelser som I förut, under eder okunnighets tid, levden i, utan bliven heliga i all eder vandel, såsom han som har kallat eder är helig” (1 Petr. 1: 13--15). ”Ty Guds nåd har uppenbarats till frälsning för alla människor; den fostrar oss till att avsäga oss all ogudaktighet och alla världsliga begärelser, och till att leva tuktigt och rättfärdigt och gudfruktigt i den tidsålder som nu är, medan vi vänta på vårt saliga hopp fullbordad och på den store Gudens och vår Frälsares, Jesu Kristi, härlighets uppenbarelse

Hans som har utgivit sig själv för oss, till att förlossa oss från all orättfärdighet, och till att rena åt sig ett egendomsfolk, som beflitar sig om att göra vad gott är” (Tit. 2: 11--14).

Kapitel 60

Fasta grundsatser i ungdomsåren

De unga böra styras av fasta grundsatser, så att de rätt kunna göra bruk av de krafter, som Gud förlänat dem. Men de unga följa ofta blint sina egna ingivelser, utan att akta på några grundsatser, och äro därför ständigt i fara. Eftersom de ej alltid kunna stå under föräldrars och för-myndares ledning och beskydd, måste de lära sig självtillit och självkontroll. De måste uppfostras till att tänka och handla i lydnad för samvetets röst.

Förströelser och nöjen

De som äro sysselsatta med studier, böra erhålla omväxling. Hjärnan bör ej ständigt användas till ansträngande tankearbete, ty dess ömtåliga mekanism blir utsliten. Kroppen måste övas lika väl som själen. Men det är av stor vikt att iakttaga måttlighet beträffande förströelser, såsom vid varje annat förehavande. Likaledes måste dessa förströelsers art noggrannt och omsorgsfullt beaktas. De unga borde fråga sig själva: Hur kommer dessa nöjen att påverka det kroppsliga, själsliga och moraliska välbefinnandet? Skall mitt sinne bliva så förtrollat, att jag glömmer Gud? Skall jag ej mer kunna ha hans härlighet inför mina ögon?

Kortspel bör ej tillåtas. Sådana förbindelser och-syften äro skadliga . . . Det finns ingenting i sådana nöjen, som kan gagna själen eller kroppen. Det finns ingenting som kan skärpa förståndet, och ingenting som kan rikta det med värdefulla tankar för framtida bruk. Samtalet rör sig ofta om lättsinniga och förnedrande ämnen.

Skicklighet i att hantera kort leder ofta till en önskan att använda denna

kunskap för att vinna personliga fördelar. Först satsas en liten summa, därefter en större, tills ett spelbegär uppstår, som leder till en säker undergång. Hur många har ej detta farliga nöje lett till varjehanda brott, till fattigdom, till fängelse, till mord och till galgen! Och likväl finnas många föräldrar, som ej se det fördärvets svalg, som här öppnar sig för våra unga.

Till de skadligaste nöjena hör teatern. I stället för att vara en läroanstalt för sedlighet och dygd, såsom ofta framhålles, är den själva härden för osedlighet. Dåliga vanor och syndiga böjelser uppammas och stärkas genom dessa föreställningar. Tarvliga sånger och okyska åtbörder, ord och ställningar besudla fantasien och orsaka moralisk försoffning. De unga, som ha för vana att bevista dylika föreställningar, pruta av på sina grundsatser. Ingenting i vårt land har sådan makt som teaterföreställningarna att fördärva fantasien, tillintetgöra religiösa föreställningar och borttaga intresset för livets verkligheter.

Kärleken till dessa skådespel tilltager, varje gång man bevistar dem, på samma sätt som begäret efter berusande drycker tilltager, varje gång man hängiver sig åt dem. Man kan vara trygg, endast om man håller sig borta från teater, cirkus och varje annan tvivelaktig förlustelseplats.

Det finnes förströelser, som äro synnerligen nyttiga både för kropp och själ. Ett upplyst sinne med god omdömesförmåga kan finna riklig underhållning och vederkvickelse i sådant, som icke blott är oskadligt utan ävan lärorikt. Vederkvickelse ute i friksa luften och begrundan av Guds verk i naturen kommer att skänka den störta behållning.

Kapitel 61

Samkväm

Sammankomster för sällskaplig samvaro äro i högsta grad nyttiga och lärorika, om de som komma tillsammans äga Guds kärlek i sina hjärtan, när de mötas för att utbyta tankar om Guds ord eller uttänkta planer för att befrämja hans verk och göra gott mot sina medmänniskor. När den helige Ande hälsas såsom gäst vid dessa sammankomster, och när ingenting säges eller utföres, som kan driva honom bort, är Gud ärad, och de som komma tillsammans bliva vederkvickta och stärkta.

Men det finnes sammankomster av annan art, där högfärd, munterhet och lättsinne alltför ofta förekomma. De som äro närvarande vid dessa sammankomster, löpa fara att glömma Gud på grund av sitt begär efter nöjen, och mycket äger rum, som framkallar tårar i skyddsänglarnas ögon. Nöjestillställningen blir för tillfället deras paradiset. Alla hängiva sig åt munterhet och glädje. Ögonen tindra, kinderna rodna -- men samvetet sover.

Brist på andlighet

Sådan hänförelse har icke något himmelskt ursprung. Den är fullständigt jordisk. Sorgsna blicka änglarna ned på dem som glömma Kristus, han som gjort så mycket för dem. När sjukdom och död kommer över dessa, som endast levat för att förlusta sig, skola de för sent bliva varse, att de sakna olja i sina lampor, och att de ej äro beredda att sluta sitt levnadslopp.

Innehållet i de samtal, som föras vid många samkväm, uppenbara vad hjärtat är uppfyllt av. De lättsinniga tal och dåraktiga kvickheter, som uttalas

endast för att frammana skratt, representera ej Kristus på rätt sätt. De som yttra dem, skulle ej vilja göra räkenskap för sina ord. Lyssnarna få en felaktig uppfattning, och Kristus vanäras. O, att de unga ville giva noga akt på sina ord, ty genom dessa skola de bliva rättfärdiga eller fördömda! Kom ihåg att Jesus är vid din sida, var du än är. Han lägger märke till dina handlingar och lyssnar till dina ord. Skulle du skämmas, om du finge höra hans röst tala till dig, och om du förstode, att han hör ditt samtal?

Den kristne som en gång varit allvarlig, men sedan deltagit i världsliga förströelser, är på farlig mark. Han har lämnat den trakt, som är uppfylld av himmelens livgivande atmosfär, och har råkat in i dimma och tjocka. Ty i många fall äro samkväm och nöjestillställningar en skamfläck på Kristi religion.

Den som äger gemenskap med Gud, kan icke av hjärtat deltaga i dem. De ord han hör, tilltala honom ej, ty det är icke Kanaans språk. Talarna uppenbara ej, att deras hjärtan äro uppfyllda av välljud inför Gud.

Farliga inflytelser

De som äro konstlade till sin karaktär och i sin religiösa erfarenhet, taga alltför gärna del i nöjestillställningar och påverka andra genom sitt exempel. Ibland bliva unga män och kvinnor, som söka vara bibelkristna, övertalade att taga del i en festlighet. Då de ej vilja synas egendomliga, och då de äro böjda att följa andras exempel, utsätta de sig för deras inflytande, som kanske aldrig ha känt Guds maning i sina hjärtan. Om de under bön hade rådfrågat de gudomliga föreskrifterna för att få veta, vad Kristus har sagt med hänsyn till de frukter, som skola visa sig i den kristnes liv, skulle de ha förstått, att dessa underhållningar i verkligheten voro förberedda för att avhålla själar från att mottaga kallelsen till Lammets bröllopsmåltid.

Det händer stundom, att de unga, som omsorgsfullt ha undervisats om Herrens väg, genom att besöka nöjeställningar föras på avvägar genom det mänskliga in-flytandets makt och fatta kärlek till dem, som blivit uppfostrade och utbildade i världen. De sälja sig till ett livslångt slaveri genom att förena sig med individer, som ej ha en kristlig andes kännemärke. De som i sanning älska och tjäna Gud, skola frukta för att stiga ned till världens nivå genom att öva umgänge med dem som ej ha låtit Jesus få rum i sina hjärtan. De skola ståndaktigt stå på Kristi sida, även om deras liv kommer att bli uppfyllt av självförnekelse och självuppgifring.

Hjälpen mot lättsinne

Kristus levde ett mödosamt och uppgiffrande liv för oss kunna vi då ej uppgiffra oss för honom? Är icke det lidande han utstått för oss, och den rättfärdighet han vill giva oss, ämnen, värda att sysselsätta våra tankar? Om de unga vilja hämta skatter ur Bibelns skattkammare, om de vilja begrunda den förlåtelse, frid och eviga rättfärdighet, som kröner ett liv i självförnekelse, skola de icke ha något begär efter tvivelaktiga nöjen och förströelser.

Kristus gläder sig, då de ungas tankar kretsas kring frälsningens stora och förädlade tema. Han tager sin boning i deras hjärtan och uppfyller dem med glädje och frid. Kristi kärlek bliver i själen ”en källa vars vatten springer upp med evigt liv” ... De som ha denna kärlek, skola glädja sig över att tala om de ting, som Gud har berett åt dem som älska honom.

Den evige Guden har gjort en bestämd skillnad mellan den helige och syndaren, mellan den omvände och den oomvända. De två grupperna övergå inte omärkligt i varandra såsom regnbågens färger, utan äro så olika varandra som middag och midnatt. Guds folk kan ej i trygghet umgås med dem, som känna sanningen men ej efterleva den. Patriarken Jakob utropade, då han

talade om vissa av sina söners handlingar, som han tänkte på med avsky: ”Min själ inlåte sig ej i deras råd, min ära tage ingen del i deras samkväm.” Han kände, att hans egen heder skulle fläckas, om han förenade sig med syndare i deras handlingar. Han påpekade faran och uppmanar oss att avhålla oss från dåligt sällskap, på det att vi icke må bliva besmittade av det onda. Och den helige Ande giver oss en liknade varning genom aposteln Paulus: ”Haven ingen delaktighet i mörkrets gärningar, som icke hava någon frukt, utan avslöjen dem fastmer.”

Samkväm som vi kunna bevista

Vi böra helga och använda alla våra förmågor så, att vi genom vårt inflytande kunna vinna själar för Kristus. Unga män och kvinnor böra ej tro, att deras tidsfördriv och deras samkväm för samspråk och musik, så som de vanligen gestalta sig, äro Kristus behagliga.

Gång efter annan har det visats mig, att våra samman komster måste präglas av en bestämd religiös anda. Om de unga ville samlas för att läsa och förstå Skrifterna och fråga: ”Vad skall jag göra för att få evigt liv?” samt därefter enigt ställa sig på sanningens sida, skulle Herren ingjuta sin välsignelse i deras hjärtan.

O, att varje församlingsmedlem, och varje arbetare i våra institutioner, kunde förstå att detta livet är en skola, i vilken vi måste bereda oss för att bliva rannsakade av himmelens Gud! Han kommer att kräva renhet, obefläckade tankar och osjälviska handlingar. Varje ord, varje handling och varje tanke upptecknas i himmelens böcker.

Det är genom sanningens makt och inflytande, vi måste helgas och erhålla likhet med den förebild, som givits oss i Guds ord. Herrens vilja kunna vi lära endast genom att samvetsgrant lyda hans ord. Låt oss betrakta

Guds ord!

Kapitel 62

Dans

En sann kristen har ingen önskan att uppsöka någon nöjestillställning eller deltaga i någon förströelse, som han ej kan nedbedja Guds välsignelse över. Han befinner sig aldrig i teatern, i biljardhallen eller i bollhuset. Han begiver sig aldrig till dansbanan eller till något annat lockande nöje, som kan fördriva Kristus från själen.

De som mana oss att deltaga i dessa förströelser, svara vi: Vi kunna ej deltaga i dem i Jesu namn. Vi kunna icke bedja om Guds välsignelse över den tid, som tillbringas i teatern eller danssalongen. Ingen kristen skulle önska möta döden på en sådan plats. Ingen skulle vilja vara där, när Jesus kommer.

Skola vi ångra, att vi bevistat så få nöjestillställningar, då vi möta vår sista stund och överblicka vårt levnadslopp? Skola vi ångra, att vi så sällan deltagit i tanklös munterhet? Skola vi inte snarare bittert ångra, att vi förött så mycken värdefull tid på att roa oss själva, ångra, att vi försummat så många tillfällen, som kunde ha förskaffat oss oförgängliga rikedomar, om vi rätt använt dem?

Det har blivit en vana hos kristna bekännare att söka finna en ursäkt för varje tillfredsställande av hjärtats trängtan. På grund av förtroligt umgänge med synden, kunna de ej se dess ohygglighet. Många som göraanspråk på att vara Guds barn, söka rättfärdiga sådana synder, som Guds ord fördömer, genom att förena något välgörenhetsändamål med sina gudlösa tillställningar. På det sättet låna de en himmelsk klädnad att tjäna djävulen i. Själar bliva bedragna och vilseledda och förlora sin dygd och renhet genom

dylika utsvävningar.

Ett liv i utsvävningar

I många religiösa familjer förekomma kortspel och dans såsom tidsfördriv. Det framhålles, att de äro stilla nöjen i hemmet, som mycket väl kunna tillåtas under föräldrarnas överinseende. Men därigenom uppammas en kärlek till dessa lockande förströelser, och det som betraktades ofarligt i hemmet, kommer ej heller att anses farligt utanför hemmet. Man måste utröna, om något gott kan vinnas genom dessa förströelser. De varken stärka kroppen eller giva vila åt själen. De giva ej själen en enda dygdig eller helig tanke. Tvärtom taga de bort lusten för allvarliga tankar och kristliga tjänster. Visserligen är det stor skillnad mellan en finare fest med ett utvalt sällskap och de sämre offentliga danssalongerna med deras syndiga besökare, men bådadera äro steg på utsvävningarnas väg.

Så som dansen försiggår för närvarande, är den en lastens skola och en fruktansvärd förbannelse för samhället. Om alla de som i våra stora städer årligen fördärvas därigenom, kunde föras tillsammans, vilka skildringar av förfelade liv skulle man då ej få höra. Hur många, som nu äro redo att ursäkta sig för denna handling, skulle ej då bliva uppfyllda av ängslan och förvåning inför följderna. Hur kunna föräldrar, som bekänna sig vara kristna, utsätta sina barn för frestelser genom att tillsammans med dem bevista dylika festtillställningar? Hur kunna unga män och kvinnor sälja sin själ för dessa förtrollande nöjen?

Kapitel 63

Vara medmänniskors frälsning

Det föredöme som Kristus gav, då han med sig för-enade mänsklighetens intressen, borde efterföljas av alla som predika hans ord, och av alla som mottagit hans nåderika budskap. Vi böra ej avsöndra oss från samhället och förneka oss allt umgänge med våra medmänniskor. För att kunna nå alla samhällsklasser måste vi uppsöka dem, där de äro. De skola sällan uppsöka oss av egen drift. Ej blott från predikstolen påverkas människornas hjärtan av den gudomliga sanningen. Det finnes ett annat arbetsfält, som måhända är blygsammare, men som är fullkomligt lika lovande. Det är i de fattigas hyddor och de rikas palats, i sjukhuset och i sammankomster för oskyldig förlustelse.

Såsom Kristi lärjungar kunna vi icke förena oss med världens barn blott på grund av kärlek till nöjen och för att deltaga i deras dårskaper. Sådant sällskapsliv är enbart skadligt. Vi böra aldrig samtycka till synden genom våra ord eller våra handlingar, genom vår tystnad eller vår närvaro. Vi måste ha Jesus med oss, vart vi än gå, och vi måste städse söka uppenbara vår dyrbare Frälsare för andra. De som söka bevara sin religion genom att gömma den innanför stenvägg, förlora värdefulla tillfällen att göra gott. Genom vårt umgänge med våra medmänniskor kommer kristendomen i beröring med världen. Var och en som mottagit det gudomliga ljuset, måste lysa upp vägen för dem, som icke känna till livets ljus.

Vi böra alla bliva Jesu vittnen. Om vårt inflytande i samhället är helgat genom Kristi nåd, måste vi använda det till att vinna själar för Frälsaren. Må världen se, att vi ej äro själviskt upptagna av våra egna intressen, utan att vi vilja, att andra skola bliva delaktiga av våra välsignelser och förmåner. Må de se, att vår religion inte gör oss osympatiska eller fordringsfulla. Må alla

som bekänna, att de ha funnit Kristus, tjäna dem såsom han tjänade människorna.

Vi borde aldrig giva världen den felaktiga uppfattningen, att de kristna äro ett dystert och olyckligt folk. Om vi fästa vår blick på Jesus, skola vi se en medlidsam Återlösare och skola erhålla ljus från hans ansikte. Varhelst hans Ande råder, där förbliver friden. Och där finnes även glädje -- en stilla, helig förtröstan till Gud.

Kristus finner behag i sina efterföljare, när de visa att de äro delaktiga av den gudomliga naturen, trots sina mänskliga svagheter. De äro icke bildstoder, utan levande män och kvinnor. Deras hjärtan, som äro vederkvickta av den gudomliga nåden, öppna sig och sträcka sig mot rättfärdighetens Sol. Ljuset återspeglas från dem till andra under en verksamhet, som omstrålas av Kristi kärlek.

Kapitel 64

Kristlig umgängeskunst och artighet

Kristlig umgängeskunst är alltför litet beaktad av Guds folk. Denna del av undervisningen borde ej försummas eller lämnas ur räkningen i våra skolor.

Man borde lära de studerande, att de ej äro självständiga, utan att var och en av dem utgör en tråd, som tillsammans med andra trådar bildar väven. Ingenstädes kan denna undervisning meddelas lämpligare än i skolhemmet. Här ha eleverna ständigt tillfälle att utveckla sig till goda sällskapsmänniskor. Det ligger i deras egen förmåga att använda sin tid och sina tillfällen på ett sådant sätt, att de dana en karaktär, som kan göra dem lyckliga och nyttiga. De som isolera sig från världen och äro ovilliga att bliva till välsignelse för andra genom att i vänlighet sällskapa med dem, förlora själva många välsignelser. Ty sinnet blir förfinat och förädlat genom umgänge med andra, och genom sällskapslivet knyts vänskapsband. Allt detta resulterar i större enhet och en anda av kärlek, som himmelen med välbehag blickar ned på.

Framför allt borde de, som ha smakat Kristi kärlek, förkovra sina sällskapliga anlag, ty på detta sätt kunna de vinna själar för Kristus. Kristus borde ej bliva dold i deras hjärtan, borde ej bliva innesluten såsom en helig och ljuvlig skatt, som ingen annan än ägaren får njuta av. Ej heller borde man uppenbara Kristi kärlek endast för dem, man tycker om. Man borde undervisa eleverna om det kristuslika i att visa ett vänligt intresse och ett sällskapligt sinnelag gentemot dem, som mest stå i behov därav, även om dessa ej tillhöra deras egen vänkrets. Vid alla tillfällen och på alla platser visade Jesus ett kärleksfullt intresse för människorna och lät dem bliva delaktiga av hans fromma glädje. De studerande borde läras att följa i hans

fotspår. De borde lära sig att visa kristligt intresse och kristlig sympati och kärlek för sina unga kamrater och bemöda sig om att draga dem till Jesus. Kristus skulle i dem bliva såsom en vattenrik källa, som springer fram med evigt liv och vederkvicker alla, som komma i beröring med den.

Det är denna villiga och kärleksfulla tjänst för andra under tider av trängande nöd, som Gud sätter stort värde på. Sålunda kunna de studerande, om de äro trogna sin bekännelse, vara Guds levande missionsarbetare ännu medan de äro i skolan. Allt detta tager tid, men den tid som åtgår, är väl använd, ty på detta sätt lär sig den studerande, hur han skall kunna framställa kristendomen för världen.

Kristus vägrade ej att förena sig med andra i vänskapligt umgänge. När han av en farisé eller publikan blev inbjuden till gästabud, antog han inbjudningen. Under sådana tillfällen voro de ord, han yttrade, en livslukt till liv för åhörarna, ty han gjorde måltiden till ett tillfälle att delgiva dem många värdefulla lärdomar, som voro lämpade efter deras behov. Samtidigt lärde Jesus lärjungarna, hur de skulle skicka sig, när de voro tillsammans med sådana som icke voro religiösa, såväl som när de voro tillsammans med dem som voro det.

Kapitel 65

Sällskapslivets inflytande

De unga kunna icke hindras att ha kamrater, och de kunna ej undgå att komma under deras inflytande. Det finns hemliga band, som sammanbinda själarna, så att det ena hjärtat påverkar det andra. En människa påverkas av en annans tankar, känslor och lynne. Denna påverkan kan vara till välsignelse eller förbannelse. De unga kunna hjälpa och stärka varandra, så att de förbättra sitt uppförande och erhålla större duglighet och mera kunskaper. Men om de bliva sorglösa och otrogna, kunna de utöva ett fördärvbringande inflytande.

De unga borde lära sig allvarligt beakta valet av kamrater. Bland de unga som bevista våra skolor, finnas alltid två klasser: de som söka behaga Gud och lyda sina lärare, och de som äro uppfyllda av en laglöshetens anda. Om de unga vilja följa massan och göra det onda, skola de genom sitt inflytande träda i själafiendens tjänst. De komma att leda dem vilse, som icke ha gjort till sin föresats att vara orubbligt trogna.

Det är sant, som ordspråket säger: ”Säg mig, med vem du umgås, och jag skall säga dig vem du är.” De unga förstå ej, i hur stor utsträckning både deras sinnelag och deras anseende påverkas genom valet av vänner. Man sällskapar med dem, vilkas uppfattning, vanor och hand-lingar motsvara ens egna. Den som hellre vill sällskapa med okunniga och lastbara människor än med förståndiga och goda, visar därigenom att hans egen karaktär är bristfällig. Kanhända hans uppfattningar och vanor först äro helt olika deras, som han vill sällskapa med, men när han förenar sig med dessa individer, förändras lians tankar och känslor. Han uppgiver sina grundsatser och sjunker omärkligt men ändå oundvikligt ned till sina kamraters nivå. Liksom en vattenström alltid uppslammar en del av den bädd den flyter fram över, så

bliva de ungas grundsatser och vanor ständigt påverkade av de människors sinnelag, med vilka de sällskapa.

Karaktärsstyrka

Karaktärsstyrka består av två ting: viljekraft och självbehärskning. Många unga tro, att en stark, obehärskad känsla är detsamma som karaktärsstyrka. Men sanningen är, att den som behärskas av sina känslor, är en svag varelse. En människas verkliga storhet och ädelhet visar sig i att hon kan undertrycka sina känslor, icke i att känslorna kunna undertrycka henne. Den starkaste människan är den, som, ehuru känslig för smädelse, kan tygla sina känslor och förlåta sin fiende.

Gud har givit oss intellektuell och moralisk kraft, men i stor utsträckning bär var och en själv ansvaret för sin karaktärs daning. Varje dag blir karaktärsbyggnaden alltmer fullkomlig. Guds ord uppmanar oss att giva akt på hur vi bygga, och se till, att vår byggnad är grundad på den eviga klippan. En tid kommer, då vårt verk skall uppenbaras, såsom det är. Nu är den rätta tiden att utbilda de förmågor, Gud har givit oss, så att vi dana karaktärer, som bliva till nytta här och bliva passande för ett högre, tillkommande liv.

Tron på Kristus såsom en personlig Frälsare skall giva styrka och fasthet åt karaktären. De som ha en fast tro på Kristus, äro nyktra och minnas, att Guds blick vilar på dem. De tänka på att alla människors Domare känner deras sedliga styrka, och att himmelens härskaror hålla vakt för att se, vilka karaktärsdrag som utvecklas.

Orsaken till att de unga begå sådana allvarliga felsteg är, att de ej taga lärdom av dem, som levat längre än de själva. De studerande ha icke rätt till att med ett skämt eller en kvickhet bortförklara sina föräldrars och lärares

varningar och förmaningar. De borde taga vara på varje lärdom och inse, att de samtidigt behöva en grundligare undervisning, än någon mänsklig varelse kan giva. När Jesus genom tron förbliver i hjärtat, blir hans Ande en kraft till att rena och uppliva själen. Sanningen i hjärtat kan inte undgå att utöva ett förädlande inflytande på livet.

Må de studerande, som lämnat sina hem och inte längre äro under föräldrars direkta inflytande, komma ihåg, att deras himmelske Faders blick vilar på dem. Han älskar sanningen. Han känner deras behov och förstår deras prövningar. Han ser i dem stora förmågor och är redo att hjälpa dem att nå den högsta utveckling, om de vilja inse sitt behov och utbedja sig hjälp av honom.

Kära studerande, edra föräldrars böner uppstiga dag och natt till Gud för eder skull. Dag efter dag följa de eder vandel med kärleksfullt intresse. Lyssna till deras enträgna böner och varningar, och besluta att med all din kraft höja dig över det onda, som omgiver dig. Du inser inte, hur försåtligt fienden arbetar på att fördärva ditt sinne, inplanta dåliga vanor och osunda grundsatser.

Kanhända du ej inser den verkliga faran av att taga det först steget på lättsinnets och nöjenas väg, utan tror att du, när du önskar förändra din vandel, skall kunna göra det rätta lika lätt, som innan du hängav dig åt det onda. Men detta är ett misstag. Genom att välja dåliga kamrater ha många steg för steg blivit ledda från dygdens väg till en avgrund av olydnad och utsvävningar, som de en gång trodde det vara omöjligt för dem att sjunka ned i.

Den lärjunge som giver efter för frestelser, försvagar sitt goda inflytande, och den som genom en syndig vandel bliver själafiendens redskap, måste inför Gud avlägga räkenskap för den del han har haft i att

lägga stötestenar för andra. Varför skola de studerande förena sig med den store avfällingen? Varför skola de bliva hans redskap till att fresta andra? Borde de inte hellre lära sig att hjälpa och uppmuntra sina studiekamrater och lärare? Det är deras förmån att hjälpa sina lärare att bära deras bördor och möta de motgångar, som Satan skulle göra alltför svåra och prövande. De kunna skapa en anda, som blir dem till hjälp och uppmuntran. Varje studerande kan glädja sig i förvissningen om att han stått på Kristi sida, visat aktning för ordning, flit och lydnad och vägrat att låna det allra minsta av sitt inflytande och sin förmåga åt den store fienden till allt, som är gott och förädlande.

Den elev som noggrannt aktar på sanningen och känner sitt ansvar, kan utöva ett stort inflytande för Kristus över sina studiekamrater. De unga som vunnit gemenskap med Frälsaren, äro icke tygellösa. De sträva ej efter att roa och gagna blott sig själva. Emedan de i anden äro ett med Kristus, skola de även i verksamheten bliva ett med honom. De äldre eleverna vid våra skolor borde tänka på, att det står i deras makt att påverka de yngre elevernas vanor och handlingar, och de borde sträva efter att på bästa sätt använda varje tillfälle. Må dessa elever besluta sig för att icke genom sitt inflytande överlämna sina kamrater i fiendens händer.

Jesus skall bistå alla dem, som förtrösta på honom. De som äga delaktighet i Kristus, äro lyckliga. De följa den väg som Frälsaren vandrat, och korsfästa för hans skull sitt kött tillika med dess lustar och begärelser. De ha grundat sitt hopp på Kristus, och världens stormar förmå ej slita dem från den säkra grundvalen.

Varen pålitliga och trogna

Det kommer an på er, unga män och kvinnor, att besluta, om ni vilja bliva pålitliga och trogna, och om ni beslutsamt och orubbligt vilja stå på

sanningens sida under alla förhållanden. Vill du utbilda goda vanor? Välj då till ditt sällskap sådana, som äro sedligt starka, och vilkas mål är det goda. Den värdefulla nådatiden har blivit dig förunnad för att du skulle bortarbota varje brist i din karaktär. Detta borde du sträva efter, icke blott för att erhålla det tillkommande livet, utan för att bliva nyttig i detta livet. En god karaktär är värdefullare än guld och silver. Den påverkas ej av kriser och omvälvningar, och på den dag, då jordiska rikedomar skola sopas bort, skall den giva dig riklig ersättning. Renhet, stadga och uthållighet äro egenskaper, som var och en borde sträva efter att uppodla, ty de giva sin ägare en kraft, som är oemotståndlig -- en kraft, som gör honom mäktig att göra det goda, mäktig att motstå det onda och mäktig att bära motgångar.

Kärleken till sanningen och en känsla av ansvar att förhärliga Gud uppmuntrar mer än något annat till förståndets utveckling. Med denna drivfjäder till handling kan den studerande icke bliva lättsinnig. Han kommer ständigt att vara allvarlig. Han kommer att studera såsom under Guds överinseende, i det han vet, att hela himmelen är i verksamhet för att meddela honom undervisning. Han skall bliva ädel, givmild, vänlig, artig, kristuslik och verksam. Hjärtat och förståndet skola verka i enlighet med Guds vilja.

Kapitel 66

Inflytande

Kristi liv utövade ett ständigt tilltagande och obegränsat inflytande, ett inflytande, som förenade honom med Gud och med den mänskliga familjen. Genom Kristus har Gud givit människan ett inflytande, som gör det omöjligt för henne att leva endast för sig själv. Såsom individer stå vi i förbindelse med våra medmänniskor, äro en del av Guds skapelser, och vi ha ömsesidiga förpliktelser. Ingen människa kan vara oberoende av sina medmänniskor, ty den enes välgång inverkar på den andres. Det är Guds mening, att var och en skall känna sig ansvarig för den andres välgång och söka göra honom lycklig.

Varje själ omgives av sin egen atmosfär. Denna kan vara mättad av trons livgivande kraft, av mod och hopp och av kärlekens ljuvliga vällukt. Men det kan även vara tung och kall, fördystrad av missbelåtenhet och själviskhet eller förpestad av skötesyndernas dödliga gift. Varje människa vi komma i beröring med, blir medvetet eller omedvetet påverkad av den atmosfär, som omger oss.

Vårt ansvar

Detta är ett ansvar, som vi ej kunna fritaga oss från. Våra ord, våra handlingar, vår klädsel, vårt uppförande, ja, till och med uttrycket i vart ansikte övar inflytande. De intryck som sålunda erhållas, ha goda eller onda följder, som ingen människa kan överblicka. Varje impuls som därigenom meddelas, är en säd, som utsåtts och som skall bringa en skörd. Den är en länk i den långa ked-jan av mänskliga händelser, som sträcker sig längre än vi kunna föreställa oss. Om vi genom vårt inflytande hjälpa andra att

utveckla goda grundsatser, giva vi dem kraft att göra det goda. De i sin tur utöva samma inflytande på andra, och dessa återigen på andra. Sålunda kunna tusenden bliva välsignade genom vårt omedvetna inflytande.

Om du kastar en sten i vattnet, så bildas den ena vågen efter den andra, och allt eftersom de tillväxa, vidgas cirkeln, tills den når stranden. På samma sätt är det med vårt inflytande. Utan vårt medvetande eller vår makt påverkar det andra till välsignelse eller förbannelse.

Karaktären är en makt. Ett troget, osjälviskt och gudaktigt livs tysta vittnesbörd utövar ett nästan oemotståndligt inflytande. Genom att i våra liv uppenbara Kristi sinnelag samarbeta vi med honom i arbetet för själars frälsning. Det är blott genom att i våra liv uppenbara hans sinnelag, som vi kunna samarbeta med honom.

Ju större inflytande vi ha, desto mera gott kunna vi göra. När de som bekänna sig tjäna Gud, följa Kristi exempel och tillämpa den gudomliga lagens grundsatser i sitt eget liv, när varje handling bär vittnesbörd om att de älska Gud över allting och sin nästa såsom sig själva, då skall församlingen få makt att omdana världen.

Kapitel 67

Världsligt sällskap

De unga borde allvarligt övertänka, vad som skall bliva deras livsverk, och lägga grunden på ett sådant sätt, att deras vanor bliva fria från syndens besmittelse. Om de vilja ha en ställning, i vilken de kunna öva inflytande över andra, måste de äga självtillit. Kärrets lilja sträcker sina rötter ned i dyn och suger genom sin stjälk upp de näringsämnen, som kunna bidra till dess utveckling. Slutligen öppnar den mot ljuset sin fläckfria, rena blomma, som den låter vila på kärrets yta. Den aktar sig för allt, som kan fördunkla dess fläckfria skönhet.

Vi kunna lära av liljan att icke låta oss fördärvas, även om vi äro omgivna av inflytanden, som syfta till att ruinera vårt sedliga liv och föra vår själ mot undergång. Vi böra ställa oss på en plats, där dåligt sällskap ej kan förhärda vårt hjärta. Var och en av de unga borde söka sitt sällskap bland dem, som vandra framåt och uppåt med fasta steg. De borde undfly sådana kamrater, som äro mottagliga för all ond påverkan, som äro overksamma, som inte ivrigt önska erhålla en god kristlig karaktär, och som man ej kan lita på såsom individer, som äro trogna sina grundsatser. Må de unga bliva funna i deras sällskap, som älska och frukta Gud, ty deras ädla och orubbliga karaktär representeras av liljan, som öppnar sin rena blomma på kärrets yta. De vägra att påverkas av något fördärvligt inflytande och mottaga endast det, som kan tjäna till att utveckla en ren och ädel karaktär. De söka efterlikna den himmelska förebilden.

Kapitel 68

Sann kärlek

Kärleken är en värdefull gåva, som vi mottaga från Jesus. Sann och helig tillgivenhet är icke en känsla, utan en princip. De som drivs av sann kärlek, äro varken oförståndiga eller blinda. Undervisade av den helige Ande, älska de Gud över allting och sin nästa såsom sig själva.

Må de som tänka på att gifta sig, överväga varje känsla och noggrannt iakttaga utvecklingen av dens karaktär, som de tänka förena sina levnadsöden med. Må varje steg mot giftermålet kännetecknas av blygsamhet, enkelhet, uppriktighet och en allvarlig strävan att behaga och ära Gud. Giftermålet påverkar det efterföljande livet både i denna världen och i den tillkommande. En ärlig kristen kan ej avgöra sig för något, som Gud ej kan samtycka till.

Sök råd

Om du har förmånen att äga gudfruktiga föräldrar, så rådfråga dem. Framlägg för dem dina förhoppningar och planer och mottag de lärdomar, som deras erfarenhet har givit dem. Därigenom kan du bliva bevarad från många sorger. Framför allt må du rådfråga Kristus. Studera lians ord under bön.

Må en ung kvinna under sådan ledning antaga såsom sitt livs följeslagare endast den, som äger rena och manliga karaktärsdrag, som är flitig, framåtsträvande och ärlig, och som älskar och fruktar Gud. Må den unge mannen till den som skall stå vid hans sida, välja en, som är lämpad att bära sin del av livets bördor, som genom sitt inflytande kan förfina och

förädla honom, och som kan göra honom lycklig genom sin kärlek.

”En förständig hustru är en gåva från Herren”. ”På henne förlitar sig hennes mans hjärta . . . Hon gör honom vad ljuvt är och inte vad lett är, i alla sina levnads-dagar”. ”Sin mun upplåter hon med vishet, och har vänlig förmaning på sin tunga. Hon vakar över ordningen i sitt hus och äter ej i lättja sitt bröd. Hennes söner stå upp och prisa henne säll, hennes man likaså och förkunnar hennes lov: ’Många idoga kvinnor hava funnits, men du, du övergår dem allesammans’. ”Den som vinner en sådan hustru, ”han har funnit lycka, och har undfått nåd av Herren”.

Kapitel 69

Behov av rad och ledning

Under dessa dagar av faror och fördärv äro de unga utsatta för många prövningar och frestelser. Många segla i ett farofyllt farvatten. De behöva en lots; men de vägra alt mottaga den välbehövlige hjälpen och mena, att de äro i stånd att styra sitt eget skepp. De se inte, att de äro i färd med att segla på ett blindskär, som kan bli orsak till alt de lida skeppsbrott i tron och saligheten. De äro förblindade av tanken på frieri och äktenskap, och de bekymra sig endast om att få sin vilja fram. Under denna den viktigaste tiden i deras liv behöva de en ofelbar rådgivare och en säker ledare. Detta skola de finna i Guds ord. Om de inte flitigt studera Bibeln, skola de begå många felsteg, som kunna fördärva både deras egen och andras lycka för det närvarande såväl som för det tillkommande livet.

Många äro benägna att vara häftiga och envisa. De ha ej givit akt på Guds ords visa råd. De ha inte kämpat med sig själva och vunnit en härlig seger, och deras hårda och obändiga vilja har fört dem från dygdens och lydnadens väg. Se tillbaka på edert flydda liv, unga vänner, och betrakta troget eder vandel i Guds ords ljus. Har du så noggrant beaktat dina skyldigheter mot dina föräldrar, som Bibeln påbjuder? Har du i vänlighet och kärlek behandlat din moder, som haft omsorg om dig ända från barndomen? Har du lagil hänsyn till hennes önsknings, eller har du framkallat lidande och sorg i hennes hjärta genom att fullfölja dina egna önsknings och avsikter? Har den sanning, du bekänner dig till, helgat ditt hjärta och mildrat och kuvat din vilja? Varom icke, så är det din uppgift att försona det du brutit i det flydda.

En säker ledning

Bibeln framställer en fullkomlig förebild för karaktären. Denna heliga bok, som är inspirerad av Gud och skriven av heliga män, är en fullkomlig ledstjärna under alla livets förhållanden. Den framställer tydligt både de ungas och de gamlas skyldigheter. Om den blir livets ledstjärna, kommer dess lärdomar att föra själen uppåt. Den skall höja sinnet, fullkomna karaktären och giva frid och fröjd i hjärtat. Men många av de unga ha valt att vara sina egna rådgivare och ledare och ha lagt avgörandena i sina egna händer. Sådana måste mera ingående studera Bibelns lärdomar. På dess blad skola de finna sina skyldigheter gentemot föräldrar och trosbröder framställda. Det femte budet lyder: ”Hedra din fader och din moder, på det att du må länge leva i det land som Herren, din Gud, vill giva dig”. Vidare läsa vi: ”I barn, varen edra föräldrar lydiga i Herren, ty detta är rätt och tillbörligt”.

Ett av tecknen på att vi leva i de yttersta dagarna är, att barnen äro olydiga mot sina föräldrar, otacksamma och oheliga. Guds ord innehåller många påbud och förordningar, som mana till vörndnad för föräldrar. Det framställer för de unga den heliga plikten att älska och vårda sig om dem, som ha lett dem genom barndom och ungdom, tills de blivit fullvuxna män och kvinnor, och nu i stor utsträckning äro beroende av dem för sin frid och lycka. Bibeln gör inga tvetydiga uttalanden i detta ämne; och likväl ha dess lärdomar lämnats obeaktade.

De unga ha mycket att lära, och det viktigaste är att de lära känna sig själva. De böra ha en rätt uppfattning om sina plikter och skyldigheter gentemot föräldrar och skulle ständigt i Kristi skola lära sig att bli milda och saktmodiga av hjärtat. Under det att de böra älska och ära sina föräldrar, böra de även akta på erfarna församlingsmedlemmars omdömen.

En hedersam vandel

En ung man, som sällskapar med en för hans föräldrar obekant flicka och vinner hennes vänskap, handlar icke såsom en ädel kristen gentemot henne eller gentemot sina föräldrar. Genom hemligt umgänge och hemliga sammanträffanden kan han vinna inflytande över hennes sinne, men när han så gör, ådagalägger han ej den själens ädelhet och renhet, som varje Guds barn skulle äga. För att kunna nå sina syften handla de på ett sätt, som inte är ärligt och öppenhjärtigt eller i överensstämmelse med Bibelns föredöme, och de visa sig otrogna gentemot dem som älska dem och vilja vara deras trofasta ledare. Äk-tenskap, som ingås under sådan påverkan, äro ej i överensstämmelse med Guds ord. Den som vill föra en dotter bort från dygdens väg, och som vill förvilla hennes uppfattning om Guds tydliga och klara budord om att lyda och ära sina föräldrar, är ej den som kan vara trogen sina äktenskapliga skyldigheter.

Det frågas: ”Hur skall en yngling bevara sin väg obesmittad?” och svaret lyder: ”När han håller sig efter ditt ord”. Den unga människa, som gör Bibeln till sin ledstjärna, behöver ej misstaga sig om dygdens och trygghetens väg. Denna välsignade bok skall lära ho-nom att bevara sin själ obefläckad, att vara trogen och att icke handla bedrägligt. ”Du skall icke stjäla”, skrev Gud med sitt finger på stentavlorna, men hur ofta begås och ursäktas ej stölder av heliga känslor!

Detta bedrägliga umgänge och dessa hemliga sammanträffanden fortsätta, tills den oerfarna, som ej vet vart detta skall leda, finner, att den tillgivenhet hon är skyl-dig sina föräldrar, i stället riktar sig på honom, som genom sin vandel visar, att han är hennes kärlek ovärdig. Bibeln fördömer all slags ohederlighet och påbjuder, att man skall göra det rätta under alla omständigheter. Den som gör Bibeln till sin ungdoms ledstjärna, till ett ljus på sin stig, följer dess undervisning i allting. Han överträder ej en enda prick av lagen för att fullfölja sitt syftemål, även om han till följd därav måste göra

stora upppoffringar. Om han tror på Bibeln, vet han, att Guds välsignelse ej vilar över honom, när han avviker från lättfärdighetens smala väg. Även om han till en tid synes ha framgång, skall han säkerligen få skörda frukten av sina handlingar.

Guds förbannelse vilar över många av de otyglade och otillbörliga förbindelser, som ingås i denna tid av världens historia. Om Bibeln hade kastat ett obestämt ljus över denna fråga, skulle den vandel, som många unga i dag föra under sin böjelse för varandra, vara ursäktlig. Men Bibelns riktlinjer äro icke tvetydiga. De kräva fullkomlig renhet i tankar, ord och gärningar. Vi äro tacksamma mot Gud, för alt hans ord är ett ljus på vår stig, och för att ingen behöver vara i tvivelsmål om pliktens väg. De unga borde taga till sin uppgift att rådfråga dess blad och giva akt på dess råd, ty sorgliga felsteg begås ständigt, då man avviker från dess föreskrifter.

Behovet au sunt omdöme

Om det finns något, som bör övervägas med sunt förnuft och lidelsefritt omdöme, så är det frågan om äktenskapet. Mer än någonsin behövs Bibelns råd, innan man tager det steg, som sammanbinder två människor för livet. Men den allmänna uppfattningen är, att känslorna skola vara avgörande, och i alltför många fall tager en kärlekskrank känslsamhet ledningen och för mot säker undergång. Härvidlag lyda de unga sitt förstånd mindre än i något annat fall, och de vägra att taga reson. Frågan om äktenskapet synes ha en förtrollande inverkan på dem. De underordna sig inte Gud. Deras förstånd är förmörkat, och de vandra sin väg i hemlighet, som om de fruktade för att någon skulle gripa in i deras planer.

Det hemliga sätt på vilket trolovning och äktenskap äga rum, är orsaken till en stor del av de olyckor, vilkas fulla omfattning endast Gud känner till. På detta skär ha tusentals själar lidit skeppsbrott. Kristna

bekännare, vilkas liv kännetecknas av renhet, och som handla förståndigt i varje annat avseende, begå sorgliga felsteg i detta hänseende. De ha en envis, okuvlig vilja, som inga förnufts-skäl göra intryck på. De bliva så dårade av mänskliga känslor och impulser, att de icke ha någon önskan att rannsaka Bibeln och komma i nära gemenskap med Gud.

Satan vet, vilka naturer han har att göra med, och han uppenbarar sin infernaliska visdom i varjehandad påhitt för att föra själar i fördärvet. Han lägger märke till varje steg och gör många förslag. Ofta godtagas dessa förslag hellre än Guds ords råd. Detta fint vävda och farliga nät är iordninggjort för att fånga de unga och oerfarna. Ofta kan det vara dolt under en ljusets slöja. Men de som bliva dess offer, komma igenom livet under många sorger och bekymmer. Som en följd därav se vi människovrak överallt.

Föräldrarna böra rådfrågas

När skola våra unga bliva visa? Hur länge skall denna vandel fortsätta? Skola barnen rådfråga endast sina egna önskningar och böjelser och icke akta på sina föräldrars råd och omdöme? Somliga synas aldrig ägna en tanke åt sina föräldrars önskemål eller åt deras mogna omdöme. Själviskheten har stängt hjärtedörren för barnslig tillgivenhet. De ungas sinnen måste väckas med avseende på detta förhållande. Endast till det femte budet är fogat ett löfte, men likväl tages det mycket lättsinnigt och lämnas stundom alldeles obeaktat på den älskades uppmaning. Det finnes många unga, som ringakta sin moders kärlek och vanära sin fader för hans omsorg.

En av de största missuppfattningar förenade med detta ämne är, att man ej bör störa de ungas och oerfarnas känslor, och att man ej bör blanda sig i deras kärleksaffärer. Om det finnes något ämne, som bör betraktas från alla synpunkter, så är det detta. De lärdomar som kunna dragas av andras

erfarenheter och ett lugnt, försiktigt övervägande av saken å båda sidor, äro avgjort nödvändiga. Det är ett ämne som behandlas alltför lättvindigt av det stora flertalet människor.

Låten Herren och edra gudfruktiga föräldrar bliva edra rådgivare, unga vänner. Bedjen över saken. Överväg varje känsla, och lägg noggrant märke till karaktärens utveckling hos den, som du ämnar förena ditt levnadsöde med. Det steg du ämnar taga, är kanhända det viktigaste i ditt liv och bör ej bliva överilat. Det är tillåtet att älska, men älska ej blint.

Övertänk noga, om ditt liv genom äktenskapet skulle bliva lyckligt, eller om det skulle bliva oharmoniskt och olyckligt. Ställ dig inför frågan: kommer denna förening att bliva mig till hjälp på vägen mot himmelen, kommer den att föröka min kärlek till Gud och kommer den att göra mig nyttigare i detta livet? Om du gynnsamt kan besvara dessa frågor, må du under Guds fruktan vandra framåt.

Men även om du ingått förbindelse med någon utan att till fullo känna dens sinnelag, som du ämnar förena dig med, så må du icke tro att denna förbindelse gör det nödvändigt för dig att avgiva äktenskaplig trohetsed och förena dig för livet med en, som du ej kan älska och akta. Var mycket försiktig med vilka tillfälliga förbindelser du ingår. Men det är bättre, mycket bättre att bryta förbindelsen före bröllopet än att skiljas efteråt, såsom många göra.

Har behandlar han sin moder?

Sann kärlek är en planta, som behöver vård. Må den kvinna som vill ingå ett fridfullt och lyckligt äktenskap, och som vill undgå olycka och sorg i framtiden, fråga, innan hon yppar sina känslor: Har min älskade en moder? Hurudan är hennes karaktär? Fullgör han sina skyldigheter mot henne? Söker

han uppfylla hennes önskningar och göra henne lycklig? Kommer han att visa aktning och kärlek, vänlighet och uppmärksamhet gentemot sin hustru, om han inte respekterar och ärar sin moder? Skall han fortsätta att älska mig, när den första tiden av äktenskapet är förbi? Kommer han att ha tålamod med mina felsteg, eller blir han kritisk, överlägsen och befallande? En sann känsla överser med många fel; kärleken upptäcker dem ej.

Ögonblickets ingivelse ej pålitlig

De unga lita alltför mycket på ögonblickets ingivelse. De borde ej hänge sig alltför snart eller låta sig fångas alltför villigt på grund av den älskades fördelaktiga yttre. Den uppvaktning som äger rum nu för tiden, kännetecknas av falskhet och hyckleri, och själafienden kan uträtta mycket mer än Herren. Om någonstades, behövs här gott sunt förnuft; men i verkligheten har detta mycket litet att säga till om.

Om barnen ville närma sig sina föräldrar, om de ville anförtro sig åt dem och för dem omtala sin glädje och sorg, skulle de bevara sig från många bekymmer i framtiden. Må de, när de ej veta vilken väg som är den rätta, framlägga saken så, som de betrakta den, för sina föräldrar och bedja dem om råd. Vem är så väl skickad att påpeka farorna lör dem, som deras gudfruktiga föräldrar? Vem kan förstå deras egenartade temperament så bra som de?

Kristna barn sätta högre värde på sina gudfruktiga föräldrars kärlek och erkännande, än på all annan jordisk välsignelse. Föräldrarna kunna sympatisera med sina barn och bedja för och med dem, att Gud måtte beskydda och bevara dem. Framför allt kunna de hänvisa dem till deras osviklige Vän och Rådgivare, som skall röras av deras känsla av hjälplöshet. Han som blev frestad i alla stycken likasom vi, dock utan synd, vet hur han skall hjälpa dem som frestas.

Kapitel 70

Äktenskap visa och ovisa

Förhastade äktenskap äro orsaken till en stor del av det onda, som existerar i dag. Varken kroppens hälsa eller själens kraft befrämjas av ett äktenskap, som ingås för tidigt i livet. Man tager detta förhållande alltför litet i betraktande. Många unga handla enligt ögonblickets ingivelse. Detta steg, som gör ett allvarligt intryck på dem i god eller dålig riktning, som kan orsaka livslång välsignelse eller förbannelse, tages alltför ofta överilat under känslans inflytande. Många vilja ej lyssna till lärdom och undervisning från kristlig synpunkt.

Världen är i dag full av olycka och synd till följd av oharmoniska äktenskap. I många fall tager det endast några få månader för man och hustru att komma under fund med, att de ej passa för varandra. Följden blir att missämja kommer att råda i hemmet, där endast himmelsk kärlek och harmoni borde råda.

Genom att tvista om småsaker underhåller man en anda av bitterhet, Öppen oenighet och gräl medföra ett utsägligt elände i hemmet och skiljer från varandra dem, som borde vara förenade med kärlekens band. Sålunda ha tusentals offrat sig till kropp och själ genom ovisa äktenskap och gått under på fördärvets väg.

Av samma tro

Det är farligt att ingå en världslig förbindelse. Satan vet mycket väl, att den stund som bevittnar många unga mäns och kvinnors äktenskap, likaledes utgör avslutningen på deras religiösa erfarenhet och nyttighet. Under någon

tid kanske de bemöda sig om att leva ett kristtet liv, men deras ansträngningar äro fruktlösa gentemot ett mäktigt inflytande i motsatt riktning. En gång ansågo de det vara en förmån att få tala om sin glädje och sitt hopp, men snart vilja de ej längre göra detta till ämnet för sitt samtal, då de veta, att den de ha förenat sitt öde med, ej finner något intresse i dessa ting. Sålunda inväver Satan dem i en slöja av tvivel, och tron på den värdefulla sanningen slocknar i deras hjärtan.

Satan lägger an på att fånga de unga i syndens garn, ty då är han säker på att få behålla dem. Själafienden är uppfylld av oändligt hat mot varje försök att påverka de unga i rätt riktning. Han hatar allt, som kan giva en rätt uppfattning om Gud och Kristus. Han riktar sina ansträngningar särskilt mot dem som äro satta på en post, där de lätt kunna erhålla ljus från himmelen, ty han vet, att varje strävan å deras sida att komma i förbindelse med Gud giver dem kraft att motstå hans frestelser. Såsom en ljusets ängel kommer han till de unga med sina listiga knep, och han lyckas alltför ofta att steg för steg draga dem från pliktens väg.

Lämpligt sällskap

Unga människor som råka i varandras sällskap, kunna göra sitt umgänge till en välsignelse eller förbannelse.

De kunna uppbygga, stärka och lyckliggöra varandra, under det att de förkovra sin vandel, sina förmågor och sin kunskap; eller också kunna de, genom att bliva likgiltiga och trolösa, utöva ett fördärvligt inflytande.

Kapitel 71

Giftermål

Många ha ingått äktenskap utan att förfoga över vare sig ärvd eller förvärd egendom. De ha icke varit utrustade med den fysiska kraft eller den intellektuella be-gåvning, som kunde sätta dem i stånd att förvärva egendom. Det har just varit sådana, som förhastat sig vid äktenskapets ingående, och som påtagit sig ett ansvar, vars rätta innebörd de ej förstått. De ha varit i saknad av ädla och upphöjda känslor, och de ha ej bildat sig någon riktig föreställning om en makes och familjefaders skyldigheter, eller vad som krävdes för att draga försorg om familjens behov. Och de ha uppenbarat lika litet förstånd beträffande familjens tillväxt som i fråga om sina affärsuppgörelser.

Äktenskapet instiftades av Gud, för att det skulle vara till välsignelse för människan. Men i stort sett har det missbrukats i sådan utsträckning, att det blivit till en ryslig förbannelse. De flesta män och kvinnor bete sig vid äktenskapets ingående, som om den enda frågan av någon betydelse för dem vore, om de älska varandra eller ej. Men de borde inse, att deras ansvar i äktenskapet sträcker sig längre än så. De borde överväga, huruvida deras barn skola komma att besitta kroppslig hälsa och andlig och moralisk kraft. Endast ett fåtal har drivits av upphöjda motiv och ädla hänsyn, som do ej gärna kunde åsidosätta -- att samhället ställde anspråk på dem, att deras familjer skulle utöva ett gott inflytande, till allas gemensamma gagn.

Kapitel 72

Äktenskapligt ansvar

Gud har satt människorna i världen, och det är deras förmån att äta och dricka, köpa och sälja, taga till äkta och givas till äkta. Men vid allt detta kan man vara trygg, endast om man fruktar Gud. Vi borde leva här på jorden med den eviga världen i tankarna. Den stora synden beträffande äktenskapen i Noas dagar var, att Guds söner ingingo förbindelser med människornas döttrar. De som bekände sig tro på och vörda Gud, förenade sig med dem som voro förhärdade i sina hjärtan, och utan urskiljning gifte de sig med vem de ville. Det finnes många i vår tid med en bristfällig religiös erfarenhet, vilka göra just detsamma, som man gjorde på Noas tid. De ingå äktenskap utan att omsorgsfullt och under bön överväga saken. Många inträda i det äkta ståndet lika tanklöst, som om de skulle avgöra en affärsangelägenhet; sann kärlek är ej bevekelsegrunden.

Gudlös förblindelse

Tanken på giftermål synes ha en förtrollande makt över många ungas sinnen. Två människor bliva bekanta. De äro betagna i varandra, och hela deras uppmärksamhet är ömsesidigt tagen i anspråk. Förståndet är förblindat och omdömet nedtystat. De vilja ej bry sig om något råd eller underkasta sig någon ledning, utan yrka på att få sin vilja fram utan tanke på följderna.

Lik en farsot eller smitta, som måste ha sin tid, är den förblindelse som överväldigat dem, och det tyckes vara omöjligt att göra slut på den. Kanhända det finnes några i deras omgivning som förstå, att om kontrahenterna i fråga skulle förena sig genom äktenskap, skulle följderna endast bli en livslång olycka. Men uppmaningar och förmaningar äro till

ingen nytta. Kanhända kommer den som Gud velat giva framgång i sitt verk, genom en sådan förening att bliva oduglig och otjänstbar; men även i detta avseende söker man förgäves övertala och överbevisa.

Allt vad erfarna män och kvinnor kunna säga, visar sig utan verkan. Det är fruktlöst att söka ändra de beslut, som deras önsknings ha lett dem till. De förlora intresset för bönemöten och för allt annat, som angår religionen. De äro fullständigt betagna i varandra, och livets plikter försummas, som om de vore av föga betydelse. Natt efter natt sitta dessa unga uppe och samtala med varandra. Dryfta de allvarliga och viktiga problem? O, nej! Snarare lättsinniga ämnen, som ej har någon betydelse.

Hälsans och blygsamhetens lagar överträdas

Satans änglar vakta dem, som ägna en stor del av natten åt älskog. Om de kunde få sina ögon öppnade, skulle de se, att en ängel nedtecknar deras ord och handlingar. Hälsans och blygsamhetens lagar överträdas. Det skulle vara mer tillbörligt att låta några av kärleksstunderna före bröllopet äga rum efter detsamma. Men i vanliga fall gör giftermålet slut på den tillgivenhet, som ägnats under förlovningstiden.

Dylika nattliga utsvävningar under denna kritiska ålder resultera ofta i båda de däri deltagandes ruin. Satan triumferar och Gud vanäras, när män och kvinnor förnedra sig själva. Ett aktat namn uppoffras under denna förblindelse, och dylika människor kunna ej fira bröllop med Guds bifall. De gifta sig, därför att lidelsen driver dem, och när nyhetens behag är över, börja de inse vad de gjort. Ett halvt år efter vigseln ha deras känslor för varandra undergått en förändring. De ha under sitt äktenskapliga liv bättre lärt känna varandras sinnelag. Var och en upptäcker hos den andra ofullkomligheter, som ej kommo i dagen under deras tidigare förbindelses förblindelse och dårskap. Löftena vid altaret förena dem ej med varandra. Till följd av

förhastade giftermål förekomma även bland Guds folk boskillnader, skilsmässor och stor förvirring inom församlingen.

Goda råd ringaktas

Denna art av giftermål är ett av Satans särskilda på-fund, och han har nästan alltid framgång i sina planer. Jag har en smärtsam känsla av hjälplöshet, när någon kommer till mig för att få råd i denna angelägenhet. Jag talar till dem de ord, som Gud lägger i min mun, men de vilja ofta dryfta varje detalj och framhålla det förståndiga uti att fullfölja sina egna syften; och så göra de till slut.

De tyckas ej ha någon makt att övervinna sina egna önsknings och böjelser, och de vilja gifta sig under alla förhållanden. De överväga ej saken sorgfälligt och under bön. De överlämna sig ej i Guds händer, för att hans Ande skall kunna vägleda och styra dem. Guds fruktan synes ej vara deras mål, och de tro, att de kunna förstå sitt eget bästa utan Guds visdom eller människors råd.

När det är för sent, skola de finna att de begått ett misstag, att de ha grumlat sin lycka i detta livet och satt sin själs frälsning i fara. De ville ej tillstå, att någon annan än de själva visste något om saken, men om de hade efterföljt de råd, som gävos dem, kunde de ha besparat sig många år av bekymmer och sorg. Men råd äro bortkastade på sådana, som vilja ha sin egen vilja fram. Lidelsen driver sådana människor över varje hinder, som förnuft och omdöme kan ställa i deras väg.

Kännetecknen på sann kärlek

Kärleken är av himmelskt ursprung. Den är ej oförnuftig eller blind. Den är ren och helig. Det naturliga hjärtats lidelser är någonting helt annat.

Medan den rena kärleken vill framlägga alla sina planer inför Gud och vill vara i fullkomlig harmoni med Guds Ande, är lidelsen halsstarrig, överilad och dumdristig, den trotsar allt tvång och gör föremålet för sitt val till en avgud.

Guds nåd uppenbarar sig i dens liv, som har den sanna kärleken. Blygsamhet, enkelhet, ärlighet, dygd och religion kännetecknar varje steg mot en förening genom äktenskap. De som så behärska sig själva, skola ej bliva upptagna av varandras sällskap till den grad, att de förlora intresset för bönemöten och gudstjänster.

Gudomlig ledning

Om män och kvinnor ha för vana att bedja två gånger om dagen, innan de tänka på att gifta sig, böra de bedja fyra gånger om dagen, då de motse ett sådant steg. Äktenskapet är något, som har inflytande över ditt liv både i denna världen och i den tillkommande. En allvarlig kristen kan ej fullfölja sina syftemål i detta avseende utan visshet om, att Gud finner behag i hans vandel. Han vill ej välja själv, utan känner, att Gud måste välja i hans ställe. Vi få ej behaga oss själva, ty Kristus behagade ej sig själv. Ingen skall tro, att jag därmed menar, att någon skall gitta sig med en, som han ej älskar. Detta skulle vara synd. Men förälskelse och ett naturligt känslösvall få ej tillåtas leda någon i fördärvet. Gud gör anspråk på hela hjärtat och på de starkaste känslorna.

Största delen av vår tids äktenskap och det sätt, på vilket de gestalta sig, utgöra ett tidstecken i de sista dagarna. Män och kvinnor äro så envisa och halsstarriga, att Gud lämnas ur räkningen. Religionen skjutes åt sido, som om den inte hade något att skaffa med denna allvarliga och viktiga sak. Men såframt icke de, som bekänna sig tro på sanningen, bliva helgade genom den och förädlade till sina tankar och sitt sinnelag, äro de i en

ogynnsammare ställning inför Gud än syndarna, som aldrig erhållit något ljus över sanningens krav.

Kapitel 73

Ungdomen är kallad till arbete

Det finnes inånga kristna ungdomar, som kunna ut-föra ett gott arbete, om de vilja gå i Kristi skola och mottaga undervisning från den store Läraren. Även om pre-dikanter, evangelister och lärare skulle försumma att uppsöka de förlorade, må icke barnen och de unga försumma att vara ordets görare.

Må unga män och kvinnor och barn gå till verket i Jesu namn. Må de förena sig samt följa en bestämd plan och ordning. Kan inte du organisera en grupp arbetare, som samlas till gemensam bön för att utbedja sig Herrens nåd och hjälp, och som utföra ett gemensamt arbete? Du borde rådfråga dem, som älska och frukta Gud, och som ha erfarenheter i verksamheten, på det att du genom Guds Andes kraft må kunna uttänka planer och metoder, med vilkas hjälp du kan utföra ett allvarligt arbete och vinna bestämda resultat. Herren skall hjälpa dem, som använda sina förmågor till hans namns förhärligande. Skola icke våra unga män och kvinnor, som tro på sanningen, bli hängivna missionsarbetare?

Då du verkar för andra, skall Andens gudomliga kraft påverka deras själar; ty de ha blivit återköpta med Guds enfödde Sons blod. Vi kunna ha framgång i vårt arbete att vinna själar för Kristus, endast när vi förlita oss på att Guds nåd och kraft skall övertyga och omvända hjärtat. Medan du framställer Guds sanning för dem, skall otro och osäkerhet sträva efter att bemäktiga sig ditt sinne. Låt då Guds löften fördriva tvivlet från ditt hjärta.

Förlita dig på Guds ord och verka i tro. Satan skall komma med sina ingivelser för att få dig att misstro din himmelske Faders ord. Men tänk på

att ”allt som icke sker av tro, det är synd”. Fasthåll din tro gentemot fiendens angrepp och angör den vid nådastolen. Låt ej ett enda tvivel få insteg hos dig. Detta är det enda sätt på vilket du kan vinna en dyrbar erfarenhet och ernå den förvissning, som är så nödvändig för din frid och din tillförsikt.

I det din erfarenhet växer, kommer du att bli mera brinnande i anden, och din kärlek till Guds verk blir innerligare, emedan dina syftemål ha blivit ett med din Frälsares. Dina känslor äro ingivna av den helige Ande. Du bär Kristi ok och är Guds medarbetare.

Gud kallar frivilliga

Gud kallar frivilliga, som orubbligt vilja stå på hans sida, och som vilja förena sig med Jesus av Nasaret att utföra det verk, som måste utföras nu, just nu.

Kapitel 74

Ansvar för själars frälsning

Det vilar ett tungt ansvar på de unga. Gud väntar mycket av de unga som leva under denna generation -- i en tid av så stort ljus och så mycken kunskap. Han vill använda dem till att fördriva den villfarelse och övertro, som förmörkar så många sinnen. De måste uppöva sina förmågor genom att tillgodogöra sig varje litet grand av kunskap och erfarenhet. Gud gör dem ansvariga för de tillfällen de fått. Det arbete som förestår dem, kräver deras allvarliga ansträngningar, på det att det må kunna föras framåt steg för steg i enlighet med tidens krav.

Om de unga vilja helga sina sinnen och hjärtan för Herrens tjänst, kunna de erhålla ett stort mått av duglighet och bliva till mycket gagn. Detta är det mål, som Herren väntar att de unga skola uppnå. Om man gör mindre än detta, vägrar man att till fullo utnyttja de tillfällen Gud giver. Det skall betraktas som förräderi mot Gud, som ett misslyckande i arbetet för mänsklighetens bästa.

Vad uträtta ni, kära unga, för att få andra att förstå, hur viktigt det är att taga Guds ord till sin ledstjärna och hålla Herrens bud? Framhålla ni genom edert exempel och genom edra grundsatser, att människan kan bli frälst endast om hon lyder Herrens ord? Om ni vilja göra vad ni kunna, skola ni bliva till välsignelse för andra. När du arbetar så gott du förmår, kommer du att finna tillfällen och möjligheter till att utföra mera.

Kapitel 75

Vittnesbörd om Kristus

Alla som stå på Herrens sida, skola bekänna Kristus. ”I ären mina vittnen”, säger Herren. Genom karaktärens renhet och helighet uppenbaras den gudfruktiges tro. Tron verkar genom kärlek och renar själen, och mot tron svarar ett lika stort mått av lydnad, ett troget förverkligande av Kristi ord. Kristendomen är alltid i högsta grad praktisk och anpassar sig efter det dagliga livets förhållanden. ”I ären mina vittnen” -- inför vem? Inför världen, ty ni måste städse utöva ett heligt inflytande. Kristus skall bo i edra hjärtan, och ni skola tala om honom och uppenbara hans fullkomliga karaktär.

Våra samtal

Vår tids moderna religion är så förvanskad, att de unga som bekänna Kristi namn, knappast nämna detta namn inför sina medmänniskor. De tala om mångahanda ting, men den dyrbara frälsningsplanen utgör ej ett ämne för deras samtal. Må vi såsom praktiska kristna förändra denna tingens ordning och ”förkunna hans härliga gärningar, hans som har kallat eder från mörkret till sitt underbara ljus”. Om Kristus genom tron bor i hjärtat, kan man inte förbliva tyst. Om man funnit Jesus, är man en trogen missionsarbetare. Du måste vara inspirerad för denna verksamhet och låta dem, som ej uppskatta Jesus, veta, att du funnit honom dyrbar för din själ, och att han lagt en ny sång i din mun, en lovsång till Gud.

Mina unga vänner, vilja ni börja edert kristliga liv med edra hjärtan upptända av Kristi kärlek? Ni kunna aldrig förstå, hur mycket gott ni utföra genom att med milda, förståndiga och allvarliga ord tala med dem, som icke bekänna sig vara Guds barn, om deras själars frälsning. Å andra sidan

komma ni först på domens dag att inse, hur många gånger ni försummat att vara Kristi vittnen. Du får kanske aldrig i denna världen veta, hur du skadat själar genom små lättsinniga handlingar, genom tomt tal och fåfänglighet, vilket varit alldeles oförenligt med din heliga tro.

Dina käras frälsning

Du känner säkerligen bekymmer för de själar du älskar. Kanhända du för dem söker uppenbara sanningens skatter och i din iver utgjuter tårar för deras frälsning. Men när dina ord synas göra föga intryck, och när du ej ser något tydligt svar på dina böner, känner du som du ville klandra Gud för att ditt arbete ej bär frukt. Du känner att dina kära ha förstockade hjärtan, och att de icke bevekas genom dina ansträngningar. Men har du allvarligt tänkt på att felet kan ligga hos dig själv? Har du tänkt på att du med din ena hand kan riva ned, vad du med den andra söker bygga upp?

Vid ett tillfälle har du tillåtit Guds Andes kraft leda dig, men vid ett annat tillfälle har du genom dina handlingar förnekat din tro och har förstört det arbete du utträttat för dina kära. Ty dina ansträngningar för dem ha blivit utan verkan på grund av dina handlingar. Ditt humör, dina outtalade ord, ditt uppförande, ditt knot, din brist på Kristi vällukt, din brist på andlighet och själva ditt ansiktsuttryck har vittnat mot dig.

Underskatta aldrig de små tingens värde. Små ting äro av stor betydelse i livets skola. Det är genom dem som själen utbildas, så att den kan växa till likhet med Kristus eller -- antaga onskans kännemärken. Gud hjälper oss att förädla våra tankar, våra ord, vår uppsyn och våra handlingar, så att vi kunna uppenbara för våra medmänniskor, att vi varit hos Jesus och lärt av honom.

Kapitel 76

Personligt arbete

Kristi verksamhet bestod till stor del av personliga samtal. Han hyste stor aktning för sina ensamma åhörare, och dessa enstaka själar förkunnade för tusenden det budskap de mottagit.

De mest framgångsrika arbetarna äro de, som med glädje vilja tjäna Gud i de små tingen. Varje mänsklig varelse måste bearbeta sin egen tråd, väva in den i det arbete som utgör väven, och sålunda fullständiga mönstret.

Uppfostra de unga till att hjälpa de unga. I det de söka utföra detta arbete, skola de vinna den erfarenhet, som kan sätta dem i stånd att bliva helgade arbetare på mera krävande poster. Tusentals själar kunna nås på mycket enkla vägar.

De visaste människor, de som anses och äras såsom världens stora och begåvade män och kvinnor, bliva ofta vederkvikta av ödmjuka och enkla ord, uttalade av en som älskar Gud och som kan tala om denna kärlek lika naturligt, som världens barn tala om de ting, de tänka på och nära sina själar med. Ord ha föga inflytande, även om de äro väl uttänkta och utstuderade. Men det arbete, som en Herrens son eller dotter utför genom ord eller genom obetydliga handlingar, skall, om det utföres i naturlig enkelhet, öppna den dörr som länge varit stängd i många själar.

Kapitel 77

De unga såsom själavinnare

Satan är en vaksam fiende, som ivrigt fullföljer sitt syftemål att leda de unga till att handla på ett sätt, som Gud ej kan finna behag i. Han vet mycket väl, att det ej finnes någon, som kan uträtta så mycket gott som unga män och kvinnor, vilka äro helgade åt Gud. Sann ungdom kan utöva ett mäktigt inflytande. Äldre predikanter och bibelarbetare kunna icke utöva hälften så stort inflytande på de unga, som de unga själva kunna utöva på sina kamrater, om de äro Gud hängivna. De borde känna, att ett ansvar vilar på dem att göra allt som står i deras förmåga, för att rädda sina medmänniskor, även om de måste uppoffra sina egna nöjen och naturliga böjelser. Deras tid och även deras penningar, om så erfordras, borde vara helgade åt Gud.

Alla som bekänna sig vara Guds barn, borde inse den fara, som hotar dem som äro utan Kristus. Snart skall deras nådatid vara slut. De som genom sitt inflytande kunde ha räddat själar, om de stått i ett rätt förhållande till Gud, men likväl försummade att göra sin plikt på grund av själviskhet eller lättja eller på grund av att de blygdes för Kristi kors, skola icke endast förlora sina egna själar utan skola få sina kläder fläckade av arma syndares blod. De skola få avlägga räkenskap för det goda, som de kunde ha uträttat, om de varit helgade åt Gud, men som de ej gjorde på grund av sin otrohet.

De som i sanning ha smakat Återlösarens kärlek, skola icke och kunna icke förbliva i overksamhet, förrän alla deras medmänniskor ha fått kännedom om frälsningsplanen. De unga borde fråga: "Herre, vad vill du att jag skall göra? Hur kan jag ära och förhårliga ditt namn på jorden?" Själar förgås runt omkring oss. Vilken börda ha de unga för att vinna själar för Kristus?

Oro för andra

De som bevista en skola, kunna där verka för Frälsaren. Hur få är det dock icke, som nämna Kristi namn, och som med milt allvar söka övertala sina kamrater att övergiva synden och besluta sig för att vandra på helighetens väg!

Detta är den vandel, som en ung troende människa borde välja. Men hon gör det ej. Det är mer tilltalande för hennes känslor att tillsammans med icke troende deltaga i sport och förströelser. De unga ha många möjligheter att vara till nytta, men de inse det ej. O, att de nu måtte använda alla sina själskrafter, när de komma i beröring med syndare, som hålla på att förgås, att för dem uppenbara helgelsens väg, så att de genom bön och enträgen uppmaning måtte kunna vinna åtminstone en själ för Kristus!

Vilken underbar uppgift! En själ, som skall prisa Gud genom evigheten! En själ, som skall njuta salighet och evigt liv! En ädelsten, som skall lysa i din krona likt en stjärna för alltid och evinnerligen! Men mer än en kan bliva förd från mörker till ljus, från synd till helighet. Herren säger genom profeten: ”De som hava fört de många till rättfärdighet, skola lysa såsom stjärnor, alltid och evinnerligen.” Då skola de som samarbetat med Kristus för att rädda själar, rikligen bliva belönade i himmelens rike.

Jag såg, att många själar kunde bliva frälsta, om de unga vore i den ställning de borde vara -- Gud och sanningen hängivna. Men de äro ofta i en sådan ställning, att man ständigt måste förse dem med arbete, om de icke skola gå ut i världen. De äro en källa till ständig oro och bekymmer. Deras föräldrar uppsända kvalfyllda böner och utgjuta tårar för deras skull. Likväl fortsätta de på samma sätt, obekymrade om den sorg, som deras handlingssätt förorsakar. De såra dem, som skulle vilja dö för att kunna

rädda dem och få dem att bli sådana, som Gud önskar att de skola bli genom Kristi blods förtjänst.

Ett verk att utföra

Unga män och kvinnor, jag såg, att Gud har ett verk för eder att utföra. Tag edert kors på eder och följ Kristus, om ni vilja vara honom värdiga. Hur kunna ni veta, vad som är Guds avsikt med eder, så länge ni förbli i sorglös likgiltighet? Vänta ni att bli frälsta, om ni icke såsom trogna tjänare utföra eder Herres vilja? De som vilja besitta det eviga livet, måste alla ha varit trogna. Härlighetens Konung skall giva dem plats på sin högra sida, i det han säger till dem: "Väl gjort, ni goda och trogna tjänare." Du vet ej, hur många själar du kunde rädda från fördärv, om du sökte utföra ett arbete i Mästarens vingård i stället för att intressera dig för dina egna nöjen. Hur många själar ha dessa sammankomster för samspråk och musikalisk underhållning varit medel till att rädda? Om du ej kan peka på en enda själ, som sålunda blivit frälst, så avhåll dig därifrån. Slå in på en annan väg. Börja att bedja för själar, och kom närmare Kristus, nära hans blödande sida. Må en ödmjuk och stilla ande känneteckna ditt liv. Må du i allvarliga och ödmjuka böner vända dig till Gud för att få vishet, så att du må kunna rädda icke blott din egen själ, utan även andras.

Bed mer, än du sjunger. Står du ej i större behov av bön, än av sång? Unga män och kvinnor, Gud kallar eder att verka, verka för honom. Lyssna, o lyssna till hans kallelse! Ni kunna utföra ett arbete, som ordets förkunnare och lärare icke kunna utföra. Ni kunna nå en klass, som predikanten ej så lätt kan inverka på.

Kapitel 78

Osjälviskt tjänande

De som efter bästa förmåga deltaga i arbetet för andras bästa genom att i det dagliga livet på ett praktiskt sätt ådagalägga sitt intresse för dem, icke blott lindra människors lidanden genom att hjälpa dem att bära deras bördor, utan främja också i hög grad sitt eget andliga och kroppsliga välbefinnande, En god handling gagnar både den som är föremål för handlingen och den som utför den. Om du förgäter dig själv i ditt intresse för andra, vinner du seger över dina svagheter. Den tillfredsställelse du erfar, då du gör det goda, skall hjälpa dig att uppodla ett sunt föreställningsliv.

Nöjet av att göra gott upplivar sinnet och stärker hela varelsen. Medan de rättfärdigas anleten lysa av glädje och giva uttryck åt själens sedliga kraft, äro de själviska och giriga nedslagna och dystra. Deras moraliska brister komma till uttryck i deras ansikten. Själviskhet och egenkärlek sätta sin stämpel på den yttre människan.

Den människa, som är driven av sann, osjälvisk god-het, är delaktig i den gudomliga naturen, emedan hon undkommit ”den förgängelse, som i följd av den onda begärelsen råder i världen”. De själviska och giriga däremot hava omhuldat sin själviskhet, tills denna har för-intat deras mänskliga känslor, och deras anleten snarare återspegla den fallne fienden, än renhet och helighet.

Kapitel 79

Arbetets betydelse

Det var Guds avsikt, att arbetet skulle mildra det onda, som inkommit i världen genom människans olydnad. I arbetet kunde människan finna en hjälp mot Satans frestelser, och ondskans flod kunde hejdas. Och trots att det är förbundet med oro, sorg och möda, är det likväl en källa till lycka och utveckling och ett skydd mot frestelser. Det förhindrar självsvåld och befrämjar flit, renhet och kraft. Sålunda blir det ett led i Guds stora plan för det fallna släktets återupprättelse.

Kroppsarbete eller lek

I allmänhet anses kroppsarbete vara förnedrande; mén man kan ägna sig så mycket man behagar åt allehanda bollspel eller boxning, utan att mån därför äventyrar sitt anseende. Satan gläder sig, då han ser människorna ödsla sina kroppsliga och själsliga krafter på sådant, som icke uppbygger, som ej är nyttigt, och som inte hjälper dem att bliva till välsignelse för sådana, som behöva deras hjälp. Medan de unga bliva skickliga i idrotter, som ej äro av något verkligt värde för dem själva eller för andra, driver Satan sitt spel med deras själar söm insats, i dét han berövar dem de förmågor, som Gud givit dem, och bibringar dem sina egna onda egenskaper i stället. Satans ansträngningar gå ut på att få människan att ej fråga efter Gud. Han söker taga människans själ så fullständigt i anspråk, att Gud ej får någon plats i hennes tankeliv. Han vill icke, att människorna skola känna sin Skapare, och han är tillfreds, om han kan iscensätta lekar och teaterföreställningar, som så förvirra de ungas sinnen, att Gud och himmelen falla i glömska.

Ett av de bästa sätten att bevaras från det onda är att arbeta. Sysslolöshet är en av de största förbannelserna. Last, brott och armod följa i dess spår. De som ständigt äro i verksamhet, och som under glädje fullgöra sina sysslor, äro samhällets nyttiga medlemmar. Genom att troget fullgöra de skyldigheter, som möta dem på vägen, göra de sitt liv till en välsignelse för sig själva och för andra. Flitigt arbete bevarar dem från många av de snaror, som utläggas av honom, ”som alltid hittar på något ofog för sysslolösa händer”.

En stillastående pöl blir snart illaluktande, men en rinnande bäck sprider hälsa och glädje kring nejden. Det ena är en bild av den sysslolöse, det andra av den flitige . . .

Kristi exempel

Den arbetets väg, som anvisats jordens inbyggare, kan vara svår och tröttsam, men den är ärad genom Återlösarens fotsteg, och den är trygg, som följer denna heliga väg. Genom sina befallningar och sitt föredöme har Kristus värdesatt nyttigt arbete. Från sina tidigaste år tillbringade han sitt liv under arbete. Största delen av hans jordeliv tillbringades under tåligt arbete i snickarverkstaden i Nasaret. Iklädd en vanlig arbetares klädedräkt, gick livets Herre till och från sitt ringa arbete på den lilla stads gator, i vilken han bodde. Tjänande änglar gåvo akt på honom, då han vandrade tillsammans med åkerbrukare och andra grovarbetare, utan att någon kände eller ärade honom.

Förståndigt arbete är ett hälsosamt medel att stärka människosläktet. Det gör den svage stark, den fattige rik och den förtvivlade lycklig. Satan ligger i försåt, redo att fördärva dem, som genom sin sysslolöshet giva honom tillfälle att nalkas under någon lockande förklädnad. Han är aldrig så framgångsrik, som när han kommer till människorna under deras fritid.

Förnöjsam idog het

En av de värsta av rikedomens onda följder är före-ställningen, att arbete är förnedrande. Profeten Hesekiel förkunnar: ”Se, detta var dig syster Sodoms missgärning: fastän höghet, överflöd och tryggad ro hade blivit henne och hennes döttrar beskärd, understödde hon likväl icke den arme och fattige” (Hes. 16: 49). Här framställas för oss sysslolöshetens förskräckliga följder. Den försvagar sinnet, förnedrar själen och omtöcknar förståndet, i det den gör en förbannelse av det, som var ämnat till välsignelse. Det är den arbetande mannen och kvinnan, som ser någonting stort och gott i livet, och som är villig är att bära dess ansvar under tro och hopp.

Många av Kristi efterföljare måste ännu lära sig den viktiga läxan om förnöjsamhet vid utförandet av livets nödvändiga sysslor. Det behöves mera nåd och en omutligare karaktär för att kunna arbeta för Gud i egenskap av hantverkare, affärsman, advokat eller lantbrukare och tillämpa kristendomens grundsatser i livets vanliga göromål, än att verka som en aktad missionsarbetare på ett öppnat missionsfält. Det kräves stor andlighet för att kunna leva i enlighet med sin religion på arbetsplatsen eller på kontoret och där helga vardagslivets små detaljer och träffa varje uppgörelse i överensstämmelse med Guds ords måttstock. Men detta är vad Herren kräver.

Aposteln Paulus betraktar sysslolösheten såsom synd. Han lärde sig tältmakarens yrke i dess upphöjdhet och ringhet, och under sin verksamhet arbetade han ofta inom detta yrke för att underhålla sig själv och andra. Den tid som Paulus på detta sätt tillbringade, ansåg han icke vara bortkastad. När han arbetade, kom han i beröring med en klass människor, som han inte kunde ha nått på annat sätt. Han visade sina medmänniskor, att färdighet i handaslöjd är en gåva från Gud. Han lärde dem, att Gud bör äras även i det

vardagliga arbetet. Hans av arbetet hårdnade händer förminskade ej kraften i hans gripande förkunnelse såsom Kristi tjänare.

Guds avsikt är, att alla skola arbeta. Det stretande lastdjuret motsvarar bättre syftemålet med sin skapelse än en overksam människa. Gud är ständigt verksam. Änglarna äro i verksamhet. De äro utsända av Gud till att vara människors tjänare. De som se fram mot en himmel av overksamhet, skola bliva besvikna, ty i himmelens hushållning gives ingen plats för lättjans tillfredsställande. Men för den trötte och betungade är vila utlovad. Det är den trogne tjänaren, som från sitt arbete skall bliva mottagen i sin Herres glädje. Han skall i glädje lägga av sin vapenrustning och skall glömma stridens gny i den härliga vila, som blivit beredd för dem som vinna seger genom Kristi kors.

Kapitel 80

Trohet i verksamheten

De som äro otrogna i sina minsta timliga sysslor, skola bliva otrogna, om de få förtroendeuppdrag av större betydelse. De skola röva från Gud och icke iakttaga den gudomliga lagens krav. De skola icke inse, att deras förmågor tillhöra Gud och böra helgas åt hans tjänst. De som icke uträtta mer för sina arbetsgivare än det som kräves av dem, då de veta att företagets framgång beror på någon extra ansträngning från deras sida, skola icke erkännas vara trogna tjänare. Det finns många ting, som kunna falla inom en arbetares verksamhetsområde och som måste utföras, även om de icke blivit särskilt omnämnda.

Läckor som uppstå, och förluster som åsamkas, kunna förhindras, om arbetaren vinnlade sig om flit och osjälviska ansträngningar, och om de kärleksbud, som Kristus föreskrivit, efterlevdes av dem, som bekänna hans namn. Men många av dem som arbeta i Guds verk, stämplas såsom ”ögontjänare”.

Varje otrohet upptecknas

Det är den mest avskyvärda art av själviskhet, som kommer arbetaren att försumma att bruka tiden rätt och att taga vård om sin herres ägodelar, därför att han inte står direkt under dennes uppsikt. Men Iro dessa arbetare, att deras försummelse icke uppmärksammas och att deras otrohet icke ihågkommes? Om deras ögon bleve öppnade, skulle de se, att de ständigt äro bevakade, och att all deras vårdslöshet upptecknas i himmelens böcker.

De som äro otrogna i Guds verk, sakna fasta grundsatser. Deras

bevekelsegrunder äro icke av en sådan art, att de förmå dem att välja det rätta under alla omständigheter. Guds tjänare böra ständigt ha en förnimmelse av att de stå under sin arbetsgivares uppsikt. Han som iakttog Belsassars gudlösa fest, är närvarande i alla våra institutioner, på köpmannens kontor och i den enskildes verkstad. Och den kropplösa handen skall lika säkert uppteckna din försummelse, som den upptecknade domen över den ogudaktige konungen. Belsassars dom skrevs med eldskrift: ”Du är vägd på en våg och befunnen för lätt”. Om du försummar att fullgöra de åligganden, som Gud givit dig, skall du erhålla samma dom.

Sanna bevekelsegrunder i arbetet

Det finnes många som bekänna sig vara kristna, men icke äga gemenskap med Kristus. Deras dagliga liv och deras sinnelag vittna om att Kristus, härlighetens hopp, icke tagit deras hjärtan i besittning. De kunna icke få något förtroende, och man kan ej lita på dem. De äro måna om att anstränga sig så litet som möjligt i sitt arbete, men samtidigt erhålla den högsta möjliga lön. Ordet ”tjänare” kan användas om varje människa, ty vi äro alla tjänare. Och det kan vara nyttigt för oss att undersöka, huruvida vårt liv kännetecknas av trohet eller trolöshet.

Äro tjänare i allmänhet benägna att göra så mycket som möjligt? Är det inte snarare av större betydelse för dem att bliva färdiga med arbetet så fort och så lättvindigt som möjligt, och att använda så litet som möjligt av sina krafter för den lön de erhålla? Syftemålet är ej att vara så noggrann som möjligt, utan att få vedergällning. De som bekänna sig vara Kristi tjänare, borde inte glömma aposteln Paulus’ föreskrift: ”I tjänare, varen i allt edra jordiska herrar lydiga, icke med ögontjänst, av begär att behaga människor, utan av uppriktigt hjärta, i Herrens fruktan. Vad helst I gören, gören det av hjärtat, såsom tjänaden I Herren och icke människor. I veten ju att I till vedergällning skolen av Herren få eder arvedel; den Herre I tjänen är Kristus.”

De som inträda i verksamheten såsom ”ögontjänare”, skola finna, att de icke kunna uthärda varken människors eller änglars granskning. För att vinna framgång i arbetet är det nödvändigt att äga kunskap om Kristus, ty genom denna kunskap kunna vi uppställa goda grundsatser och bliva delaktiga av den ädla och osjälviska ande, som besjälar Kristus, honom som vi bekänna oss tjäna. Trohet, sparsamhet, försiktighet och noggrannhet borde känneteckna allt vårt arbete, varhelst vi än befinna oss, om det är i köket, i verkstaden, på förlagskontoret, i sanatoriet, i skolan eller på någon annan plats i Herrens vingård. ”Den som är trogen i det minsta, han är ock trogen i vad mer är, och den som är orättrådig i det minsta, han är ock orättrådig i vad mer är.”